

PIRMDIENA, 2008. GADA 22. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2008. gada 4. septembrī.

(Sēde tika atklāta plkst. 17.00)

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Pilnvaru pārbaude (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

6. 23. augusta pasludināšana par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu – Bērnu tirdzniecības apkarošana (rakstiskas deklarācijas) (sk. protokolu)

7. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

8. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

9. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

10. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

11. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

12. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

13. Lūgumraksti (sk. protokolu)

14. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

15. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi: (sk. protokolu)

16. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Vakar teroristu organizācija ETA izdarīja kārtējo slepkavību. Automašīnā ievietotas bumbas sprādziena rezultātā Ziemeļspānijā tika nogalināts 46 gadus vecais armijas augstākais virsseržants *Luis Conde de la Cruz*. Tā bija trešā automašīnā ievietotā bumba, kas eksplodēja Spānijā 24 stundu laikā. Trijos sprādzienos tika ievainoti vairāki cilvēki, viens no tiem – smagi. Eiropas Parlaments stingri nosoda šo terorisma aktu un vēlas paust nopietnas bažas.

Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos izteikt patiesu līdzjūtību augstākā virssēržanta *Luis Conde de la Cruz* ģimenei un radniekiem, kā arī paust solidaritāti ar Spāniju, tās iestādēm un īpaši Spānijas drošības spēkiem. Tāpat es vēlētos paust mūsu atbalstu un dziļu līdzjūtību bumbu sprādzienos ievainotajiem un viņu ģimenēm.

Mums atkal un atkal ir jāatkārto, skaidri un gaiši, ka terorisms ir tiešs uzbrukums brīvībai, cilvēktiesībām un demokrātijai. Mums ir jāturpina atkārtot, ka terorismam nav nekāda attaisnojuma. Tādēļ mums ir kopīgi jārikojas cīņā pret terorismu, vienmēr ievērojot tiesiskumu un piemērojot pilnu likuma spēku. Eiropas Savienība ir kopiena, kuras pamatā ir solidaritāte. Terorisma akts Eiropas Savienības dalībvalstī ir uzbrukums visai Eiropas Savienībai, jebkuram no mums.

Es jūs visus tagad lūdzu piecelties kājās vienu minūti ilgam klusuma brīdim.

(Parlamenta sēdes dalībnieki piecēlās kājās un ievēroja minūti ilgu klusuma brīdi.)

17. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. - Ir izplatīta darba kārtības projekta galīgā versija, ko ceturtdien, 2008. gada 18. septembrī, sagatavoja Priekšsēdētāju konferences sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu.

Pirmdiena, otrdiena un ceturtdiena:

Grozījumu nav.

Trešdiena:

Liberāļu grupa ir pieprasījusi pagarināt kopīgo rezolūcijas priekšlikumu un grozījumu par Eiropas Parlamenta prioritātēm Komisijas likumdošanas un darba programmai iesniegšanas termiņu līdz otrdienai, 2008. gada 23. septembrim, plkst. 10.00.

Balsojums ir plānots trešdien, 2008. gada 24. septembrī.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļas nogalē Īrijas prese atklāja, ka, iespējams, pastāv saikne starp tiem, kas finansēja „nē” kampaņu Īrijā, un Vašingtonas Pentagonu, kā arī CIP. Tas bija ļoti interesants stāsts, kurā par iemeslu tika minēta vēlme nepieļaut, lai Eiropa kļūtu pārāk stipra. Es vēlētos lūgt priekšsēdētāju izpētīt šo jautājumu. Tāpat mums ir jālūdz Padomei – Padomei un Komisijai – pie pirmās iespējas sniegt mums informāciju par šo jautājumu, jo noteikti būtu interesanti uzzināt patiesību par šo šaubīgo „nē” kampaņu Īrijā, kas saņēma finansējumu EUR 1,2 miljonu apmērā. Tādēļ es lūdzu priekšsēdētāju risināt šo jautājumu, lai mēs saņemtu informāciju un atklātu šī stāsta cēloni.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *D. Cohn-Bendit*. Es jums vēlētos pateikt, ka jau kādu laiku ļoti uzmanīgi sekoju šo notikumu attīstībai. Mums ir jāsaģlabā pilnīga pārredzamība, jo, kā jūs zināt, šie cilvēki, kas mums uzbrūk, pieprasa, lai mēs rīkotos pārredzami – un viņiem pašiem, protams, ir jārealizē tas, ko viņi sludina. Mums ir vajadzīga pilnīga pārredzamība par naudas apjomu, kas piešķirts organizācijai *Libertas*, ko pārstāv *Declan Ganley*, un par to, kur šī nauda ir iegūta.

No Īrijas plašsaziņas līdzekļiem mēs uzzinājām – un es atkārtoju to, kas pagājušajā nedēļā tika paziņots Īrijā – ka iepriekš *Declan Ganley* ir apgalvojis, ka ziedojumus ir devuši parastie cilvēki un ka tie ir bijuši nelieli ziedojumi. Tagad viņš atzinis, ka viņš pats no saviem līdzekļiem organizācijai ir piešķīris EUR 200 000, un pēc tam tika apstiprināts, ka *Declan Ganley* ir noslēdzis militārā iepirkuma līgumus ar Pentagonu, lai izpildītu, manuprāt, apmēram USD 200 miljonu vērtus pasūtījumus. Dažos ziņojumos tiek minēta daudz lielāka summa.

Mums ir jāturpina cieši sekot līdzi šiem jautājumiem, un fakti ir jāizskata. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Eiropai kaitē cilvēki, kas pieprasa pārredzamību, bet paši nav gatavi pildīt šādas prasības.

(Aplausi)

Es vēlētos īpaši uzsvērt, ka ļoti apbrīnoju veidu, kādā Īrijas Eiropas lietu ministrs *Dick Roche* ir padarījis šo jautājumu izmeklēšanu par savu personīgo pienākumu, un es viņu sirsnīgi mudinu turpināt sistemātiski meklēt patiesību.

Dāmas un kungi, no jūsu aplausiem es saprotu, ka mēs esam to cilvēku pusē, kas vēlas pārredzamību visos šajos jautājumos, lai nodrošinātu, ka Eiropai netiek kaitēts.

(Aplausi)

*
* *

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, runājot par Reglamenta neievērošanu attiecībā uz ceturtdienas darba kārtību, kur mēs izdarījām novēlotu prasību – es atvainojos, ka tā bija novēlota – tas ir priekšlikums nedaudz izmainīt ceturtdienas darba kārtību, kurā pašlaik ir ierosināts balsojums par sociālās paketes rezolūciju.

Šobrīd individuālas grupas ir iesniegušas pašas savas atsevišķas rezolūcijas. Ar visu pušu vislabāko gribu un godprātību mēs centāties kopīgi vienoties par kompromisa rezolūciju. Mums tas neizdevās, tādēļ šobrīd visdrīzāk tiks balsots par individuālām rezolūcijām un katra rezolūcija tiks noraidīta, kas ne par ko labu neliecinātu. Tādēļ vairākums politisko grupu kopīgi nolēma, ka tā būtu laba doma, ja es izteiktos un ierosinātu, ka, iespējams, būtu taktiski par rezolūciju nebalsot vispār.

Iemesls nav tāds, ka tas nav svarīgi: iemesls ir tāds, ka tas ir svarīgi. Mēs nevēlējāties radīt nepareizu iespaidu, un bija labāk neradīt *nekādu* iespaidu pēc mūsu pēdējām debatēm, ļoti pilnīgi izskatot dažādos punktus. Tādējādi priekšlikums, ko atbalsta vairums grupu, ir atcelt šīs ceturtdienas balsojumu.

Priekšsēdētājs. – Mēs vēl apdomāsim šo jautājumu. Es vēlētos lūgt grupām vēlreiz sanākt kopā un paskatīties, vai ir iespējams rast risinājumu. Tikmēr mēs ņemsim vērā *Philip Bushill-Matthews* teikto.

(Darba kārtība līdz ar to tika noteikta.)⁽¹⁾

18. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Pirmā Eiropas sammits par romu integrāciju notika pagājušajā nedēļā šeit, Briselē. Šī sarežģītā romu jautājuma iekļaušana ES darba kārtībā ir plāns, ko Rumānija ir pastāvīgi atbalstījusi, un es uzskatu, ka tas ir jāvērtē atzinīgi. Eiropas Padome, kas ir nodarbojusies ar šo jautājumu kopš 1990. gada, atzīmēja, ka romi ir patiesa Eiropas minoritāte. Tādēļ romu jautājums ir Eiropas, nevis valstu jautājums, un es uzskatu, ka Eiropas Komisijai ir vajadzīgs pilnīgs Parlamenta atbalsts šai iniciatīvai.

Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir jāizsakās par labu izglītības iekļaušanai pašā Eiropas romu politikas pamatā, jo pēdējo gadu pieredze ir pierādījusi, ka izglītība ir drošākais ceļš uz integrāciju un to, lai šķēršļus veiksmīgi pārvarētu gan romi, gan viņu kaimiņi.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs esam liecinieki tam, kā Vācijas un Austrijas lielveikalu ķēdes rupji pārkāpj tirgus diskriminācijas aizliegumu, boikotējot Ungārijas putnkopību un pārstrādes rūpniecību.

Tas attiecas uz lielveikaliem REWE, SPAR, METRO un *Kaufland*, kas, piedaloties Austrijas dzīvnieku tiesību organizācijas rīkotajā boikotā, nepieņem Ungārijas produktu piegādi. Rezultātā Ungārijas putnkopības nozarei tas ir radījis zaudējumus HUF 2 miljardu apmērā. Šie lielveikali vērš rasistisku diskrimināciju pret ungāru produktiem un tādējādi pārkāpj Eiropas Savienības konkurences tiesību aktus.

Tādējādi cietušie vērsīsies Eiropas Kopienu Tiesā, jo tiek pārkāpti divi Eiropas Savienības pamatprincipi: diskriminācijas rases dēļ aizliegums, kā arī vienlīdzība un konkurences brīvība. Paldies par uzmanību!

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/22/EK, 2008. gada 30. septembrī Bulgārijā sāks darboties valsts neatliekamās palīdzības numura „112” sistēma. Sistēmu varēs sazināt no jebkuras vietas valsts teritorijā, un tā nodrošinās ātru un brīvu piekļuvi šim pakalpojumam. Bulgārijas „112” sistēmas tehniskajā risinājumā tiek izmantotas jaunākās tehnoloģijas, un tas nodrošina zvanītāja līnijas noteikšanu. Bulgārijas Ārkārtas situāciju ministrija visiem Eiropas Parlamenta deputātiem ir sniegusi detalizētu informāciju par sistēmas izveidi un darbību.

⁽¹⁾ Darba kārtības papildu grozījumi (sk. protokolu)

Es vēlētos pateikties par pārkāpumu procedūras atlikšanu un par novērtējumu, ko Eiropas Komisija sniegusi Bulgārijas valdībai par neatliekamās palīdzības numura sistēmas izveidi. Es uzskatu, ka šis novērtējums liecina par gādību, kādu Kopiena izrāda par Eiropas iedzīvotāju drošību un veselību.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pagājušās nedēļas notikumi padarījuši šo nedēļu par īpaši skumju un grūtu tiem, kam svarīgi jautājumi ir brīvība un rasisms: pagājušo ceturtdien Itālijā *Camorra* nogalināja sešus migrantus no dažādām Āfrikas valstīm; sākotnēji viņi tika apsūdzēti par narkotiku piegādi un noziedzību, bet pēc tam tika atklāts, ka tas ir pilnīgi nepatiesi. Tāpat Milānā līdz nāvei tika piekauts kāds melnādainis jauniešs.

Vienlaicīgi Ķelnē bija neticama reakcija uz tiem pašiem jautājumiem, proti, rasismu un diskrimināciju.

Manuprāt, Eiropai šobrīd ir divas ļoti atšķirīgas sejas. Tāpat man šķiet, ka Parlamentam ir jāsāk rasisma jautājumā ieņemt daudz aktīvāka nostāja kā tas bijis pēdējos gados, jo daudzās valstīs, tostarp manā, rasisms atgriežas ārkārtīgi traģiskā veidā!

Priekšsēdētājs. – Paldies! Visi cilvēki ir jāciena vienlīdzīgi.

Eoin Ryan (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izskatīt jautājumu par 4,6 miljoniem cilvēku Etiopijā, kas cieš badu pārtikas trūkuma dēļ. Tas ir noticis sausuma dēļ. Etiopijas valdība apgalvo, ka bads nav iestājies, bet UNICEF apgalvo, ka noteiktās valsts daļās bads pastāv un cilvēki ir pakļauti lieliem bada draudiem. Tas notiek tikai noteiktos apgabalos, un es uzskatu, ka starptautiskajai sabiedrībai un ES ir jārikojas ātri un jāmēģina piegādāt apmēram 500 tūkstošus tonnu pārtikas, lai izvairītos no pilnīga bada. Es uzskatu, ka tā ir prioritāte, un, tā kā Eiropas Savienība ir viens no lielākajiem aizjūras attīstības atbalsta sniedzējiem, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi to izdarīt nekavējoties.

Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pateikt, ka es kā Īrijas deputāts piekrītu jūsu komentāriem par *Libertas* un Īrijas referendumu. Mēs cīnījāmies par „jā” kampaņu; mēs bijām atvērti un pārredzami attiecībā uz mūsu finansējumu. *Libertas* mums sacīja vienu, un tagad mēs esam uzzinājuši, ka ir pavisam savādāk. Es vēlos pamudināt jūs un visus pārējos nodrošināt, ka *Libertas* ir daudz atvērtāka un pārredzamāka attiecībā uz to, kur tieši nauda tika iegūta, jo cilvēki vēlas zināt.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, lai gan Eiropas Centrālās bankas prezidents *Jean Claude Trichet* ir atkārtoti paudis bažas par algu indeksēšanu inflācijas dzēšanai, viņš nav ņēmis vērā darba ņēmēju bēdīgo stāvokli, jo īpaši tādu zemu apmaksāto darba ņēmēju stāvokli, kas cīnās ar grūtībām, palielinoties dzīves dārdzībai. Un, nodrošinot, ka intervencēm ir minimāla ietekme uz inflāciju, tajā pašā laikā ir jāpalielina alga zemu apmaksātajiem darba ņēmējiem, uz kuriem šobrīd tiek izdarīts smags spiediens. Inflācijas samazināšana visā Eiropā ir jāatspoguļo ne tikai kā likumīgas algas pieprasījumu ierobežošana. Protams, lai gan labāk apmaksātie darba ņēmēji var atļauties algu pieauguma samazināšanu, tas pats neattiecas uz zemāk apmaksātajiem darba ņēmējiem. Vietējā valdība un valstu centrālās bankas vislabāk spēj reaģēt uz mainīgajiem ekonomiskajiem apstākļiem, tādēļ es vienmēr esmu iebildusi pret pasākumiem, kas ir apdraudējuši ekonomisko suverenitāti. Patiešām, būdama maza valsts, Īrija labi apzinās, ka mūsu ekonomiskā situācija ir ECB politikas veidošanas interešu perifērijā un ka tādējādi ECB bieži pieņemtās nostājas ne vienmēr vislabāk atbilst Īrijas ekonomikas vajadzībām vai interesēm.

Es arī atbalstu finansēšanas pārredzamību, kā arī atbalstu demokrātisku risinājumu ievērošanu, un šai struktūrai ir jāņem vērā, ka visas kampaņas, kas cīnījās un uzvarēja diskusijā par „nē” balsojumu, izņemot vienu, ir publicējušas pilnīgas un atklātas atskaites, un nav šaubu attiecībā uz izdevumu mehānismiem vai finansējumu, ko saņēma šīs grupas, tostarp mana partija.

Gerard Batten (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, rīt mēs balsosim par ziņojumu, kas šķietami ierobežo Eiropola amatpersonu imunitāti, bet kas ir aizsegs turpmākiem tiesību aktiem, kuri to patiesībā pagarinās līdz 2010. gadam un ilgāk. Nenotiek nekādas diskusijas. Balsojums ir tikai konsultatīvs pasākums. Lēmumu pieņems Eiropadome.

Eiropola amatpersonas varēs darboties dalībvalstīs, īstenojot daudz dažādu pilnvaru, kas viņiem dos imunitāti attiecībā uz visu, ko tie dara un saka savu pienākumu pildīšanas laikā – šāda privilēģija nebija pat NKVD Staļina „lielā terora” laikā.

Tas būs jauninājums Anglijā, kur nevienai valsts amatpersonai nav imunitātes pret apsūdzību. Saskaņā ar Lisabonas līgumu dalībvalstu parlamenti nevarēs bloķēt Eiropola pilnvaru turpmāku paplašināšanu, kas grozītas ar Padomes lēmumiem. Tie ir pirmie soļi, izveidojot policejisku Eiropas Savienības valsti.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es jūs mudinu piedalīties oficiālā protestā pret Ķelnes mēru par viņa pagājušās nedēļas nogales atteikumu ļaut Eiropas Parlamenta deputātiem un citām ievēlētām personām miermīlīgi paust savus viedokļus un piedalīties kongresā par svarīgu sociālu un politisku jautājumu, proti, Eiropas islamizāciju.

Kreisi noskaņotie ekstrēmisti fiziski uzbruka cilvēkiem, aizdedzināja ielu aprikojumu un paralizēja visu pilsētas centru savā apņēmībā neļaut cilvēkiem piedalīties miermīlīgā kongresā. Mērs *F. Schramme* ne tikai atteicās nosodīt šo vardarbību un iebiedēšanu, viņš to slavēja un pat aizgāja tik tālu, ka netieši norādīja, ka tie bija Ķelnes iedzīvotāji, kas spontāni pretojušies kongresa rīkošanai.

Tam bija pietiekami daudz liecinieku, un ir apkaunojoši, ka mūsdienās šādas lietas joprojām var notikt valstī, kas sevi sauc par demokrātiju, ka cilvēkiem varmācīgi neļauj izteikties.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izskatīt jautājumu par Baltkrievijas piemēroto ceļošanas aizliegumu, neļaujot doties uz ārzemēm bērniem, ko ietekmējusi Černobiļas kodolavārija.

Vairāk nekā 1000 ģimenes katru vasaru un ziemassvētkus uzņem šos baltkrievu bērnus savās mājās, lai viņi atpūstos un atgūtu veselību, kas bieži nozīmē medicīnisko pārbaudi un dažos gadījumos arī ārstēšanu. Starp Itāliju un Baltkrieviju ir noslēgts divpusējs nolīgums, kas nozīmē, ka uz Itāliju aizliegums neattiecas. Es zinu, ka Īrijas ārlietu ministrs cenšas noslēgt nolīgumu ar Baltkrieviju, un es atzinīgi vērtēju pašreizējās diskusijas.

Tāpat es vēlētos uzsvērt vajadzību pēc ES un Baltkrievijas nolīguma. Saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku ES sniegs Baltkrievijai finansiālu atbalstu EUR 20 miljonu apmērā laika posmā no 2007. līdz 2010. gadam. Eiropas Savienībai par nosacījumu šī finansējuma saņemšanai ir jānosaka ceļošanas aizlieguma atcelšana.

ES un Baltkrievijas nolīgums ir jānoslēdz arī tādēļ, lai ļautu baltkrievu bērniem turpināt ceļot uz ES valstīm atpūtas un veselības atgušanas nolūkos. Tas nodrošinātu bērnu tiesības ceļot ilgtermiņā.

Maria Badia i Cutchet (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, ANO uzskata cilvēku tirdzniecību par nesavietojamu ar cilvēka cieņu un vērtību; tomēr katru gadu par tirdzniecības upuriem kļūst vairāk kā pusmiljons cilvēku, no kuriem 80 % ir sievietes un meitenes, puse ir nepilngadīgie un vairums ir seksuālās izmantošanas gūstekņi.

Turklāt saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas datiem katru gadu Eiropas Savienībā iebrauc ievērojams skaits sieviešu, kas ir tirdzniecības upuri.

Rīt, 23. septembrī, ir Starptautiskā diena pret sieviešu seksuālo izmantošanu un tirdzniecību. Es uzskatu, ka tā mums šeit, sēžu zālē, ir laba iespēja palīdzēt stiprināt visus pasākumus, lai cīnītos pret šo postu, kas pārkāpj tik daudzu cilvēku tiesības, un īpaši cīnīties pret kontrabandistiem, kā arī pret nabadzību, nodrošinot uzlabojumus, lai palielinātu izglītības un nodarbinātības iespējas, kā arī īstenojot zinātību sekmējošas stratēģijas galamērķa valstīs, lai iekļautu jautājumu publisko diskusiju sarakstā.

Harald Ettl (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā arodbiedrības biedrs es šodien vēlos runāt par traģiskajiem notikumiem kuģu būvētavās Istanbulas Tuzlas apgabalā. Tikai pēdējo trīs gadu laikā vien Tuzlā dzīvību ir zaudējuši vairāk nekā 90 darbinieki, kļūstot par upuriem letāli skarbiem darba apstākļiem. Pēdējais notikums bija traģisks negadījums 11. augustā, ko es raksturotu kā kriminālu. Trīs pagaidu darbinieki zaudēja dzīvību, izmēģinot glābšanas laivu, un 16 darbinieki tika ievainoti. Kad laiva tika nolaista no kuģa, virves pārplīsa un darbinieki iekrita ūdenī.

Īpaši traģiski šajā negadījumā ir tas, ka parasti šīs pārbaudes tiek veiktas ar smilšu maisiem. Tā sakot, darbinieki tika izmantoti kā dzīvi smilšu maisi. Darbiniekiem, kas vēlējas streikot, lai protestētu pret postošajiem drošības pasākumiem, apakšuzņēmēji draudēja ar tūlītēju atļaušanu.

Komisija savā 2006. gada progresa ziņojumā jau ir norādījusi, ka darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības Turcijā ir neatbilstīgas. Tādēļ es aicinu jūs mudināt Turcijas iestādes izturēties pret arodbiedrībām kā pret līdzvērtīgiem rūpniecības nozares partneriem un beidzot rīkoties, lai radītu cilvēcīgus darba apstākļus un stingrākas drošības pamatnostādnes Tuzlas darbaspēkam, lai izbeigtu šo drausmīgo stāvokli.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ES pamatā ir pārstāvības demokrātijas princips. Mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem ir pienākums nodrošināt, ka Eiropas politikas atspoguļo iedzīvotāju gribu. Tādēļ es vēlos paust piesardzību, ko izraisa arvien lielākais ģenētiski modificētu mikroorganismu (ĢMO) atļauju skaits, un, to darot, es runāju vairuma Eiropas Savienības iedzīvotāju vārdā. Šī gada martā publicētajā

Eiropas barometra pētījumā ir norādīts, ka 58 % eiropiešu ir pret ĢMO. Vairāk nekā trešdaļa no viņiem uzskata, ka viņi netiek pietiekami informēti par ieguvumiem un risku attiecībā uz ĢMO izmantošanu lauksaimniecībā.

Mums ir jāsaņemas par šiem skaitļiem. Taču tā vietā Komisija joprojām ļauj laist ES lauksaimniecības tirgū arvien vairāk ĢMO. Pēdējais piemērs ir 8. septembrī piešķirtā atļauja vēl vienai ģenētiski modificētai sojas pupiņu šķirnei.

Cienījamie kolēģi, ņemot vērā šos faktus, es ierosinu lūgt Komisijai sākt ES mēroga informācijas kampaņu par risku un ieguvumiem, ko ĢMO rada cilvēkiem un videi. Ir jāveic jauns novērtējums. Kamēr Eiropas iedzīvotāji nebūs pienācīgi informēti un nepaudīs savu nostāju šajā ļoti delikātajā jautājumā, es lūdzu Komisiju pārtraukt atļauju izsniegšanu jebkādiem jauniem ĢMO.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, ES galvenajiem pilāriem – demokrātijai, cilvēktiesībām, brīvībai un tiesiskumam – ir jābūt par pamatu jaunajam partnerattiecību nolīgumam ar Krieviju. Krievijas rīcība Gruzijā mums kārtējo reizi ir parādījusi, ka arī *Dmitry Medvedev* vadībā Krievija nav gatava ievērot tiesiskumu un starptautiskos nolīgumus. Sešu punktu plānā Gruzijai tiek aicināts atjaunot situāciju, kāda pastāvēja 7. augustā. Tas paredz Krievijas spēku izvešanu līdz pozīcijām, kādas tiem bija pirms karadarbības sākšanās Dienvidosetijā, nevis papildu kontingenta – 3800 karavīru – izvietošanu.

Turklāt kājām tiek mīdītas cilvēktiesības. Politiski ieslodzīto situācija ir nepieņemama, kā to parāda *Mikhail Khodorkovski* lieta. Tas pats attiecas uz neatbilstību Enerģētikas hartai, kura Krievijai kā vienai no pusēm ir saistoša.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Indijā notiek hinduistu fundamentālistu izraisīti grautiņi, kas vērsti pret kristiešiem. Tas ir saistīts ar hinduistu vadītāja slepkavību; šajā noziegumā policija vaino maoistus. Tiek dedzinātas kristiešu apmetnes un skolas. Hinduistu fundamentālisti šajā slepkavībā bez pamatojuma vaino kristiešus. Orissa vairāk nekā 40 000 kristiešu meklē patvērumu džungļos. Apmēram 15 000 cilvēku dzīvo bēgļu nometnēs, ko apsargā policija. Vairāk nekā 20 cilvēki ir noslepkavoti. *Tangia* un *Rupagaon* ciemos kristieši tika sadedzināti dzīvi savās mājās. *Kandhamal* apgabalā tika nogalināti vismaz 8 cilvēki. Tika nodedzinātas vismaz 10 baznīcas. Deli bīskapijas arhibīskaps *Vincent Concessao* uzskata, ka ir jāveic daudz efektīvāki pasākumi, lai apspiestu vardarbību. Vietējās iestādes neveic vajadzīgos pasākumus. Ar naidu pret kristietību ir jācīnās tādā pašā veidā kā pret citiem ekstrēmiem neiecietības veidiem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, pieci Kubas valstspiederīgie – *António Guerreiro*, *Fernando González*, *Gerardo Hernández*, *Ramón Labañino* un *René González*, kas tikai aizstāvēja savu dzimteni un savus tautiešus, lai nodrošinātu, ka viņi vairs nekrīt par upuriem teroristu aktiem, ko veicina un organizē Maiami izveidotas grupas, ir netaisnīgi ieslodzīti ASV kopš 1998. gada 12. septembra, proti, gandrīz desmit gadus. Šo desmit gadu laikā šie pieci Kubas valstspiederīgie ir tikuši pakļauti neskaitāmām nelikumīgām situācijām, nepieņemamiem un necilvēcīgiem soda mēriem, spiedienam, šantāžai un cilvēka pamattiesību pārkāpumiem, piemēram, ASV administrācijas noteiktajiem cietsirdīgajiem šķēršļiem un ierobežojumiem viņu ģimeņu apmeklējumam. *Ramón Labañino* sieva *Elizabeth Palmeiros* ir gaidījusi vīzu gandrīz divus gadus. *António Guerreiro* viņa ģimene nav apmeklējusi vairāk nekā pusotru gadu, un *Fernando González* bijis līdzīgā situācijā vairāk nekā gadu. ASV iestādes nav ļāvušas *Adriana Perez* apmeklēt viņas vīru *Gerardo Hernández* kopš 1998. gada 12. septembra, bet *Olga Salanueva* nav varējusi apmeklēt savu vīru *René González* kopš 2000. gada augusta. Mēs pieprasām taisnīgumu, mēs pieprasām atbrīvot šos piecus Kubas patriotus.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, par spīti Īrijas mitrajam klimatam lieli plūdi līdz šim bija salīdzinoši rets notikums. Pēdējā laikā iznīcinoši plūdi ir kļuvuši par ikgadēju, sezonālu parādību.

Tajā iesaistīti vairāki faktori: būvniecība plūdu līdzenumos, novadcauruļu slikta uzturēšana u.c. Bet vienu svarīgu veicinošu faktoru – mežu nepiemērotu stādīšanu – sekmēja ES finansējums dažās pēdējās desmitgadēs, un šī iemesla dēļ tas ir pelnījis jūsu rūpīgu pārbaudi.

Baltegļu plantācijas, jo īpaši pēc tam, kad tās iestādītas augstienēs, ir ievērojami izmainījušas Īrijas upju sistēmas nosusināšanas modeli. Vienlaicīgi tika lielā mērā pamesta novārtā vietējo Īrijas koku un mežu stādīšana, kas saistīts ar veidu, kādā finansējums tika organizēts iepriekš.

Diemžēl jaunajā lauku attīstības programmā Īrija ir izvēlējusies izslēgt mežkopību no shēmas. Nepiešķirt vietējai Īrijas mežkopībai finansējumu šajā kritiskajā laikā, kad tai ir jāatgriežas, nozīmē nolemt to postam, jo palielinās plūdi, ūdens piesārņojums, CO₂ uzkrāšanās un pastāvīgi mazinās augsnes auglība.

Programmā ir šķietami projekti, kas saistīti ar vietējām sugām. Tomēr nevar noliegt, ka ir zaudēta iespēja izmantot finansējumu vietējiem kokiem, lai mazinātu turpmākos plūdus.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mums ir ne tikai jāreklamē starpkultūru dialogs, bet apdraudējuma gadījumā tas arī jāaizsargā, jo īpaši tad, ja etniskā līdzāspastāvēšana ik dienas tiek grauta vienā no mūsu kaimiņvalstīm, Eiropas Savienības dalībvalstī.

Jau ir bijušas un diemžēl vēl var būt skumjas sekas *Ján Slota*, kas ir priekšsēdētājs vienā no vadošajām Slovākijas partijām, musinošajiem, rupjajiem izteikumiem un viņa spēlēm *YouTube* video tīmekļa vietnē, aicinot cilvēkus nogalināt Ungārijas mazākumtautības partijas politiķus Slovākijā, kā arī pavisam nesenais Slovākijas izglītības ministra paziņojums, ka viņš aizliedz publisku ungāru valodas lietošanu Slovākijā un ka iemesls, kāpēc viņš aizstāv ungāru mazākumtautības parlamenta deputātus, ir tāds, ka viņi piedalījās forumā Budapeštā, kas sarūgtināja Ungārijas parlamenta deputātus.

Jau lielā mērā ir justas ekstrēmu paziņojumu un musināšanas pieļaušanas sekas. Saskaņā ar pēdējām sabiedriskās domas aptaujām vairāk nekā 60 % no 15 gadus veciem jauniešiem vairāk par visu ienīst ungārus un piekrīt pārstaidzošajiem, iekvēlinošajiem apvainojumiem, ko gadu gaitā pauž Slovākijas vadošie politiķi. Lai kā – ungāri sāk baidīties. Tas viss notiek šobrīd, kamēr mēs plati atplešam rokas un domājam, ka tam nebūs seku, Parlaments, Komisija un Padome ir aizņemtas, un mēs svinam starpkultūru dialoga gadu. Paldies par uzmanību!

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Apmēram 60 miljoniem Eiropas iedzīvotāju, kas ir 15 % no Eiropas kopējā iedzīvotāju skaita, draud nabadzība. Nabadzības novēršanai ir noteiktas šādas prioritātes: lielāks nodarbinātības rādītājs, mācību pārtraukšanas gadījumu novēršana, bērnu nabadzības novēršana, sociālā nodrošinājuma modernizēšana un diskriminācijas novēršana. Ieguldījumiem izglītībā ir jābūt prioritātei. Kvalitatīvas izglītības priekšnoteikumi ir modernas infrastruktūras nodrošināšana izglītībai un mācībspēku profesionālās apmācības, samaksas un statusa uzlabošana.

Šobrīd skolēnu mācību pārtraukšanas gadījumu rādītājs ES ir vairāk nekā 16 %. Daudzi jaunieši, kas priekšlaikus pamet skolu, nāk no lauku apgabaliem un ir spiesti pārtraukt apmeklēt skolu nedrošā finansiālā stāvokļa dēļ. Es mudinu dalībvalstis par prioritāti noteikt izglītības infrastruktūras attīstību un darbavieta radīšanu, jo īpaši lauku apgabalos. Labāka izglītība garantē atbilstīgu dzīves standartu jaunajai paaudzei, tādējādi uzlabojot Eiropas Savienības sociālo un ekonomisko kohēziju. ES nākotne ir atkarīga no pašreizējās un turpmāko paaudžu spēka, vērtības un kvalitātes.

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Budapeštā 15. septembrī notika Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta dibināšanas sanāksme. Ungārijai un Budapeštai, kas izvēlēta par iestādes centra pilsētu, ir spēcīgas tradīcijas zinātniskās pētniecības jomā. Padomājiēt kaut vai par to, ka 12 Nobela prēmijas laureāti ir bijuši ungāru zinātnieki, kas aktīvi piedalījās 20. gadsimta izšķirošajos izgudrojumos.

Jaunās iestādes vissvarīgākie uzdevumi ir veicināt un koordinēt sadarbību starp Eiropas zinātnes centriem un radīt universitāšu, pētniecības iestāžu un privātā sektora dalībnieku sadarbību jauninājumu jomā. Šie mērķi atbilst Lisabonas stratēģijas pamatprincipam, kas paredz izveidot uz zinātību pamatotu sabiedrību ar konkurētspējas uzlabošanu, ekonomisko izaugsmi un darbavieta radīšanu centrā.

Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, ļaujiet man pateikties lēmuma pieņemējiem par to, ka viņi izvēlējās Ungārijas pilsētu Budapeštu kā šīs svarīgās iestādes atrašanās vietu. Esmu pārliecināts, ka mēs būsīm labi šīs iestādes saimnieki. Es vēlētos pievērst jūsu uzmanību nepieredzētajai politiskajai vienprātībai, kas Ungārijā panākta šajā jautājumā. Es patiešām ceru, ka iestāde veicinās panākumus nākamgad, ko Eiropas Savienība ir pasludinājusi par jaunrades un jauninājumu gadu. Paldies par iespēju izteikties.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, mazāk nekā pirms divām nedēļām Eiropas Kopienas Tiesa konstatēja, ka Īrija pārkāpj Ūdens pamatdirektīvu attiecībā uz dažām tās noteikumu attīrīšanas sistēmām. Man jāsaka, ka es personīgi esmu ļoti gandarīta, ka Komisija aktīvi iesaistās, cenšoties nodrošināt tīru dzeramo ūdeni Īrijā. Lai kā – ES Komisijai šobrīd ir iespēja turpināt šo labo darbu. Tā var to darīt, piešķirot pagarinājumu lauksaimniecības atkritumu apsaimniekošanas programmai. Izpildes termiņš darbu pabeigšanai ir 2008. gada decembris, bet ārkārtēju apstākļu dēļ darbs netiks pabeigts. Ja izpildes termiņš netiks pagarināts, tad, kā jau teicu, darbs būs nepilnīgs un ieguvējs nebūs neviens.

Programmas pagarināšana būtu abpusēji izdevīgs risinājums ūdens kvalitātei Īrijā, videi, lauksaimniekiem un Komisijas politikai. Izpildes termiņa pagarināšana būtu pieņemama un saprātīga Komisijas rīcība, lai nodrošinātu atbilstību Nitrātu direktīvai, un tas parādītu saskaņotu domāšanu attiecībā uz ES politikas īstenošanu.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) ES dalībvalsts Slovākija ir pieņēmusi Eiropas Savienības vērtību sistēmu, kas nozīmē, ka tai ir arī jāievēro Kopienas kultūras un valodu daudzveidības principi.

Tomēr Atklātās sabiedrības fonda pēdējā pārskatā ir norādīts, ka bīstami palielinās slovāku skolēnu naidis pret ungāru mazākumtautības pārstāvjiem, un parādīts, ka vairāk nekā 63 % skolēnu uzskata, ka publiskās vietās ungāriem ir jārunā tikai slovāku valodā, atļaujot lietot ungāru valodu tikai mājās. Nedzirdēti ir tas, ka pat izglītības ministrs parlamentā pilnībā atbalstīja šo viedokli.

Tā ir pārstaidzoša situācija. Ministra nostāja ir pretkonstitucionāla un pretrunā ar Slovākijas tiesību aktiem, kā arī principiem, kas ir demokrātiskās Eiropas pamatā. Kopš pie varas nāca *Róbert Fico* koalīcijas valdība, Slovākijā ir noticis kas nepareizs. Pret ungāriem vērstas, rasistiskas un ksenofobiskas izpausmes parādās arvien vairāk galvenokārt vadošās partijas priekšsēdētāja *Ján Slota* dēļ. Nesaprotami ir tas, ka nedz premjerministrs, nedz koalīcijas partiju pārstāvji pret to neiebilst, tāpat arī viņi nenosoda šo kaitniecisko un bīstamo tendenci.

Slavi Binev (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību pēdējam skandālam no virknes to, kas izcēlās Bulgārijā saistībā ar EUR 49 miljoniem, ko Iekšlietu ministrija ir iztērējusi īpašu uzraudzības līdzekļu lietošanai. Izdevumi būtu pamatoti, ja, liekot lietā noklausīšanas un novērošanas iekārtas, būtu atklāts un notiesāts kaut viens noziedznieks. Tajā pašā laikā Iekšlietu ministrijas amatpersonas vienmēr ir apgalvojušas, ka tām trūkst pat elementāra aprīkojuma, lai sekmīgi sodītu noziedzniekus Bulgārijā.

Izrādās, ka pēc tam, kad ticis izdots pietiekami daudz naudas, lai samaksātu par 15 izlūkošanas lidmašīnām, vienīgais, ko Bulgārijas policija var paziņot, ir tas, ka viņi nebija spējīgi saskatīt, kas ievietoja bumbu slepenā bordelī galvaspilsētas centrā. Fakti ļauj izdarīt tikai vienu iespējamo secinājumu. Iekšlietu ministrija kopā ar noteiktiem privātiem uzņēmumiem aplaupa Bulgārijas nodokļu maksātājus, tie viņus sistemātiski apzog, turklāt milzīgā apmērā. Pakalpojumi, kam būtu jānovērš noziedzība, tiek izmantoti tikai politiskam un ekonomiskam reketam, kā arī rēķinu kārtošana ar opozīciju.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kungs! Turpmākajos gados Eiropas Savienības ekonomikas ilgtspējīgu attīstību varēs realizēt tikai tad, ja mēs stiprināsim 23 miljonus mazo un vidējo uzņēmumu ES, jo tie nodrošina aptuveni četras no piecām darbavietām, kas ir radītas ES pēdējā laikā.

Eiropas pasākumu paketē mazajiem uzņēmumiem „Mazās uzņēmējdarbības akts”, ko Komisija publicēja jūnijā, ir atzīta centrālā loma, ko pilda mazie uzņēmumi Eiropas ekonomikā, un nodrošināta vispārēja sistēma ES un dalībvalstu politikai. Šajā dokumentā ir ierosināts pieņemt jaunas regulas galvenajās jomās, piemēram, valsts atbalsta vienkāršota reglamentēšana un finanšu disciplīnas palielinājums.

Tomēr Eiropas mazajiem uzņēmumiem ir vajadzīgs vairāk nekā vienkārši Komisijas, Parlamenta vai pat dalībvalstu politiskā griba. Mazajiem uzņēmumiem vajag, lai jaunās regulas tiktu ātri sagatavotas un efektīvi piemērotas. Eiropas Parlamentam ir jāuzņemas galvenā loma šī procesa paātrināšanā. Paldies!

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, mēs konstatējam, ka cilvēku, sociālo grupu, etnisko grupu un bieži tautu un nāciju vidū arvien biežāk parādās ekstrēmas idejas un vardarbīgas izpausmes. Pastāv politiski instrumenti to apturēšanai un var tikt izmantoti administratīvi un policijas instrumenti.

Tomēr politiķi, kas domā ilgtermiņā, dod priekšroku aicinājumam uz dialogu, ne tikai politisku dialogu, kas bieži noved līdz konfliktam, bet arī kultūras dialogu. Lai mēs ar kādu varētu uzturēt dialogu par kultūru, mums vispirms ir jāpārzina paši sava kultūra.

Starpkultūru dialogam veltītā gada būtība ir tāda, ka mums ir jāiepazīst sabiedrības un dzīves dažādie līmeņi, kā arī mazākumtautību, etnisko grupu un tautību pagātne, kas no pirmā acu uzmetiena var šķist dīvaina ne tikai starp valstīm, bet arī valsts iekšienē. Šāda veida tuvība veicina nācijas vienotību un labas attiecības starp cilvēkiem, etniskajām grupām un nācijām, bet šādas tuvības trūkums to kavē.

Uzskatu, ka starpkultūru dialogam veltītajā gadā visām Eiropas sabiedrībām ir īpaši svarīgi uzturēt patiešām vērtīgu dialogu starp vairākumu un mazākumtautību, jo tikai šādā veidā var attīstīties patiesas attiecības starp Eiropas valstu kultūrām. Tā ir Eiropas parādība, kas mums ir jārisina Eiropas līmenī. Liels paldies!

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Kopā mēs nolēmām, ka Eiropas enerģētikas politikas mērķis būs samazināt ES atkarību no energoresursiem, nodrošinot piegādes drošību un cenu pārredzamību. Šobrīd mēs redzam, ka Eiropas gāzes tirgu raksturo ievērojama dinamika visās jomās: enerģijas politika, tehniskais aprīkojums, pati gāzes uzņēmējdarbība un pārredzamas cenas, jo cenu veidošana ir galvenā sastāvdaļa, aizsargājot Eiropas patērētājus.

Šajā kontekstā gāzes mērījumiem un tarifikācijai attiecībā uz gala patērētājiem ir vajadzīga piemērotu standartu izstrāde, ļaujot īstenot vienotu aprēķinu metodi, kas būtu atzīta visā ES, lai mērīšana būtu pārredzama, tas ir, godīga, objektīva un precīza.

Šodien es aicinu Eiropas Parlamentu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu, ka tiek pārbaudīts veids, kādā gāzes padeve tiek mērīta un tarificēta, jo mēs esam konstatējuši, ka Rumānijā gāzes pārvadātāji un izplatītāji neievēro šīs prasības: gāzes padeve tiek mērīta kubikmetros un tarificēta kw/h un iedzīvotāji nevar pārbaudīt savu reālo patēriņu, kas tiek aprēķināts ar matemātiskas formulas palīdzību, pamatojoties uz apstrīdamiem parametriem.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, mūsu iedzīvotāju vidū ir plaši izplatītas dusmas un bailes attiecībā uz sabrūkošajām finanšu iestādēm visā pasaulē un to iespējamo ietekmi uz pensijām, ietaupījumiem un darbavietām.

Es priecājos, ka komisārs C. McCreavy ir ieradies šeit, lai piedalītos diskusijā, kas tūlīt sāksies. Tomēr es uzskatu, ka mums ir jārikojas ātri attiecībā uz to, ko Parlaments ierosina – apturēt „kazino kapitālismu”, kas mūs ir novedis līdz ekonomiskajam bezdibenim.

Komisār, ja jūsu saistības pret neoliberālisma ideoloģiju neļaus jums to darīt, tad jums ir jāatkāpjas un jāļauj iecelt kādu citu, kas ir gatavs savaldīt tirgus avantūristus. Steidzami ir vajadzīga finanšu un banku nozares strikta, jauna regulēšana un ir steidzami jāizbeidz aizstāvība attiecībā uz jūsu līdzšinējo, tā saukto, „mazāk stingro regulējumu”, kas dažkārt ir nozīmējis regulējuma neesamību.

Pirms doties atpakaļ vietā, es vēlētos norādīt uz *Sinn Féin* pārstāves M. L. McDonald komentāriem, kur viņa mēģināja attaisnot kampaņu pret Lisabonas līgumu, un tagad pasludina, ka viņa vēlas Īrijas ekonomisko suverenitāti vispasaules finanšu krīzes laikā. Manuprāt, tas parāda „nē” kampaņas vieglprātīgo attieksmi.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Finanšu krīze nozīmē, ka alternatīvos ieguldījumos iesaistītā finansējuma pārredzamībai arī ir jābūt svarīgam Eiropas Parlamenta jautājumam. Par prioritāti ir kļuvusi uzņēmumu pārredzamības uzlabošana, izmantojot juridiskos instrumentus, jo īpaši attiecībā uz saikni starp riska ieguldījumu fondiem un privātā akciju kapitāla fondiem, no vienas puses, un uz uzņēmumiem, kuros šiem fondiem pieder daļas, no otras puses.

Tā sauktais labas prakses kodekss, iespējams, varētu kalpot par modeli, bet tas nevar aizstāt likumdošanas pasākumus sliktas rīcības gadījumos. Ir būtiski sagatavot labas prakses kodeksu attiecībā uz metodēm līdzsvara atjaunošanai uzņēmumu pašreizējā pārvaldības struktūrā.

Jaunajos tiesību aktos arī jāuzliek par pienākumu riska ieguldījumu fondiem un privātā akciju kapitāla fondiem deklarēt un paskaidrot savu ieguldījumu politiku un saistītos riskus gan individuālajiem un institucionālajiem ieguldītājiem, gan apdrošināšanas brokeriem un uzraudzības struktūrām.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Es vēlētos paust skumjas un teikt pāris vārdus, atceroties neseno traģisko autoavāriju, kurā bija iesaistīts Slovākijas autobuss un kas notika pie Horvātijas ciema Gospič.

Dodoties brīvdienās, dzīvību zaudēja četrpadsmit cilvēki un pārējie tika ievainoti. Es vēlētos paust līdzjūtību bojāgājušo tuviniekiem un vienlaicīgi pateikties Horvātijas pusei par tās priekšzīmīgo rīcību, kas mazināja negadījuma ietekmi, un par to, ka tā tik ļoti rūpējās par mūsu iedzīvotājiem. Ar savu spēju reaģēt uz problēmām un tās risināt Horvātija atkārtoti parāda, ka tās nākotne ir saistīta ar Eiropas Savienību.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējo nedēļu laikā mēs ar īpašu interesi un bažām esam vērojuši notikumus ASV finanšu nozarē.

ASV valdības lēmums glābt lielāko apdrošināšanas uzņēmumu ar aizdevumu USD 85 miljardu apmērā, divu lielāko hipotēku grupu nacionalizācija, kā arī ceturtās lielākās investīciju bankas bankrots, ir radījis panikas gaisotni ASV un ievērojamu nemieru Eiropas iedzīvotāju vidū.

Tas ir tādēļ, ka globalizētā ekonomiskā vidē pastāv liela iespēja, ka krīze sasniegs Eiropu, ja tā vēl nav to sasniegusi, un skars banku sistēmu un Eiropas iedzīvotāju ienākumus.

Diskusijā, kas notiks trešdien Eiropas Parlamentā, klātesot Padomei un Komisijas pārstāvjiem, būs jāsniedz konkrētas atbildes uz šādiem jautājumiem:

- cik labi Eiropas ekonomika ir sagatavota tam, lai izturētu sākušās krīzes iespējamās sekas?

- kāds ir rīcības plāns un kādi īpaši pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu Eiropas iedzīvotāju finansiālo situāciju?
- visbeidzot, kādu politiku Eiropas Centrālā banka plāno realizēt, lai atbalstītu Eiropas finanšu iestādes?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, 26. septembrī ES godina savu valodu daudzveidību. Pasākumi ir koncentrēti uz ideju, ka valodas ir kultūras tilti un ka ir jāveicina svešvalodu mācīšanās un spēja sazināties, pārvarot valodas barjeru.

Šajos pasākumos un Komisijas paziņojumos ir pilnībā ignorēta vajadzība saglabāt sengrieķu un latīņu valodas mācīšanu visā Eiropā. Šīs klasiskās valodas ir daudzu vārdu un izteicienu avots visās Eiropas valodās un arī citās valodās.

Tajā pašā laikā tiks apspriesta Zaļā grāmata „Migrācija un mobilitāte – ES izglītības sistēmu problēmas un iespējas”. Zaļajā grāmatā ir norādīta Padomes Direktīvas 77/486/EK par migrējošu darba ņēmēju bērnu izglītības nozīmi un pausta kritika par nesaskaņoto rīcību pēdējos 30 gados, pamatojoties uz šo direktīvu.

Šī ir iespēja stiprināt Eiropas migrējošo darba ņēmēju valodu mācīšanu.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Trešā pēc kārtas politiskā krīze Ukrainā, iespējams, bija iemesls, kāpēc vēsturiskajā otrajā ES un Ukrainas sammitā, kas septembra sākumā notika Parīzē, netika izdarīti daudz vērienīgāki secinājumi attiecībā uz Krievijas un Gruzijas konfliktu.

Es augstu vērtēju, ka Eiropas Savienība atkal puda savu atbalstu pilsoniskās sabiedrības veidošanai un prodemokrātiskām pārmaiņām Ukrainā. Tāpat man ir pozitīvs viedoklis par nolīgumu, lai sāktu „vīzu dialogu”, kam ilgtermiņā ir jāveicina bezvīzu režīms starp abām pusēm, kā arī par to, ka par spīti jaunajai politiskajai krīzei Ukrainas ceļš uz dalību ES joprojām ir atvērts.

Šobrīd neviens nešaubās, ka „oranžā revolūcija” mainīja virzienu, kādā veidojās Ukrainas vēsture. Tagad Ukrainai ir jāparāda, ka tā ir stabila un vienota. Tā ir Ukrainas vienīgā cerība sasniegt Eiropas perspektīvu.

Esmu pārliecināta, ka mēs varam stiprināt brīvību savās mājās tikai tad, ja mēs to aizstāvam arī ārpus ES robežām. Tas ir iemesls, kāpēc es piedalīšos Eiropas Parlamenta rīkotās Ukrainas delegācijas 11. sesijā, kas notiks 2008. gada 2. un 3. oktobrī Kijevā un Jaltā.

Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta pārstāvju klātbūtne Ukrainā veicinās situācijas noregulējumu un politisko stabilitāti Ukrainā.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos pievienoties mūsu valstī notikušā teroristu uzbrukuma vai uzbrukumu, tostarp slepkavības, nosodījumam. Basku tautai ir tā nelaime dzīvot vienīgajā valstī Eiropas Savienībā, kas turpina saskarties ar terorismu, un šis terorisms turpinās jau gadu desmitiem. Es personīgi esmu cēlies no ģimenes, kas trimdā ir pavadījusi 40 gadus – tikpat, cik ildzis frankisms – un, ja mēs vispār kaut ko iemācījāmies, tad tā bija atziņa, ka neviens politiskais mērķis nav pat viena cilvēka dzīvības vērts. Visbeidzot, es vēlētos pateikt, ka visi, kas tic basku tautas tiesībām izlemt, skaidri zina, ka tiesības dzīvot ir vissvarīgākās tiesības.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs visi ļoti labi zinām, ka arvien lielākajām naftas un gāzes cenām ir ārkārtīgi negatīva ietekme uz daudzām mūsu ekonomikas nozarēm un patērētājiem.

Es vēlētos vērst uzmanību uz to, kā šī krīze ietekmē lauksaimniecības nozari, zivsaimniecības nozari un mazos uzņēmumus. Degvielas augstās cenas šobrīd ir nonākušas līdz lauksaimniekiem: cenas strauji palielinās, un lauksaimnieki nesaņem vairāk līdzekļu, lai segtu enerģijas un gāzes augstās cenas.

Degvielas krīze apdraud konkurences palielinājumu mūsu mazajos un vidējos uzņēmumos; patērētāju pirkspējas samazinājums pasliktina situāciju, un, priekšsēdētāja kungs, es baidos domāt, kas notiks šoziem – vairāki miljoni cilvēku nevarēs atļauties apkuri.

Mēs visi redzējam, kas notika degvielas uzpildes stacijās, kad naftas cena palielinājās; katru dienu, braucot garām degvielas uzpildes stacijai, bija redzams, ka cena palielinājusies. Bet šobrīd, kad naftas cena ir samazinājusies, degvielas uzpildes stacijas nesamazina degvielas cenu par ne tuvu ne tik, par cik tā palielinājās. Manuprāt, tām ir jāreaģē uz šīm izmaiņām: tās ir guvušas peļņu un tagad ir laiks iet tālāk un piedāvāt patērētājiem atbilstīgas cenas.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, Ungārijai ir robežas valsts iekšienē, un pēc Pirmā pasaules kara tā zaudēja 2/3 savas teritorijas. To ungāru politiskā pārstāvība, kas dzīvo šajās teritorijās un

kuru kopskaits ir vairāk nekā 3 miljoni septiņās valstīs, ir ļāvusi cīnīties par viņu tiesībām pēdējā gadsimta laikā, izmantojot tikai miermīlīgus līdzekļus.

Sešus gadus gandrīz 20 politiskās organizācijas Karpatu baseina pārstāvju forumā ir diskutējušas par miermīlīgām iespējām realizēt intereses, un tās turpina to darīt: identitāte, dzimtā valoda, ekonomiskās attiecības un autonomija. Arī es esmu šī foruma dalībnieks. Šogad mēs nolēmām Briselē atvērt kopēju lobija biroju, lai izmantotu ES piedāvātās iespējas.

Nav saprotams un pieņemams tas, ka dažu ES dalībvalstu politiķi ar galējiem epitētiem apvaino ungāru kopienas miermīlīgos centienus, apsūdzot viņu valstī dzīvojošo ungāru mazākumtautību kolektīvā noziedzībā un vēloties ierobežot viņu dzimtās valodas lietojumu.

Es vēlētos pievērst Eiropas Parlamenta uzmanību šiem uzbrukumiem un vēlreiz atgādināt, ka nacionālajām minoritātēm ir jānodrošina kopienas tiesības, nevis jāapsūdz tās kolektīvā noziedzībā. ES ir jāuzņemas aktīva un preventīva loma šajā jautājumā. Paldies!

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisija vēlas palīdzēt cīnīties pret arvien lielāko pārtikas cenu problēmu jaunattīstības valstīs un plāno finansēt šīs valstis EUR 1 miljarda apmērā.

Ar to būs iespējams finansēt sēklu iegādi un citas piegādes, lai palielinātu lauksaimniecisko ražošanu, pabarotu iedzīvotājus, samazinātu inflāciju un samazinātu pārtikas cenas.

Palīdzēt jaunattīstības valstīm ir politiski un morāli pareizi, bet mums ir jārikojas saprātīgi, veicot atbilstīgu iniciatīvu, lai atbalstītu Eiropas lauksaimniekus. Viņus ir tikpat lielā mērā skāris pārtikas cenu palielinājums un daudz kas cits, jo šī nauda ir jāuzskata par ietaupījumu no cenu samazinājuma saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP).

Tādēļ es ierosinu lielu daļu no EUR 1 miljarda izmantot, lai atbalstītu Eiropas lauksaimniekus, kas saskaras ar ārkārtīgi daudzām problēmām.

Nobeigumā es vēlētos paust nopietnas bažas par pareizu tās naudas izlietojumu, kas tiks piešķirta šīm valstīm; Āfrikas, Karību reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm nav lauku attīstības modeļa, nedz arī pārbaudes sistēmas. Es baidos, ka nauda pazudīs starptautisko organizāciju birokrātijā, beigās nedodot nekādu labumu.

SĒDI VADA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Priekšsēdētājs. – Tas noslēdz šo punktu.

19. Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi – Ieguldītājinstitūciju darba pārredzamība (debates)

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs pārejam pie debatēm, ko Eiropas Parlaments organizēja pagājušajā mēnesī ar neparastu priekšnojautu, paredzot pagājušās nedēļas notikumus, kādi, iespējams, vēl nekad nav bijuši.

Nākamais punkts ir kopējās debates par

– Poul Nyrup Rasmussen ziņojumu, kas sagatavots Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā, ar ieteikumiem Komisijai par drošības fondiem un privātā kapitāla fondiem (2007/2238(INI)) (A6-0338/2008), un

– Klaus-Heiner Lehne ziņojumu, kas sagatavots Juridiskās komitejas vārdā, ar ieteikumiem Komisijai par ieguldītājinstitūciju darba pārredzamību (2007/2239(INI)) (A6-0296/2008).

Poul Nyrup Rasmussen, referents. – Priekšsēdētāja kungs, ilgi pirms šīs krīzes Eiropas Sociāldemokrātu grupa un Eiropas Sociālistu partija pauda bažas par finanšu tirgu tendencēm uz pārlieku lielu parādu, pārredzamības trūkumu, lielu risku uzņemšanos un pārāk zemu cenu maksāšanu, kā arī tādu piesaistīšanas pakešu veidošanu, ko neviens īsti nevarēja saprast un lietot. Tādēļ mēs paudām bažas par jauna finanšu burbuļa iespējamību. Neviens nevarēja pateikt, kad tas varētu būt, bet tagad mēs esam vētras epicentrā – „absolūtās vētras”, kā kāds to nosauca.

Man ir stipra sajūta, ka šīvakara un rītdienas debates būs visbūtiskākās jebkura parlamenta debates par finanšu tirgiem jebkur Eiropā vai ASV – debates un lēmumi tajā nozīmē, ka mēs ceram un mēģinām uzlabot pašreizējo regulējumu un cenšamies uzņemties plašu atbildību, darot to pēc iespējas labāk.

Ir pienācis laiks rīkoties. Mēs esam redzējuši, kas notika ASV, un, lai gan tika sacīts, ka Eiropā situācija nav tik slikta kā ASV, es varu teikt tikai to, ka *HBOS*, *Northern Rock* un daudzi citi šādi gadījumi ir pietiekami, lai pārliecinātu mani rīkoties. Mēs esam redzējuši mūsu ekonomikas, darbavietu, konkurences un ieguldījumu spējas jaunās prognozes: man ar to pietiek, lai rīkotos.

Tādēļ es lepojos, ka šodien un rīt varēšu teikt Parlamentam, ka PES grupa grūtu sarunu rezultātā – kam tā arī jābūt šādā svarīgā jautājumā – ir panākusi kompromisu ar ALDE un EPP-ED grupām. Šobrīd mūsu priekšā ir līdzsvarots ziņojums, kurā ir prasīts, lai Komisija iesniedz ierosinājumus attiecībā uz visu finanšu nozaru, tostarp riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla fondu, tiesību aktiem un regulējumu. Bija pēdējais laiks to izdarīt, un es vēlētos atgādināt Parlamentam, ka šobrīd mēs pieprasām obligātas kapitāla prasības visām finanšu iestādēm. Mēs prasām saskaņot atbildības paketes ar ilgtermiņa rezultātiem, lai atspoguļotu gan zaudējumus, gan peļņu. Mēs prasām augsta līmeņa vadītāju un galveno projektu vadītāju atbildības sistēmu pilnīgu pārredzamību. Mēs prasām atklāt ieguldījumu/parāda atspoguļojumu, piesaistīto līdzekļu avotu un apmēru, kā arī visu ieguldījumu projektu kapitāla daļu īpašnieku identifikāciju. Mēs prasām paplašināt direktīvu, kas nosaka, ka darba ņēmēji ir jāinformē un ar viņiem jāapspriežas pārņemšanas procesā, lai iekļautu privātā kapitāla fonda līdzekļu izmantojumu, un mēs prasām pasākumus, lai „izvairītos no nesaprātīgas izpārdošanas pa daļām mērķa uzņēmumos”. Mēs prasām rīcību, lai izvairītos no pārlietu liela parāda līdzekļu izmantojuma rezultātā, lai līdzekļu apmērs būtu ilgtspējīgs gan privātā kapitāla fondam/uzņēmumam, gan mērķa uzņēmumam.

Es gribētu lūgt par šo jomu atbildīgo komisāru C. McCreavy atbildēt ļoti konkrēti uz šiem ierosinājumiem. Es zinu, ka tie viņam ir jaunums, bet es uzstāju uz laika grafika ievērošanu. Mēs esam lūguši sniegt atbildi līdz gada beigām, proti, trīs mēnešu laikā. Iespējams, jāparrunā detaļas, bet, komisār, jūs esat parādā atbildi arī Parlamentam, jo mēs nerunājam par mazākumu, bet gan par lielu vairākumu Parlamentā.

Nobeigumā es jūs informēju, ka pirms četrām vai piecām dienām gandrīz 90 000 cilvēku parakstīja lūgumrakstu, kas adresēts Eiropas Parlamentam, ASV un pasaules vadītājiem un ko organizēja vispasaules interneta kustība *Avaaz*. Es nolasīšu šo lūgumrakstu, kas adresēts tā saņēmējiem. Tajā ir teikts: „Mēs jūs mudinām uzņemties vadību, lai atrisinātu galvenos trūkumus un nepilnības, kas padarīja par iespējamu šo vispasaules finanšu krīzi, tostarp parāda un riska pamatproblēmas, stimulus un pārredzamību. Mums vajag, lai jūs strādātu kopā, lai aizsargātu sabiedrisko labumu, izstrādājot striktākus noteikumus visām globālās finanšu sistēmas pusēm. Esiet drosmīgi, un mēs jūs atbalstīsim”.

Komisār, vai jūs būsit drosmīgs kopā ar mums, vai atbalstīsiet mūs un sniegsit pagaidu atbildes līdz gada beigām? Man ir neatlaidīgi jāprasa apstiprinoša atbilde visu mūsu vārdā.

Klaus-Heiner Lehne, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, debates patiešām notiek īstajā laikā, lai gan zināmā mērā tā ir sagādīšanās. Manā ziņojumā patiesībā tiek apskatīta monētas otra puse.

P. N. Rasmussen ir bijis jāstrādā jo īpaši ar ietekmi uz finanšu tirgiem, un Juridiskā komiteja ar savu kompetenci, protams, ir nodarbojusies īpaši ar uzņēmējdarbības tiesību aspektiem un vajadzības gadījumā ar nepieciešamību mainīt Eiropas uzņēmējdarbības tiesības.

Mūs visus ir šokējuši pēdējo dienu notikumi. Sabiedrību, politiķus un – es to saku ļoti skaidri – arī godīgo ekonomiku. Problēma, ko mēs šobrīd redzam praksē, ir tāda, ka peļņa tiek privatizēta, bet zaudējumi tiek nacionalizēti. Šajā sākumā gandrīz par joku ir kļuvis tas, ka ASV finanšu ministrs *H. Paulson*, kas kādreiz vadīja *Goldman Sachs*, tagad pats atrodas situācijā, kad viņam ir jāņem USD 700 miljardi no nodokļu maksātāju naudas, lai novērstu un izlīdzinātu postījumus, ko viņa paša rūpniecības nozare ir radījusi. Tas ir patiešām skumji.

Ir aizvien vairāk piemēru tam, ka sabiedrības uztverē tradicionālais ģimenes uzņēmums, kas rūpējas par saviem darbiniekiem ar saviem līdzekļiem, ko tas pats nodrošina, atrodas panikuma stāvoklī, tomēr arvien izplatītāks kļūst iespaids, ka mūs daļēji uzrauga, vismaz ekonomikas nozarē, vāji augstākie vadītāji, darbinieki, kuri saņem lielu algu, bet kuri vairs nav ne par ko atbildīgi.

Manuprāt, jaunais iespaids par mūsu tirgus ekonomikas sistēmu ir šausmīgs un mums ir politiska vajadzība veikt piemērotus pasākumus, lai atjaunotu kārtību un tādējādi reāli novērstu šo šausmīgo iespaidu.

Īstenība ir tāda, ka tas ietekmē ne tikai lielākos ieguldītājus, bet tagad arī mazos ieguldītājus. Tas ietekmē katru nodokļu maksātāju un visus tos, kas ir atkarīgi no valdības finansējuma, jo arvien vairāk un vairāk miljardu valsts naudas ir jāizmanto, lai izlabotu postījumus.

Es atzīstu – un debates to ir skaidri parādījušas, un tas arī ir neapstrīdami – ka viens aspekts, kas mums sākotnēji bija jārisina īpaši, proti, riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla fondu nozare, nav to problēmu avots, kuras mums ir jāatrisina šobrīd. Tomēr arī šajā gadījumā – un debates Parlamentā to ir skaidri parādījušas, tāpat kā uzklaušanās abās komitejās, – saskaņošanas un reglamentēšanas jomās ir acīmredzami skaidri trūkumi.

Ir pamatoti konstatēti, ka šīs nozares reglamentē arī valstu regulas, dažas no kurām ir striktākas, bet dažas vājākas, saskaņā ar valstu dažādajām tradīcijām atbilstoši kurām finanšu tirgus regulām šajās valstīs ir priekšroka. Tomēr tajā pašā laikā ir arī kļuvis skaidrs, ka mums ir vajadzīga turpmāka saskaņošana un pielāgošana Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka šīs nozares, kas šobrīd ir sasniegušas pilnīgi kritisku dimensiju, arī nerada nekādus draudus finanšu tirgiem.

Es vēlētos atsaukties tikai uz dažiem atslēgvārdiem, kas jau ir izskatīti ziņojuma projektā – par kuru, starp citu, Juridiskajā komitejā tika pieņemts lēmums jau jūnijā, kad neviens nerunāja par krīzi, kurā mēs šobrīd atrodamies. Es runāju par termiņiem „fondu aizdevums” un „īsā pārdošana”. Tagad mēs dzirdam, ka virkne svarīgu finanšu tirgus regulatoru to ir aizlieguši un tam ir pamatots iemesls. Gan toreiz, gan tagad mēs prasām, lai tas vismaz tiktu pārbaudīts. No tā ir jāizdara secinājumi un vajadzības gadījumā arī jāpagatavo tiesību aktu priekšlikumi. Viens no tiem ir jautājums par akcionāru labāku identificēšanu, pārredzamības jautājumi un jautājums par pārredzamības regulu pastiprināšanu, ņemot vērā, ka uzņēmumiem un šo uzņēmumu vadītājiem ir jāzina, kam viņi faktiski pieder, lai arī viņi varētu rīkoties atbildīgi pret saviem īpašniekiem.

Tas arī paredz veikt noteiktu risku pamatotas pārbaudes, piešķirot kredītu, lai nodrošinātu, ka var izdarīt saprātīgus, vajadzīgus secinājumus arī tāpēc, lai milzīgas sviras nevarētu iedarbināt ar salīdzinoši maziem līdzekļiem, kas galu galā rada iedarbību, kura kļūst pilnīgi nekontrolējama un izraisa postu plašai sabiedrībai un citiem.

Starp citu, padoms: pa to laiku nozarē ir sagatavoti daudzi ierosinājumi praktiskam kodeksam, brīvprātīgam regulējumam par to, kā būtu jārikojas. Tas vien, ka šīs regulas ir sagatavotas, pat ja tās šobrīd vēl ir tikai brīvprātīgas, pierāda, ka pati nozare acīmredzot atzīst vajadzību pēc regulējuma. Tādēļ ir pilnīgi saprātīgi paskatīties un padomāt par to, vai mēs varam rīkoties arī šajā jomā.

Pamatlīdzekļu ātra atkārtota pārdošana ir vēl viens jautājums, kas mums jāizskata. Uzņēmējdarbības tiesībām ir jārisina šis jautājums, jo es esmu pārliecināts, ka nedrīkst atļaut izlaupīt uzņēmumus. Mēs gaidām konkrētu priekšlikumu no Komisijas. Šis ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 192. pantu, uz kuru Komisijai ir jāreaģē. Mēs ceram, ka Komisija to drīz izdarīs.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties Ekonomikas un monetārajai komitejai un Juridiskajai komitejai un īpaši to referentiem *Poul Nyrup Rasmussen* un *Klaus-Heiner Lehne* par darbu pie šo ziņojumu sagatavošanas.

Pirms gada tikai retais varēja paredzēt, ka situācija finanšu tirgos būs tik nopietna kā šodien. Un krīzes sekas kādu laiku vēl būs jūtamas. Tā sākās ar neapdomīgu ķīļu zīmju pārdošanu Amerikas Savienotajās Valstīs, ko veicināja bankas un citas institūcijas, kas neievēroja kredītēšanas standartus, jo tādējādi varēja tikt valā no citiem izsniegtajiem aizdevumiem, pārvēršot tos vērtspapīros.

Kreditvērtējuma aģentūras šiem augsta riska produktiem nodrošināja uzticamību, nosakot, ka to riska pakāpe ir zema. Finanšu iestādes visā pasaulē šos produktus uzpirka, pašas, kā šķiet, neveicot nekādu nopietnu riska novērtēšanu.

Ņemot vērā pēdējā gada notikumus, bija satriecoši redzēt, cik maza bija finanšu iestāžu vadītāju izpratne par risku, ko tie uzņēmās. Nav šaubu, ka milzīgie peļņas apmēri atturēja no nopietnas risku analīzes. Šķiet, ka arī uzraudzības iestādēm nebija labākas izpratnes par šo ļoti sarežģīto produktu risku. Viss tika sadalīts, pārdalīts un no jauna iepakots tā, ka neviens nezināja, kur īsti slēpjas patiesais risks. Kāds novērotājs pirms dažiem mēnešiem teica, ka šī krīze līdzinās vilciena katastrofas vērošanai palēninātā kustībā. Pagājušajā nedēļā krīze sasniedza milzīgu ātrumu.

Pasaules lielāko centrālo banku saskaņotā darbība un Amerikas Savienoto Valstu varas iestāžu paziņojums par atbalsta pasākumiem tirgos ir atjaunojis zināmu mieru. Mums tas ir jāvērtē atzinīgi, ņemot vērā ārkārtējo situāciju, ar ko saskaras regulatori. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Amerikas Savienoto Valstu varas iestādes ir

atzinušas nepieciešamību savos priekšlikumos iekļaut līdzīgus aktīvus, kas pieder dažām finanšu iestādēm, kas nav reģistrētas ASV.

Viena lieta, par ko Eiropā varam būt pateicīgi, ir tas, ka neesam piedzīvojuši tāda apmēra postu, kāds ir piemēklējis Amerikas Savienotās Valstīs. Lai gan ES bankas cieš no līdzīga uzticības trūkuma attiecībā uz savstarpējo aizdevumu izsniegšanu, šeit nav piedzīvots nekas tāds kā Amerikas Savienotajās Valstīs. Taču neviens vēl nav drošībā. Mūs sagaida sarežģīti tirdzniecības apstākļi. Ekonomikas lejupslīde atstās savas sekas. Ja vēlamies tirgū atjaunot uzticību, tad svarīgākie faktori ir piesardzība un pārredzamība. ES līmenī mums ir jāturpina uzlabot pārrobežu uzraudzības iestāžu finanšu iestādēs veiktie uzraudzības pasākumi. Šis ir iespēju laiks, kuru nedrīkst palaist garām.

Tas viss man liek domāt, ka pēc tam, kad viss būs beidzies, mums būs citādāka finanšu pakalpojumu nozare, kā arī atšķirīga tiesiskā regulējuma sistēma. Ja reiz nav iespējams pierādīt morālo risku, tad nevar gaidīt, ka nodokļu maksātājs maksās par privāto institūciju pārmērīgo un bezatbildīgo riska uzņemšanos.

Turpmākajā laikā, gūstot mācību no šīs krīzes un lielāku priekšstatu par piemērotiem reaģēšanas veidiem, tiks izstrādāts apstiprināmās tiesiskā regulējuma pieejas galīgais variants. Mums ir jāturpina cieši sadarboties ar citiem regulatoriem un iespēju robežās jāsaplūst mūsu pasākumi.

Kā daudziem no jums ir zināms, mēs jau esam sākuši rīkoties. Jau gadu Komisija strādā pie detalizētas programmas, ko akceptējusi Finanšu ministru padome un apstiprinājusi Eiropadome. Satricinājumiem norimstot, mēs uzlabojam savus reaģēšanas pasākumus.

Mēs jau esam veikuši pasākumus, lai uzlabotu konvergenci un sadarbību starp uzraudzības iestādēm. ES uzraudzības iestādes, finanšu ministri un centrālās bankas noslēdza jaunu vienošanās memorandu, nosakot vienotus principus un izveidojot arī pārrobežu finanšu stabilitātes grupas. Tas tagad tiek īstenots. Mēs esam pārskatījuši depozītu garantiju shēmu pastiprināšanu. Tika izveidota īpaša darba grupa, kas līdz šī gada beigām sniegs ziņojumu un vēros, vai pašreizējo instrumentu, tostarp Bāzeles II un Starptautisko grāmatvedības standartu, ietekme neveicina cikliskumu. Ciešā sadarbībā ar Finansiālās stabilitātes forumu Starptautiskā grāmatvedības standartu padome ir izveidojusi godīga novērtējuma konsultatīvo grupu. Starptautiskajā grāmatvedības standartu padomē tiks sākts darbs arī pie ārpusbilances posteņiem. Nozare ir sniegusi vērtīgus datus, kas regulatoriem uzlabo vērtspapīru tirgus pārredzamību. Komisija nozarei prasa uzlabot šo informāciju, lai regulatoriem uzlabotos pārredzamība.

Ņemot vērā šīs aktivitātes, kā arī citas, ko minēšu, deputātiem nevajadzētu justies pārsteigtiem par manis sacīto, ka varu atzinīgi novērtēt daudzus *Rasmussen* kunga ziņojumā izklāstītos punktus. Svarīgi ir, lai spējam noteikt galvenos pasākumus, kas tagad ir veicami, un panākam to īstenošanu.

Kā jau iepriekš minēju, tirgus satricinājumi parādīja lielo finanšu iestāžu riska pārvaldības trūkumus. Tie parādīja arī vairākas vājās puses tiesiskajā regulējumā. Tieši uz šīm jomām tagad ir jākoncentrē uzmanība tiesiskā regulējuma uzlabošanā. *Rasmussen* kungs savā ziņojumā ir norādījis uz daudzām visneatliekamākajām jomām: interešu konflikti kredītvērtējuma aģentūrās, nepieciešamība uzlabot nelikvīdo aktīvu vērtēšanu un neatbilstoša stimulu saskaņošana „aizdevumu izsniegšanas un izplatīšanas” modeli.

Pēdējā gada laikā gan plenārsēdēs, gan arī Ekonomikas un monetārās komitejas sēdēs es deputātus informēju par darbu, ko veicam, lai uzlabotu banku prasības attiecībā uz sākumkapitālu, kā arī par savām idejām attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru regulēšanu. Es domāju - visi piekrīt, ka prasības attiecībā uz sākumkapitālu ir jāpastiprina un ka attiecībā uz sarežģītajiem produktiem ir nepieciešama pārredzamība un pienācīga rūpība. Mēs esam strādājuši pie grozījumiem Direktīvā par prasībām attiecībā uz sākumkapitālu, kas uzlabos lielu riska darījumu vadību un sākumkapitāla kvalitāti, saskaņojot attieksmi pret jauktu sākumkapitālu. Mēs esam arī izskatījuši banku grupu uzraudzības stiprināšanu.

Dažu nākamo nedēļu laikā es Komisijai ierosināšu divus atsevišķus regulēšanas pasākumus, ar kuru palīdzību risināt šos un arī citus jautājumus: pirmkārt, grozījumus Direktīvā par prasībām attiecībā uz sākumkapitālu un, otrkārt, regulu par kredītvērtējuma aģentūrām. Es no Eiropas Parlamenta gaidu atbalstu attiecībā uz šiem priekšlikumiem, kuri ļoti lielā mērā atbilst tam, ko jūs prasāt šajā ziņojumā.

Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi tiek minēti abos ziņojumos. Gadu gaitā mums ir bijusi interesanta viedokļu apmaiņa par riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla fondu lomu. Domāju, ka viena lieta, kam varam piekrist, ir tā, ka tie nebija pašreizējā tirgus satricinājumu iemesls. Izrādījās, ka tieši regulētajam sektoram saistībā ar maz izprastajiem pārvēršanas vērtspapīros mehānismiem jāva skriet amoka skrējienā.

Es nedomāju, ka šobrīd riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi būtu jābāž vienā maisā ar regulēto sektoru. Jautājumi, kas saistīti ar pašreizējiem satricinājumiem, ir citi. Neaizmirsīsim, ka dalībvalstīs šie fondi tiek regulēti. Riska ieguldījumu fondu un privātā kapitāla fondu pārvaldnieces visā Eiropā ir likumīgas un uzraudzītas organizācijas. Tās ir pakļautas tādiem pašiem sodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu kā visi citi finanšu tirgu dalībnieki. Ieguldot valsts uzņēmumos, uz tām attiecas tādas pašas atklātības un konsultēšanās prasības. Banku sektora riska darījumi ar riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ir jāveic saskaņā ar Direktīvu par prasībām attiecībā uz sākumkapitālu.

Taču tas nenozīmē, ka mēs riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus izliekamies neredzam. Šiem biznesa modeļiem attīstoties un to lomai finanšu tirgos mainoties, regulatoriem visā pasaulē ir jā saglabā piesardzība. Uzņēmumiem pašiem ir jāuzņemas visa atbildība, kas nāk līdz liela spēlētāja lomai Eiropas un globālajos finanšu tirgos. Vairākas nesen radušās tirgus iniciatīvas norāda, ka tas ir saprasts. Mūsu uzdevumam būtu jābūt cieši uzraudzīt šīs un citas tirgus attīstības tendences un būt gataviem reaģēt, ja un kad tas ir nepieciešams.

Es atzinīgi vērtēju konstruktīvos ierosinājumus vienotā tirgus darbības atbalstam. Šobrīd es tikai vēlētos piebilst, ka Komisijā tiks veikts ievērojams darbs attiecībā uz privāto izvietojumu un riska kapitālu.

Es piekritu *Lehne* kungam, ka pietiekama pārredzamība ir būtisks priekšnosacījums ieguldītāju uzticībai. Tādēļ tā ir ļoti nepieciešama, ja vēlamies, lai finanšu tirgi efektīvi darbotos.

Ziņojumā ir uzskaitīta virkne pārredzamības noteikumu, kas šodien attiecas uz dažādiem ES finanšu tirgu dalībniekiem. Manuprāt, ļoti svarīgi ir tirgu nodrošināt ar pietiekamu skaidras un noderīgas informācijas apjomu. Mums ir jāatrod līdzsvars starp aizsargājamās informācijas par ieguldījumu mehānismiem konfidencialitāti un ieguldītāju, viņu darījumu partneru, regulatoru un ieguldījumu saņēmēju firmu pamatotajām vajadzībām.

Tādēļ es priecājos par ziņojumos uzsvērtu domu, ka pirms jaunu tiesību aktu ieviešanas ir jāanalizē esošo ES noteikumu un dalībvalstu papildu noteikumu ietekme šajā jomā.

Komisija jau ir bijusi ļoti aktīva šajā jomā. Mēs esam veikuši plašas konsultācijas akcionāru tiesību iniciatīvas kontekstā, kurās izskatījām vairākus jautājumus, kas minēti arī ziņojumā – piemēram, akciju kreditēšana un jautājums par akcionāru identificēšanu.

Turklāt mēs nesen publicējām aicinājumu iesniegt piedāvājumus ārējam pētījumam, kurā tiks noskaidrots, kā dalībvalstīs tiek īstenota Direktīva par atklātības prasībām. Šim pētījumam būtu jābūt pieejamam nākamgad, un tas būs par pamatu vispārējam direktīvas, tostarp arī paziņošanas robežvērtību, novērtējumam.

Kā deputāti atceras, Komisija šī gada pavasarī pieņēma paziņojumu, kurā izklāstīja savu politiku attiecībā uz valstu ieguldījumu fondiem. Mēs nonācām pie secinājuma, ka šie pasākumi ir piemēroti un arī pietiekami, lai risinātu pašreiz apspriestos jautājumus. Šo pieeju apstiprināja Eiropadome, lai gan redzu, ka Juridiskā komiteja šim novērtējumam tomēr pilnībā nepiekrīt.

Šajā sakarībā izteikšu dažas īsas piezīmes. Pirmkārt, mums ir jāatzīst, ka riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi daudzējādā ziņā nav unikāli – citiem institucionālajiem ieguldītājiem ir līdzīgi mērķi un tie izmanto līdzīgas metodes. Ja šādā situācijā mēs riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem būtu noteikuši īpašus pienākumus, tas būtu radījis diskrimināciju attiecībā uz šīm ieguldītāju kategorijām.

Otrkārt, mēs nedrīkstam pieļaut kļūdu, visas riska ieguldījumu fondu darbības uzskatot par draudu tirgum, mums ir jāsaprot arī šo darbību pozitīvā ietekme. Teikšu skaidri – ES ekonomikai turpmākajā laikā būs nepieciešami masveida ieguldījumi: bez valstu ieguldījumu fondiem, privātā kapitāla fondiem un līdzīgām organizācijām Eiropas atgūšanās no šodienas satricinājumiem būs vēl lēnāka.

Treškārt, es piekritu, ka tādas metodes kā akciju kreditēšana un atvasinātie vērtspapīri patiesi ir izaicinājums pastāvošajiem kontroles modeļiem. Šī ir joma, kurai mēs kopā ar valstu uzraudzības iestādēm turpmāk veltīsim lielu uzmanību.

Nobeigumā vēlos teikt, ka šie divi ziņojumi būs būtisks ieguldījums mūsu pašreizējā pārdomu procesā. Es vēlētos deputātus uzslavēt par šiem ziņojumiem. Komisija izskatīs jūsu ieteikumus un sniegs jums atbildi saskaņā ar pamatnolīgumu. Mēs esam stingri apņēmušies reaģēt uz šo krīzi, veicot pasākumus, kas nepieciešami uzticības un stabilitātes atjaunošanai.

Sharon Bowles, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma referente*. – Priekšsēdētāja kungs, es komisāra kungam vēlētos teikt, ka pašreizējo satricinājumu laikā saistība starp visām iestādēm ir skaidri saskatāma.

Tikpat skaidri un loģiski ir tas, ka regulējumam ir jābūt mērķētam uz funkcijām, nevis uz uzņēmumiem. Būtu nepareizi, ja kādai privātai kompānijai tikai tādēļ vien, ka tā pieder privātā kapitāla fondiem, būtu jāievēro atšķirīgi noteikumi nekā citām kompānijām.

Visam ir divas puses. Šonedēļ atkal bieži kritizējot akciju pārdošanu bez seguma, neaizmirsīsim akciju aizdevējus. Svarīgas ir ne tikai akciju aizņēmēju aktivitātes, bet arī ieguldītāju un pat uzraudzības iestāžu pensiju fondu un citu organizāciju aizdošanas darījumu politikai pievērsta uzmanība. Šo jautājumu mēs jau esam apsprieduši saistībā ar balsošanu, pamatojoties uz aizdotajām akcijām. „Divas puses” nozīmē arī to, ka pārredzamības uzlabošana efektīva būs tikai tad, ja to pavadīs arī pienācīga rūpība un atkal nenomāks pārmērīgi daudz atrunu. Visbeidzot, brīvprātīgajiem paraugprakses kodeksiem ir liela nozīme un tie attiecas uz jomām, kuras mēs nevaram regulēt. Taču tie nav tikai attiecīgo nozaru privāts jautājums, un tiem ir nepieciešama atklātība, viegla pieejamība un aktīva pārskatīšana un uzraudzība.

Harald Ettl, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gadā mēs turpinājām saņemt draudīgas norādes par iespējamo kredītņēmēju krīzes turpināšanos. Mēs centāmies kļūdēt šīs aizdomas. 2007. gada jūnijā mums vajadzēja sadzirdēt vēl lielākus trauksmes zvanus, vismaz tad, kad divi riska ieguldījumu fondi, kurus pārvaldīja Ņujorkas investīciju banka *Bear Stearns*, novirzījās no pareizā ceļa, jo bija ļoti lielos apmēros iesaistīti darījumos ar parādzīmēm, kas nodrošinātas ar nekustamo īpašumu. Tas bija tikai sākums! Kļūst arvien skaidrāks un skaidrāks, kā šāda veida finanšu pakalpojumu uzņēmumi attīstījās, būdami ļoti slikti pārredzami. No vienas puses, tikai retais ir guvis lielu peļņu augsta riska jomās, savukārt, no otras puses, mēs šodien saskaramies ar klasisku zaudējumu nacionalizāciju. Tie nav tikai ASV ekonomikas žurnālisti un ekonomisti, kas šo situāciju apraksta tieši šādi. Arī mēs ES, Eiropas Parlamentā gribot negribot mainām savu skatījumu, taču diezgan novēloti. Būtu vēlams, lai Komisija šajā ziņā rādītu piemēru.

Abi ziņojumi – *Rasmussen* kunga ziņojums un *Lehne* kunga ziņojums – parāda steidzamo vajadzību rīkoties. Šobrīd visiem politiskajiem spēlētājiem ir jābūt skaidram, ka tirgus nespēj sevi pilnībā regulēt. Arī Komisijai tas tagad būtu jāzina. Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi jau ir vieni no lielākajiem darba devējiem, taču saskaņā ar daudzām tieslietu sistēmām tie par tādiem netiek atzīti un tādēļ, protams, tiek atbrīvoti no darba devēju pienākumiem. Tas nav pieņemami; pārredzamības trūkums ir pārāk liels! Pa to laiku finanšu krīze apdraud tūkstošiem darba vietu.

Pensiju fondu nozarē, kura lielā mērā ir iesaistīta riska ieguldījumu fondos un privātā kapitāla fondos, ļoti svarīga ir regulēšana, uzraudzība, pārredzamība, darba ņēmēju līdzdalība un informācija.

Komisāra kungs, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai ir svarīgi, lai darba ņēmējiem netiktu prasīts naudu izdot divas reizes: vienreiz saistībā ar finanšu krīzi *per se* un otrreiz saistībā ar pensiju fondu riska sadali. Lai tas nenotiktu, Direktīvai 2003/41/EK būtu jānodrošina vismaz tas, lai darba ņēmēji tiešā vai netiešā veidā saņemtu informāciju no savām pilnvarotajām personām par pensiju ieguldījumu veidu un riska pakāpi un lai viņiem lēmuma pieņemšanā būtu sava teikšana. Šis ir tikai viens no daudzajiem aspektiem, ko esam uzsvēruši savos ziņojumos un atzinumos.

Komisāra kungs, jums tagad tiek prasīts rīkoties. Es zinu, ka mēs varam runāt par daudzām lietām, taču jūsu pienākumi jums liek palīdzēt. Pašreizējais likumdošanas periods vēl nav beidzies. Es vēlētos uz to vērst jūsu uzmanību.

Kurt Joachim Lauk, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šī ziņojuma sākotnējais mērķis bija riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi, taču tagad tas aptver visu finanšu sistēmu, kas ir pilnībā sabrukusi.

Pašreizējā krīze ir kredītu mānijas un it īpaši pārmērīgās parādu palielināšanas nepatīkamas atskaņas. Federālā rezervju sistēma pārāk ilgi procentu likmes saglabāja zemas un tādējādi būtībā sniedza kredītu subsīdijas.

Šo ziņojumu mēs esam izstrādājuši, pamatojoties uz pašreizējo situāciju, un sadarbībā ar deputātiem no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas esam panākuši vienošanos ar *Rasmussen* kungu, ka tas aptvers visu finanšu sistēmu. Mēs esam pateicīgi, ka Ekonomikas un monetārā komiteja to atbalstīja būtībā vienbalsīgi.

Mēs ilgāk vairs nevaram palauties uz ASV standartiem un uz starptautiskās finanšu sistēmas standartiem. Mums ir jāizveido jauni, mūsu pašu - Eiropas - noteikumi, un mēs esam ierosinājuši pieņemt veselu virkni punktu un beigt par tiem diskutēt.

Iesākumā mums visas finanšu iestādes, kas strādā, piesaistot privāto kapitālu, ir jāietver īpašā riska novērtējumā. Mēs sakām, ka globālajā finanšu sistēmā riskam pielāgotajām prasībām attiecībā uz sākumkapitālu ir jābūt vienādām visiem tirgus dalībniekiem. Mums būtu arī jānosaka prasības attiecībā uz kredītu pakešu un sindicēto kredītu pakešu ieguldītājiem, kuri tās izmanto, lai daļu kapitāla ārpus šīm paketēm paturētu sev. Kredītvērtējuma aģentūrām ir jānovērš informācijas nepietiekamība un jāatklāj interešu konflikti – *Rasmussen* kungs un *Lehne* kungs uz to jau ir norādījuši.

Mums vajadzētu apsvērt, vai kredītvērtējuma aģentūrām ir vai nav jāuzņemas atbildība par izdarītajiem vērtējumiem – līdzīgi tam, kā to dara finanšu auditori. Mums ir jāapsver arī tas, vai atvasinātie vērtspapīri ir vai nav obligāti jātirgo fondu biržā – iespējams, izņemot procentu likmju mijmaiņas darījumus. Mēs prasām arī, lai banku valdes nodrošina, ka baņķieru prēmiju izmaksāšanā tiktu ņemts vērā ne tikai labs sniegums darbā, bet arī zaudējumi, kas varētu rasties. Tādējādi tas nozīmē, ka stimuli uz baņķieriem attiektos gan labos, gan sliktos laikos, nevis tikai labos laikos.

Alkatība finanšu stratēģiju veidošanā vienmēr ir bijusi un arī tagad ir slihta padomdevēja. Pēdējos gados ECB mums ir bijusi uzticama partnere, kas visumā ir rīkojusies daudz saprātīgāk un līdzsvarotāk nekā Federālā rezervju sistēma. Pēc visa, kas noticis, mēs varam tā teikt. Eirozonā mums arī steidzami ir nepieciešama Eiropas banku sektora uzraudzība, jo mēs nevaram turpināt dzīvot, iztiekot tikai ar uzraudzību no atsevišķu valstu puses. Tas nozīmē, ka kopumā mēs uzņemamies atbildību par to, ka Eiropā tiek izveidotas iestādes vai pat brīvprātīgas asociācijas, lai šie jautājumi, kurus pašlaik izskatām, tiktu labāk izprasti ar mērķi novērst nākamo šāda lieluma krīzi.

Ieke van den Burg, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es *Lauk* kungam vēlētos teikt, ka viņš, iespējams, atbalsta ziņojumu, kuru *Dāianu* kungs un es sagatavojām par Eiropas uzraudzību, taču no EPP grupas šāda atbalsta nebija.

Ļaujiet man ko teikt arī komisāra kungam, un tas ir: man grūti noticēt, ka viņš nav reaģējis uz šī ziņojuma galvenajiem jautājumiem. Viņš mums pateica vienīgi to, ka Komisija stingri uzrauga un seko notikumu attīstībai, un piebilda, ka riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ir arī sava pozitīvā ietekme, kas mums būtu jāapsver.

Tas ir līdzīgi kā dzirdēt, ka tuvojas orkāns vai cunami, un saņemt norādes, ka mums būtu jāapsver ūdens un vēja pozitīvie aspekti! Tas ir smieklīgi.

PSE grupas vārdā. (NL) Es turpināšu nīderlandiešu valodā, jo vēlos koncentrēties uz diviem jautājumiem, kas īpaši attiecas uz *Lehne* kunga ziņojumu. Viens no tiem ir akciju kredīvēšana un akciju pārdošana bez seguma, ko pats *Lehne* kungs jau ir minējis. Šis, protams, ir klasisks piemērs tam, kā Komisijai pēdējā laikā neizdodas iet kopsolī ar notiekošo. Mēs jau sen ierosinājām jautājumu par nepieciešamību rīkoties attiecībā uz akciju kredīvēšanu un akciju aizdošanu un aizņemšanos, jo riska ieguldījumu fondi savās kampaņās to ļaunprātīgi izmantoja pret uzņēmumiem. Tagad beidzot finanšu tirgu uzraudzības iestādes un vairāki individuālie uzraudzītāji atsevišķās valstīs to ir darījuši. Šī nav saskaņota Eiropas rīcība; tādām iniciatīvām kā šī vēlreiz bija jānāk no valstu līmeņa puses. Mēs varējām būt soli priekšā un varbūt varējām arī novērst dažas problēmas, dažu banku un apdrošināšanas kompāniju sabrukumu, ja mēs būtu veikuši atbilstošus pasākumus.

Šis ir vēl viens piemērs tam, ka šādas lietas sniedzas ārpus nozaru robežām un ka ar banku, apdrošināšanas kompāniju vai vērtspapīru nozaru atsevišķu uzraudzību vien nepietiek. Mums tiešām ir nepieciešams uzraudzību apvienot un nodrošināt, ka šādi drošības pasākumi tiek veikti no abām pusēm un ka šādi gadījumi tiek novērsti.

Otrs jautājums ir atalgojuma sistēmas. Ziņojumā mēs esam paziņojuši, ka ir ļoti svarīgi tās iegrožot un ka akcionāru kopsapulcēs ir jābūt iespējām balsot par atalgojuma politiku. Es priecājos atzīmēt, ka Amerikas Savienotajās Valstīs šīs nedēļas diskusijās par gaidāmo līdzekļu fondu ārkārtas gadījumiem mani demokrātu kolēģi Kongresā pauda vēlmi, ka aizņēmumiem no šī fonda cita starpā ir jābūt atkarīgiem arī no tā, vai tiek iegrožotas pārmērīgi lielās vadošo darbinieku algas un prēmijas.

Galu galā, būtu neticami, ja bankas *Goldman Sachs* un *Morgan Stanley*, kuras ir pieteikušās uzraudzībai un arī vēlas izmantot šos valsts līdzekļus, turpinātu izsniegt prēmijas vairāku miljonu apmērā. Ir arī lietderīgi, ka mēs Eiropā darām ko vairāk, nevis tikai pildām pirms pāris gadiem izteikto ieteikumu. Es vēlētos komisāra kungam jautāt, ko viņš plāno šajā sakarībā darīt, jo ir pēdējais laiks sākt rīkoties.

Sharon Bowles, *ALDE Grupas vārdā*. – Es atvainojos, priekšsēdētāja kungs, šī ir runas otra daļa. Kā sacīja *Rasmussen* kungs, šie ziņojumi ir sabalansēti, taču daži varētu tiekties presi citēt vairāk no viena viedokļa,

nekā no otra. Baumas par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem ir kļūdušas gadiem ilgi, taču pašreizējo finanšu satricinājumu laikā satraukums par parādiem un privāto kapitālu vairs nav nekāds retums. Tomēr tas mums dod iespēju mazināt saspīlējumu un izveidot visaptverošu pārskatu, kas risinātu riska darījumu jautājumus, kas ir pašreizējo satricinājumu pamatā, kā arī citus ar risku un parādiem, tostarp arī ar riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, saistītos jautājumus.

Ziņojumos ir atzīts, ka tas ir jādara nediskriminējošā un uz noteiktiem principiem balstītā veidā, pietiekamu uzmanību veltot proporcionālītei. Tas ir jādara arī starptautiskās notikumu attīstības kontekstā, un, galvenais, tas jādara gudri. Šobrīd, kad parādi un atbilstoša to pārvaldīšana ir jautājums, kas parādās it visur, vēl viens jautājums ir par atalgojuma paketēm un interešu konfliktiem. Skaidrs, ka tirgus stabilitātes nodrošināšanai ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka atalgojums atbilst ilgtermiņa mērķiem. Es piekrītu, ka šim principam būtu jāattiecas uz visām jomām. Tas nav domāts, lai pastiprinātu uzskatu, ka visu privātā kapitāla fondu un riska kapitāla fondu galvenā motivācija ir akciju izpārdošana pa daļām: tas noteikti nav labākais veids, kā neveiksmīgu uzņēmumu pārvērst par rentablu un tirgū pieprasītu. Valstu tiesību akti, kas paredzēti, lai novērstu akciju izpārdošanu pa daļām, tiešām pastāv, taču tie tiek piemēroti ļoti reti. Tādēļ es nejūtos pārliecināta, ka Eiropas līmeņa pasākumi būtu solis uz priekšu.

Atkal atgriežoties pie jautājuma par regulēšanu pretstatā brīvprātīgiem paraugprakses kodeksiem, daudzus brīvprātīgos paraugprakses kodeksus tikai nupat sāk izstrādāt, un tiem būtu jādod laiks arī darboties. Tos arī ir vieglāk korigēt, taču kā jau teicu iepriekš, tie nav privāts jautājums, un šeit iesaistīta arī sabiedrības uzticība. Tādēļ es priecājos, ka kolēģi manu ierosinājumu par interneta vietni, kurā būtu brīvprātīgo paraugprakses kodeksu reģistrs ar saitēm uz informāciju par to atbilstību, ir pieņēmuši kā potenciāli noderīgu, un es ceru, ka komisāra kungs turpinās pie tā strādāt.

Kas attiecas uz pārredzamību, ir svarīgi atzīt, ka valsts ieguldītājiem un uzraudzības iestādēm ir nepieciešama dažāda līmeņa informācija un ka šai informācijai ir jābūt piemērotai katram attiecīgajam mērķim. Pat profesionālo ieguldītāju kontekstā informācijas aprakšana „juridiskos surogātdokumentos”, kā man tos gribētos saukt, ir nepieņemama. Uzraudzības iestādēm ir jābūt pieejamai visai nepieciešamajai informācijai, taču īpaši ir jāpadomā par tām jomām, kurās šāda informācija nedrīkst nonākt publiskajā domēnā.

Visbeidzot, mēs esam sākuši runāt par jutīgajām vērtspapīru tirgus un kredītvērtējuma aģentūru jomām. Kas attiecas uz vērtspapīru tirgiem, es zinu, ka komisāra kungam patīk doma par uzkrāšanu, taču tas noteikti ir tikai viens pieejamais instruments, un es viņu aicinātu būt gatavam instrumentus mainīt un instrumentu kasti tik drīz vēl neaizvērt. Kas attiecas uz kredītvērtējuma aģentūrām, ir nepieciešams labāk kontrolēt daudzus jautājumus, taču es brīdinu, ka nevajadzētu pieļaut sistēmas sadrumstalošanu, attālinoties no starptautiski pieņemto reitingu sistēmas. Abas šīs jomas atkal ir to jomu piemēri, kurās, kā es jau teicu, mums jārikojas gudri: mums jābūt gudriem, pirms sākam mēģināt kaut ko attaisnot.

Eoin Ryan, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums noteikti ir nācis ļoti interesantā laikā, kad mēs piedzīvojam bezprecedenta ekonomisko krīzi, un nesenie notikumi mums diemžēl ir parādījuši dažus trūkumus, vājās puses un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus daudzos finanšu tirgus sektoros.

Nav neviena sektora vai grupas, kas nebūtu skarta vai ievainota. Nevar būt ne runas par „atgriežšimies pie vecajiem, labajiem noteikumiem”. Patiesi, mēs esam liecinieki radikālām pārmaiņām Amerikas Savienoto Valstu finanšu ainavā. Arī šeit, Eiropā, ir jāveic izmaiņas, un tāpat arī globālā līmenī.

Šādā saspīlētā finanšu klimatā varētu būt vilinoši atsevišķus finanšu tirgus dalībniekus vai uzņēmumus pataisīt par grēkāžiem. Izpratnes trūkums par riska ieguldījumu fondiem un to darbību tos bieži vien padara par labu mērķi grēkāžu meklēšanā.

Tomēr mums ir jāatceras, ka ne riska ieguldījumu fondi, ne arī privātā kapitāla fondi nenoveda pie pašreizējās finanšu krīzes, bet gan reizēm tirgum nodrošināja nepieciešamo likviditāti.

Mums jāatceras arī tas, ka krīze, kas iesākās Amerikā, bija sliktas banku pakalpojumu prakses sekas, un Eiropas banku sektors, lai arī ir smagi skarts, šīs problēmas risināšanā tomēr atrodas labākās pozīcijās nekā bankas Amerikas Savienotajās Valstīs.

Tomēr mēs nevaram noliegt, ka daudzu ieguldījumu mehānismu, tostarp arī alternatīvo ieguldījumu, struktūrā un darbībā pastāv problēmas un trūkumi. Nepietiek tikai šur tur paniekties ar nelieliem noteikumiem. Ir nepieciešamas īstas reformas, un tās ir nepieciešamas globālā līmenī.

Es uzskatu, ka Rasmussen kunga vadībā Ekonomikas un monetārajā komitejā izstrādātais ziņojums šīs bažas atspoguļo. Ilgtermiņa finanšu veselības un konkurētspējas nodrošināšanai mēs nedrīkstam un nevaram ar

regulēšanas palīdzību pilnībā novērst konstruktīvu risku. Neskatoties uz nosaukumu, šis dokuments necenšas noķengāt riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus, bet gan norāda uz nepieciešamību pēc vispārējām tirgus reformām, lielākas pārredzamības un prasa uz noteiktiem principiem balstītu regulēšanu.

Es atzinīgi vērtēju komisāra kunga šovakar teikto, un man nav nekādu šaubu, ka viņš reaģēs uz šo situāciju, kurā mēs visi pašreiz atrodamies.

Finanšu sistēma pēc savas būtības ir starptautiska, un mums ir nepieciešama starptautiska šo tirgu uzraudzība globālā kontekstā. Lai nodrošinātu globālās ekonomikas stabilitāti, mums ir kopīgi jāstrādā un jāatrod vislabākais veids, kā pilsoņiem visā pasaulē un arī Eiropas pilsoņiem atjaunot ticamību un uzticību finanšu institūcijām un tirgiem attiecībā uz to pensiju fondiem un ietaupījumiem.

Pierre Jonckheer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, referenti, es uzskatu, ka šis Ekonomikas un monetārās komitejas pieņemtais ziņojums ir labs ziņojums, un mums vajadzētu būt īpaši pateicīgiem *Rasmussen* kungam par to, ka viņš tik daudz mēnešu garumā uzstāja uz nepieciešamību pēc plašākas ES ieviešanas jomās, kas ir šodienas debašu temats.

Tomēr mana grupa ir no jauna iesniegusi vairākus grozījumus, kurus, lai cik dīvaini tas arī neliktos, izstrādājam nevis mēs, bet gan *Rasmussen* kungs pats. Citiem vārdiem sakot, tie ir svarīgi priekšlikumi, it īpaši par ES līmeņa uzraudzības iestādes un aktīvu pārvaldīšanas un fondu pārvaldīšanas kompāniju reģistrēšanas un apstiprināšanas sistēmas izveidošanu Eiropā (6. un 7. grozījums), par pāradsaistību ierobežojuma ieviešanu sākumkapitāla ieguldījumu fondiem (9. grozījums), kurus *Rasmussen* kungs ierosināja, taču jutās spiests tos izņemt no dokumenta, lai nodrošinātu Parlamenta vairākuma atbalstu, kas zināmā mērā ir saprotami (t.i., lai nodrošinātu vairākumu kopā ar PPE grupu un liberāļiem).

Es to saprotu tā, ka šie grozījumi, kas aptver darba dokumentos ierosinātos jautājumus un ko mēs uzskatām par konstruktīviem un diskusiju vērtiem, tika no dokumenta izņemti, jo šeit, Parlamentā, tāpat kā Padomē un noteikti arī Komisijā, pastāv divējādi uzskati: pirmais ir tāds, ka mums jau ir pietiekami daudz noteikumu gan valstu, gan Eiropas līmenī un ka jebkuras būtiskas problēmas finanšu nozarē var risināt ar pašregulācijas palīdzību; otrais uzskats, kam piekrīt arī *Rasmussen* kungs (un viņš noteikti nav vienīgais), jau gadiem ilgi ir tāds, ka pašreizējā finanšu tirgu uzraudzības sistēma kopumā ir nepilnvērtīga.

Iemesls, kādēļ nekas netika darīts, *McCreavy* kungs, manuprāt, nebija tas, ka mēs nevarētu paredzēt vai arī nebūtu informēti par notikumu gaitu. Es domāju, ka gadu gaitā samērā daudzas autoritatīvas personas, it īpaši Finanssiālās stabilitātes forumā, centās valsts iestādes brīdināt par risku būtību, ar ko saskāramies.

Jūs un *Barroso* kunga Komisija parasti tiecāties iestāties par neiejaukšanās pieeju, pašreizējos pasākumus uzskatot par atbilstošiem. Parlaments tagad jums prasa ne vairāk, ne mazāk kā pilnībā mainīt viedokli. Es nezinu, vai jūs spējat to paveikt, bet uzskatu, ka tas ir vajadzīgs.

Personīgi es vēlētos uzsvērt trīs punktus, kuriem citi runātāji jau ir pieskārušies un kuri īpašas bažas rada vides aizstāvjiem. Mēs zinām, ka klimata un enerģētikas tiesību aktu pakete, kas ir jāpieņem, un tai vajadzīgā finansējuma nodrošināšana būs atkarīga no stabila ieguldījumu līmeņa ar salīdzinoši nelielu peļņas likmi un salīdzinoši nelieliem ieguvumiem.

Tādi finanšu instrumenti kā riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi šobrīd nav piemēroti, un mēs gaidām, ka Eiropas banku un monetārās iestādes nāks klajā ar idejām par dažu veco priekšlikumu atkārtotu celšanu gaismā: šeit es domāju *Jacques Delors* pagājušā gadsimta 90.-tajos gados izteiktos priekšlikumus un Eiropas Investīciju bankas lomas stiprināšanu, lai mēs varētu nodrošināt ilgtermiņa ieguldījumus ar mērenu peļņas likmi.

Finanšu sistēmu būs grūti stabilizēt bez mērķtiecīga uzbrukuma ārzonu finanšu centriem un nodokļu paradīzēm, kā minēts arī *Rasmussen* kunga ziņojumā, un šī ir vēl viena joma, kurā *Barroso* kunga Komisijai neizdodas uzņemties vadību. Visbeidzot, kas attiecas uz uzņēmumu pārvaldību, ko pieminēja arī citi runātāji, mums būtu daudz stingrāk jāskatās uz ieguldījumu fondu vadītāju atalgojuma un prēmiju politiku. Tā nav pieņemama un tiešām rada draudus ekonomikai kopumā.

Konstantinos Droutsas, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mūsaprāt, ir nepareizi jautājumu par kredītu krīzes risināšanu sadalīt divās daļās – vai nu prasīt nelokāmu atbilstību esošajiem Kopienas tiesību aktiem, vai arī izmantot kādus jaunus, stingrākus noteikumus. Neviena no šīm abām iespējām nevar novērst kapitālistiskās ekonomikas ciklisko virzību uz krīzi, kuras pamatā ir pārāk liela kapitāla uzkrāšana ražošanā.

Arī kredītu krīze atspoguļo šo virzību. Buržuāziskā vadība pārmērīgas kapitāla uzkrāšanās problēmu centās risināt, veicinot pārmērīgi lielu kreditēšanu un patēriņa stimulēšanu, kā uzņēmumu finansēšanas avotus izmantojot riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus. Šādas vadības izvēles ne tikai nespēja novērst virzību uz attīstības palēnināšanos un recesiju, bet gan tieši pretēji – bija kā sprādzienam gatava bumba, kas atstāja neapreķināmu apmēru sekas uz cilvēku ienākumiem.

Tajā pašā laikā ES politika paātrināja pilnīgu kredītu sistēmas kapitāla liberalizāciju saskaņā ar kapitālistiskā tirgus principiem. Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi ir šīs virzības uz liberalizāciju rezultāts.

Nekādi ierosinātie centieni palielināt pārredzamību un noteikt stingrākus tiesisko regulējumu attiecībā uz kapitāla kustību kredītu nozarē, t.i., kapitāla aprites jomā, nevarēs atrisināt visas neatbilstības un pretrunas, ko radījušas ražošanas kapitālistiskās attiecības.

Attiecīgi, stingrāku kreditēšanas noteikumu ieviešana novedīs pie patēriņa samazināšanās un ļoti straujas krīzes izpausmes. Šīs shēmas, kuras globālajā ekonomikā iegūst arvien lielāku kontroli, shēmas, ko radījusi plutokrātija un ko tikai plutokrātija ar īpašu tirgus organizāciju palīdzību var izmantot, neviens nevar skaidri definēt vai nosaukt to kopīgās īpašības, izņemot strauju peļņu.

Šīs politikas upuri ir strādājošie, kas noskatās, kā viņu saražotā bagātība uzkrājas nedaudzu plutokrātu rokās, un redz, ka viņu ietaupījumi draud pazust un arī pensijas ir apdraudētas.

Tas ir tipiski, ka riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi ir atbrīvoti pat no tiem pienākumiem, kas darba devējiem ir pret to darbiniekiem. Tas pats notiek arī ar valsts un privātajām pensiju shēmām, kas strādājošo tiesības uz pensiju pārvērš par upuri cīņā par lielāku kapitālu, aizvien plašāk iesaistoties šajās shēmās, tā sauktajās ieguldījumu shēmās, palielinot risku un neievērojot strādājošo tiesības.

Amerikas Savienotajās Valstīs un Apvienotajā Karalistē pēdējā laikā ir daudz piemēru tam, kā drošas kredītu institūcijas sabrūk vienas dienas laikā kā kāršu namiņi un simptiem tūkstošu strādājošo zaudē savus ietaupījumus un pensijas.

Ekonomikas krīze, kas pašlaik moka tirgus, nenāca kā zibens no skaidrām debesīm. Tā tika paredzēta gan laika, gan apmēru ziņā. Iespējams, ka šodien veiktie pasākumi arī bija jau ielānoti. Strādājošie, kas kapitālistiskajā ekspluatācijas sistēmā ar savu darbu un ietaupījumiem finansēja plutokrātijas milzīgo peļņu, šodien kā nodokļu maksātāji stabilitātes vārdā tiek aicināti segt arī plutokrātu zaudējumus.

Strādājošos un tautu ierosinātie pārredzamības pasākumi nepārlicina, vēl jo vairāk tādēļ, ka to īstenošanas un efektivitātes iespējāmība ir apšaubāma. Pasākumi, kas viņus aicina atkal maksāt par peļņas glābšanu un ekspluatācijas sistēmas saglabāšanu, viņus nepārlicina. Viņi izrāda savu nepakļaušanos un nepaklausību šai sistēmai un labēji centriskajām un kreisi centriskajām apvienībām, kas to atbalsta un cenšas saglabāt. Viņi cīnās pret netaisnību, nevienlīdzību un tautu ekspluatāciju un par radikālām izmaiņām tautas varas sistēmā, kas turpmāk kalpotu strādājošo interesēm.

John Whittaker, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vai viss notiekošais nerāda, ka visa plašā ES finanšu nozares regulēšana ir vienkārši aizšāvusi greizi? Savā apsēstībā attiecībā uz nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizāciju un tieksmi pēc vienota finanšu pakalpojumu tirgus ES ir tiekusies pēc nepareiziem mērķiem. Neskatoties uz *Trichet* kunga un *Almunia* kunga iepriekš izteiktajiem apgalvojumiem, pieņemsim to, ka Eiropas Savienībā arī turpmāk būs finansiālas neveiksmes un ka reālo ekonomiku ES skars kredītu krīzes.

Tādēļ tagad nav lielas jēgas apspriest prasības attiecībā uz sākumkapitālu un to, kā mēs nākotnē neļausim šādām lietām atkārtoties; mums ir problēma, un šī problēma mums ir tieši tagad. Mēs varam vainot amerikāņus, mēs varam vainot riska ieguldījumu fondus, mēs varam vainot investīciju bankierus, mēs varam vainot, ko vien vēlamies, taču *McCreedy* kunga Komisijai tagad laiku labāk vajadzētu pavadīt, ar dažādu valstu finanšu ministriem apspriežot, kā situācijā, kad konstatēsim, ka mums no finanšu iestādēm ir jāizsūkņē līdzekļi simtiem miljonu apmērā, kā tas pašlaik notiek ASV, šis slogs tiks sadalīts starp valstīm.

Kā mēs nāksim palīgā Itālijai, Spānijai, Grieķijai un Īrijai, un kurienes nāk *McCreedy* kungs, kad jau tā slikto situāciju tur vēl vairāk pasliktina krīze, un saglabājot uzticību eiro, šīs valstis neko vairāk nevar darīt, lai sev palīdzētu?

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ja Eiropas bankas pašreizējo krīzi iztur salīdzinoši labi, tad tas ir tikai tādēļ, ka banku uzraudzība Eiropā ir nopietna, lai arī tālu no ideāla. Pašreizējais darbs pie Direktīvas par prasībām attiecībā uz sākumkapitālu un pie dokumenta

Maksātspēja II dod iespēju ieviest noderīgus pasākumus finansiālās drošības uzlabošanai. Tas ir pats par sevi saprotams, ka bankiera darbs ietver riska uzņemšanos, taču šie riski ir jākontrolē. Svarīgākais bankieriem ir vienmēr zināt, kāds ir viņiem pieejamais katra riska nodrošinājums. Daži neregulētie finanšu operatori šo vienkāršo principu neievēroja, un viņu gadījumā ar pašregulāciju vairs nepietiks. Atvasināto vērtspapīru tirgi ir kļuvuši arvien nepārredzamāki, un tirgotāji ir pirkuši un pārdevuši, uzņemoties tādu risku, ko pašlaik visvairāk skarto iestāžu vadība nespēja kontrolēt.

Atgūšanās no šīs krīzes būs atkarīga no tādas uzraudzības sistēmas izveides, kas spētu iedvest un atjaunot uzticību. Pašlaik daļa finanšu nozares uzraudzības iestādēm nav aizsniedzama. Kas uzraudzīja hipotēku brokerus, kad viņi tik dāsnī aizdeva naudu mājāsaimniecībām, kuras nekad nespētu to atmaksāt? Kas uzraudzīja investīciju bankas, kas krīzi padarīja vēl par pakāpi smagāku, neatgūstamos parādus pārvēršot finanšu produktos, ko pārdot visā pasaulē? Pastāv regulējuma vakuums, kuru izmanto arī kredītu piedāvātāji, kredītvērtējuma aģentūras un riska ieguldījumu fondi. Tas nav pieņemami, ka Eiropai periodiski ir jācieš no Amerikas kļūdainās finanšu sistēmas izraisītajām sekām.

Kas attiecas uz riska ieguldījumu fondiem, finanšu „policija” Apvienotajā Karalistē un ASV tikai uz laiku ir aizliegusi spekulācijas ar krītošu aktīvu vērtību, un pamatoti! Dažu šo nepārredzamo tirgus operatoru neveiksme paātrinātu krīzi neregulētajā sektorā. Ne visi ieguldījumu fondi ir postoši, un daži no tiem patiesībā ir vajadzīgi, taču mēs nevaram pieļaut finanšu melno caurumu tālāku pastāvēšanu. Pārskatīšana ir noderīga un patiesi būtiska, taču tieši šobrīd mums ir nepieciešama rīcība! Tāda ir šo divu apspriesto ziņojumu būtība.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, neskatoties uz to, ka iepriekšējais runātājs ir no citas politiskās grupas, es viņam pilnībā piekrišu: mēs nevaram finanšu tirgus atstāt finanšu pārvaldītāju rokās. Tas ir līdzīgi kā, ja pelēm uzticētu pieskatīt sieru. Pašregulācija un brīvprātīgie paraugprakses kodeksi nekam neder. Kā iepriekš teica komisārs McCreevy, Eiropas finanšu tirgus glābj tieši noteikumu, valstu noteikumu esamība, jo katrai no mūsu valstīm ir noteikumi, kas darbojas un novērš ASV tirgos valdošās finanšu katastrofas izplatīšanos Eiropā.

Ko mēs no tā varam mācīties? To, ka Eiropa nevar Amerikas Savienotās Valstis atdarināt finanšu jomas regulējuma atcelšanā. Ja mūsu mērķis ir aizsargāt mūsu ekonomiku un sociālo sistēmu, tad mums ir nepieciešams visu Eiropu aptverošs regulējums, taču mums nevajadzētu valstu regulējumu aizstāt ar pārvalstiskā līmenī noteiktu regulējuma atcelšanu, kā tas ir ASV, kur sistēma uzņēmumu vadītājiem ļauj kļūt bagātiem uz nabaga ieguldītāju, pensionāru un to cilvēku rēķina, kas ir atkarīgi no šī kapitāla.

Tādēļ es domāju, ka mācība, kas mums jāgūst, ir tāda, ka nav jāatceļ regulējums, bet gan ir jāmaina virziens: par visiem šiem aspektiem ir jāpieņem Eiropas noteikumi. Manuprāt, tāda ir abu - *Rasmussen* kunga un *Lehne* kunga - ziņojumu būtība: vajadzība izveidot Eiropas finanšu jomas regulējumu.

Daudz tiek runāts par Eiropas pasi, par šādas pases izsniegšanu uzņēmumiem, lai ļautu tiem pilnīgi brīvi pārvietoties visā Eiropā, taču kā mēs varam piešķirt šādu pasi, ja nevaram būt pārliecināti, vai šie uzņēmumi to izcelsmes valstī tiek detalizēti regulēti? To darīt būtu tas pats, kas izraisīt vēl vienu plašu finanšu katastrofu.

Lehne kunga ziņojuma noteikumi satur vairākas norādes vai ieteikumus, piemēram, par fondu vadītāju rīcību. Mums būtu jāzina, kā šie fondi tiek vadīti, un īpaši mums būtu jāzina par peļņu, ko tie gūst, piemēram, no akciju pirkšanas un pārdošanas. Es domāju, ka tas ir pats svarīgākais. Pārredzamība ir jāapvieno ar ļoti stingru regulējumu ar iespēju laicīgi iejaukties, nesagaidot brīdi, kad tirgus ir sabrucis, kā tas šobrīd ir Amerikas Savienoto Valstu gadījumā, un nodokļu maksātāju naudu var izmantot tikai, lai izlabotu visas kļūdas, ko pieļāvuši cilvēki, kas ir ļaunprātīgi izmantojuši savu stāvokli.

Tādēļ, komisāra kungs, es jūs aicinu izmantot savas iespējas, lai mēģinātu izveidot īstu šo nozaru regulējuma sistēmu Kopienas līmenī, lai mēs neietu pa pašregulācijas vai regulējuma atcelšanas ceļu.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es vēlētos izteikt lielu paldies *Rasmussen* kungam un *Lehne* kungam par svarīgajiem ziņojumiem. Kā daudzi jau ir norādījuši, vēl piemērotākā laikā tos nebija iespējams izstrādāt.

Notikumu attīstība ASV hipotekārajā tirgū pēdējā gada laikā ir radījusi būtiskas sekas visā globālajā tirgū. Zaudētie aizdevumi tika apkopoti un nodoti tālāk. Tuvredzība, grūtības un daudzu jauno tirgus instrumentu sarežģītība tirgu ir padarījusi neskaidrāku un dinamiskāku. Turklāt pārmērīgi lielais uzņēmumu direktoru

atalgojums pamatīgi ir iedragājis uzticību – domāju, ka tam mēs varam piekrist. Arī pasaules finanšu uzraudzības iestādes nav spējušas pietiekami stiprināt savu sadarbību un kompetenci. Ir ieviesti jauni instrumenti, taču ir trūcis atklātības un pārredzamības. Tagad izejas punkts varētu būt vienāda attieksme pret visiem finanšu tirgus dalībniekiem; t.i., stingrāku prasību un regulējuma ieviešana attiecībā uz sākumkapitālu, tostarp arī riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem.

Attiecībā uz uzraudzības jautājumu, ir bijušas diskusijas par nepieciešamību pēc jaunām iestādēm, un šajā sakarībā daudzi (šodien gan redzēju tikai *Gordon Brown*) uzstāj uz Eiropas un pat globāla līmeņa vienotas finanšu uzraudzības sistēmas izveidi. Manuprāt, atšķirības, kas pastāv starp tirgiem, kā to parāda notikumu attīstība Amerikas Savienotajās Valstīs, ir iemesls pārdomām. No otras puses, tirgi globālā mērogā ir saistīti. Kā minēja arī mūsu komiteja, Eiropā pastāvošās komitejas sadarbībai finanšu, banku un apdrošināšanas jomās būtu ievērojami jāpastiprina. Šajā ziņā daudz ko ir iespējams darīt, tostarp arī globālā līmenī. Ja vēlamies atjaunot uzticību finanšu tirgum, ir jāpanāk pārredzamība un skaidrāka uzraudzība. Domāju, ka arī šajā ziņā mūsu uzskati pilnībā sakrīt.

Tirgus ekonomikā ir nepieciešami skaidri noteikumi, tostarp arī skaidri spēles noteikumi. Man kā liberālim nebūt nav grūti iestāties par skaidrākiem noteikumiem un efektīvākiem tiesību aktiem. No otras puses, mums ir jābūt uzmanīgiem, lai neieviešu tiesību aktus un noteikumus, kas pašreizējās problēmas nemaz nerisina un neņem vērā globālā finanšu tirgus svarīgumu. Globāla piekļuve kapitālam palielina izaugsmes potenciālu un rada jaunas darba vietas – to mēs nedrīkstam aizmirst. Eiropai ir vajadzīgs atvērts, efektīvs finanšu tirgus, kurā būtu iespējama arī pašregulācija un iekšēji korektīvie pasākumi.

Tādēļ galvenais uzdevums ir izvairīties no sistēmu paralizēšanas, tās pārmērīgi regulējot un tādējādi radot apstākļus, kuros vairs netiekam galā ne ar izaugsmi, ne arī ar jaunām krīzēm. Šonedēļ finanšu sabiedrībā valdīja panika. Mēs nedrīkstam šādai panikai ļaut diktēt, kādiem jābūt tiesību aktiem – vismaz ne šajā Parlamentā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šīs debates notiek plašas finanšu krīzes laikā, ko izraisījusi aizvien pieaugošā ekonomikas "finansializēšana", neregulētas spekulācijas un finanšu instrumentu un produktu skaitliska vairošanās, un mērķis vienmēr ir bijis iegūt arvien lielāku peļņu no spekulācijām. Šis ir vēl viens kapitālisma krīzes aspekts. Jau kādu laiku bija skaidrs, ka ir izveidojies kārtējais finanšu burbulis un ka kādu dienu tas pārsprāgs - ne tikai Amerikas Savienotajās Valstīs, bet arī Eiropas Savienībā. To izraisīja arī neoliberālā politika, kas ieguldītājus mudināja meklēt arvien lielāku peļņu, kas veicināja pārredzamības trūkumu, radīja nodokļu paradīzes un ļāva tām noslēpt un legalizēt ēnu ekonomikas, kara darbības, cilvēku un narkotiku tirdzniecības ceļā iegūto kapitālu.

Tagad valsts līdzekļi, kas nebija pieejami sociālajai politikai nabadzības un sociālās izslēgšanas apkarošanai un darbībām, kas nepieciešamas, lai miljoniem cilvēku, tostarp arī bērniem, neļautu nomirt no bada vai veselības aprūpes pamatpakalpojumu trūkuma dēļ, tagad, es atkārtoju, šie valsts līdzekļi tiek izmantoti, lai novērstu finanšu grupu bankrotus un vēl lielāku zaudējumu rašanos. Visa peļņa un ienākumi atradās nelielas ieguldītāju un nepieklājīgi labi apmaksātu administratoru grupas privātajās rokās, taču tie, kas cietīs no izraisītajām sekām, vienmēr ir vieni un tie paši: strādājošie, kas zaudē darbu un sociālo stāvokli, kam ir jāmaksā lielāki procenti arī šeit, Eiropas Savienībā, un it īpaši valstīs ar vājāku ekonomiku. Ņemsim par piemēru Portugāli, kur zemas algas un nožēlojamais vecuma pensijas ir kā likums un kur nabadzības un bezdarba rādītāji ir vieni no augstākajiem ES. Tā kā mājāsaimniecībām ir viens no augstākajiem parādu līmeņiem, kas veido apmēram 120% no IKP, un tā kā mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi lielā mērā ir atkarīgi no kredītiem, tad pašlaik tie saskaras ar arvien lielākām grūtībām, jo visa iepriekš minētā dēļ paaugstinās procentu likmes, kas Portugālē un citās valstīs ar vājāku ekonomiku ir īpaši nopietna problēma.

Tādēļ daži pasākumi ir jāveic nekavējoties, sākot ar nodokļu paradīžu likvidēšanu un konfidencialitātes noteikumu atcelšanu, bez kā pārredzamība nav iespējama. No šeit izskanējušā, it īpaši no komisāra *McCreevy* kunga teiktā, šķiet, ka turpmākais ceļš būs citādāks, un tas ir nepieņemami. Šajā kritiskajā situācijā ir jāatsakās arī no Eiropas Centrālās bankas kļūdainās neatkarības, lai nodrošinātu izmaiņas monetārās un finanšu politikas mērķos, un tālejoši pasākumi ir jāveic arī, lai apkarotu spekulācijas akciju tirgos. Valsts politikas prioritātei ir jābūt atbalstam darba vietu izveidē, nodrošinot tiesības, ražošanu un nabadzības samazināšanu, tādējādi palielinot strādājošo un pensionāru pirktspēju un atbalstot kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Priekšsēdētāja kundze, šobrīd finanšu krīze riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus parāda biedējošā gaismā, un līdzīgi tiek skarti arī citi finanšu jomas jauninājumi, tādi kā strukturālie ieguldījumu mehānismi, ieguldījumu īstenotājas iestādes un naudas tirgus fondi. Visi šie

jauninājumi tika izveidoti tieši tādēļ, lai varētu apiet prasības, ko nosakām bankām attiecībā uz kapitāla pietiekamību un pārredzamību. Īstermiņā aizņemoties likvidos aktīvus, ilgtermiņā ieguldot nelikvidos aktīvos un uz spēles liekot minimālu pašu kapitāla apjomu, var gūt lielu peļņu, taču tās ir bīstamas aktivitātes. Kā redzam, gan likviditāte, gan maksāspēja drīz var pazust. Tieši tādēļ pastāv stingri starptautiskie banku noteikumi. Pašlaik mēs vērojam starptautiskās, banku sistēmai paralēli pastāvošās sistēmas sabrukumu. Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi būs nākamie. Tiem ir ļoti mazs pašu kapitāls; tie ir piesaistījuši pārāk lielu privāto kapitālu. Privātā kapitāla fondos ir veikts milzīgi daudz pārpirkšanu, uzņemoties parādsaistības, un tas ir darīts gandrīz bez jebkāda pašu kapitāla. Vai šādā gadījumā mums tiešām vajadzētu iesniegt tādu vārgu reformu priekšlikumus kā šajā jomā un šajos vēsturiskajos apstākļos iesniegtie? Es noteikti tā nedomāju.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, mēs esam dzirdējuši visu, kas sakāms ekspertiem, kuri izstrādāja šo ziņojumu – *Rasmussen* kungam, *Lehne* kungam, *Lauk* kungam. Liels paldies! Tas bija lielisks darbs, kas Ekonomikas un monetārajā komitejā saņēma lielu atbalstu.

Pēdējo trīs gadu laikā, komisāra kungs, mēs nepārtraukti esam prasījuši izstrādāt noteikumus un ierosināt, piemēram, tādu jautājumus: kā mēs varētu panākt riska ieguldījumu fondu pārredzamību, kas sniedz konsultācijas kredītvērtējuma aģentūrām, utt. Tagad jautājumi tiek uzdoti no Īrijas puses, un Īrijā cilvēki ir zirgu skriešanās sacensību eksperti. Ja barjeras ir augstas, zirgi var satrūkties. Vienkārši sakot, tā ir baidīšanās no šķēršļa, kura nemaz vairs nav! Mums tagad ir jānoformulē noteikumi un jāizstrādā priekšlikumi, un to jūs patiešām esat solījis. Mums ir jāparāda, ka esam no visām šīm krīzēm ko mācījušies un ka virzāties jaunā virzienā. Jūs izvirzījāt šo priekšlikumu. Es ceru, ka oktobrī mēs no jums saņemsim pamatnostādnes.

Pirms dažām dienām es biju lielā konferencē netālu no Romas. Pirmais tur apspriestais jautājums, protams, bija par bankām. Ceturtdien laikrakstu virsrakstos bija lasāms: *Morgan Stanley* piedāvā cerību. Piektdien bija lasāms: *Morgan Stanley* meklē aizsardzību. Kā kas tāds var notikt vienas dienas laikā? Šeit patiešām trūkst pārredzamības un ne tikai. Ja, sekojot *Bear Stearns*, *Lehman Brothers* un *Merril Lynch*, arī šī investīciju banka grimst finanšu tirgu haosā, tad steidzami ir jārikojas, lai to novērstu.

Pirms neilga laika es biju Ķīnā. Ķīnieši teica: mūsu paraugmodelis, Amerikas Savienotās Valstis, ir sabrukušas. Mums visiem – Eiropai, Ķīnai un citiem – ir kopīgi jāmeklē jauni ceļi. Es ceru, ka kopā mums pietiks spēka, lai atrastu šos jaunus ceļus; tad līdz ar mums tiks izglābti ne tikai tie, kam ir veicies, bet arī tie, kas ir zaudējuši.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es zinu, ka komisāra kungam patīk izdarīt likmes zirgu skriešanās sacensībās, tādēļ viņš man piedos, ka izmantoju ar sportu saistītu metaforu, sakot, ka šodienas pasākumā viņš īsti nav favorīts. Turpretim *Poul Nyrup Rasmussen* izskatās daudz cerīgāk, tādēļ es domāju, ka jūs, komisāra kungs, varētu arī nokaunēties. Tas, ko *Rasmussen* kungs mums tikko izklāstīja un ierosināja, ir tieši tas, kas Eiropas Savienībai vajadzīgs. Tas būtu labi ne tikai Eiropas Savienībai, bet arī visai pārējai pasaulei, un Eiropas iniciatīva, kas balstītos uz *Rasmussen* kunga priekšlikumiem, varētu uzlabot arī transatlantiskās attiecības, kas jūsu sirdij ir tik tuvas.

Šķiet, ka jūs, komisāra kungs, esat atnācis uz nepareizajām debatēm. Jūs mums sniedzāt pārskatu pār to, kā krīze pagājušajā gadā iesākās, taču šobrīd mēs apspriežam jautājumus, kas mūsu uzmanību saistīja jau pirms krīzes saasināšanās pagājušajā augustā, jo tad neveiksme jau skaidri bija saskatāma un finanšu pasaule bija nobriedusi sabrukumam. Mēs neesam īgņas, kas vēlas nosodīt vai aizliegt alternatīvus fondus vai ieguldījumu fondus. Mēs vienkārši apzināties, ka situācijā, kad atsevišķi finanšu mehānismi vai instrumenti starptautiskajos tirgos veic tik stratēģiskas funkcijas un ir ieguvuši tik svarīgas pozīcijas, tiem ir jābūt pakļautiem vispārējam regulēšanas principam. Faktiski, minētie operatori paši mums to iesaka. Viņi saka: „Jā, labi, mēs varam piekrist regulējumam; mēs tikai nevēlamies tikt nozākāti un nevēlamies īpašu regulējuma sistēmu.”

Tas ir pietiekami godīgi! Mēs vēlamies tos reģistrēt, mēs vēlamies tos uzraudzīt, mēs vēlamies, lai tie saņemtu maksājumus saskaņā ar normāliem principiem, un vēlamies, lai tie ievērotu pārredzamības noteikumus un kapitāla pietiekamības noteikumus. Tāda ir realitāte. Šīs struktūras finanšu tirgos tagad ieņem tik nozīmīgu vietu, ka tās nedrīkst arī turpmāk būt atbrīvotas no vispārējo noteikumu ievērošanas. Taču tieši šo punktu jūs, komisāra kungs, bijušais Īrijas finanšu ministr, atsakāties pieļaut. Tāda ir realitāte! Jūs mums sakāt, ka riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi „nav pašreizējo satricinājumu iemesls” un ka visa vaina gulstas uz regulēto sektoru. Man nav vēlēšanās lasīt lekciju par ekonomiku, taču mēs visi ļoti labi zinām, ka bankas jutās spējīgas uzņemties riskus, ko tās uzņēmās, tieši tādēļ, ka paralēli tām pastāvēja riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi, kuri strādāja ar finanšu produktiem, kas paātrināja banku sektora neveiksmes.

Saistībā ar *Rasmussen* kunga ziņojumu, es vēlētos jūs aicināt uz to reaģēt ar praktiskiem darbiem - punktu pa punktam, jo tas satur vairākus tiesību aktu priekšlikumus, kas varētu padarīt labāku jūsu ziņojumu, ko sniegsiet pilnvaru termiņa beigās, kad pašreizējā Komisija atkāpsies. Es klausījos jūsu sacītajā, un jūs runājat par „iespēju laiku” pārredzamības uzlabošanai. Mēs jums piekrītam un sagaidām, ka Komisija šo iespēju izmantos. Atslēga uz vienkāršo cilvēku un finanšu tirgus dalībnieku uzticības atgūšanu ir pārredzamība. Šodien ir acīmredzams, ka alternatīvo fondu un ieguldījumu fondu jomā pārredzamība nepastāv. Taču tieši pārredzamība mums ir vajadzīga.

Tas ir pats par sevi saprotams, ka es atbalstu daudzus no *Poul Nyrup Rasmussen* ziņojuma priekšlikumiem, taču es vēlētos šo diskusiju nedaudz paplašināt. Ja tiešām vēlamies ķerties problēmai klāt pašos tās pamatos, mums būs jāizskata koncepts, ko jūs aprakstāt kā „akcionāru demokrātiju”. Kas ir domāts ar akcionāru demokrātiju, ja dažu minūšu vai dažu dienu laikā ir iespējams tik daudz cilvēku darba vietas pakļaut briesmām? Tā ir īsta problēma, kas jums ir jārisina un attiecībā uz kuru mēs gaidām efektīvus priekšlikumus. Vērtspapīru aizdošana un aizņemšanās apdraud darba vietas Eiropā un ir pretrunā Lisabonas stratēģijai.

Pēdējo lietu, ko vēlos atzīmēt, minēja arī citi runātāji, un, proti, tā ir problēma, ko rada ārzonu centri. Jūs, komisāra kungs, esat transatlantiskās alianses dedzīgs aizstāvis, tādēļ ļaujiet jūs informēt, ka Atlantijas okeāna otrā pusē ir demokrāti, kas tāpat kā mēs ir gatavi lobēt visaptverošu uzbrukumu nodokļu paradīzēm. Kāda gan jēga varonīgi cīnīties Afganistānā vai Irākā, necīnoties pret ļaunumu, kas valda finanšu tirgos; un tieši ārzonu centri ir finanšu nozares nelaimju cēlonis. Šis ir vēl viens temats, par kuru mēs gaidām jūsu priekšlikumus, komisāra kungs.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, šāds finanšu tirgu sabrukums līdz šim nekad vēl nebija bijis. Tā galvenais iemesls bija milzīgais apgrozījuma pieaugums un tādas jaunas peļņas sistēmas attīstība ārpus esošās banku sistēmas, kas nebija pārredzama, netika efektīvi izvērtēta vai uzraudzīta. Jauni ieguldījumu veidi un mehānismi nesa lielu peļņu, taču radīja arī arvien lielākus draudus, pat SVF.

Lai gan *Rasmussen* kunga un viņa komitejas priekšlikums par pārredzamību un uzraudzību, it īpaši par pārmērīgi lielu fondu līdzekļu izmantošanu parādsaistībām, ir pareizs un nepieciešams, par ļoti bīstamu mums būtu jāatzīst Juridiskās komitejas atzinums, kas paredz, ka izvērtēšana, cik lielu risku uzņemties, tiktu atstāta tikai un vienīgi tirgus dalībnieku ziņā. Komiteja nepievērsa uzmanību tam, ka pagājušajā gadā vidusmēra vērtspapīru sabiedrība bez jebkāda regulējuma vai uzraudzības bija piesaistījusi privāto kapitālu attiecībā 27 pret 1. Turklāt tās pilnībā regulēja pašas sevi, un pat lielie aizdevēji ignorēja riska apmērus, ko tie uzņēmas.

Šīs neveiksmes cena būs ļoti augsta. Piemēram, amerikāņu samaksātā cena ir briesmīga, apmēram 1 000 miljardi USD. Tai būs vēl vienas papildu sekas: finanšu tirgus dalībnieki var arī neiemācīties būt piesardzīgāki, jo viņi būs pieraduši paļauties uz palīdzību no nodokļu maksātāju puses. Tad nu mums ir jāizvēlas - vai nu aizstāvēt finanšu tirgus dalībnieku gandrīz pilnīgo izvēles brīvību attiecībā uz risku uzņemšanos, vai arī noteikt viņiem skaidrus pienākumus un ierobežojumus, kas efektīvā veidā nodrošinātu pret pārmērīgi lieliem satricinājumiem un garantētu stabilizējošu finanšu tirgu attīstību.

Komisāra kunga viedoklis dod cerību nākotnei, taču es baidos, ka uzdevumi, kas stāv priekšā Komisijai, ir ārkārtīgi grūti un prasa daudz lielāku drosmi jaunu metožu un jaunu pasākumu atrašanā.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos teikt, ka abi ziņojumi - gan *Rasmussen* kunga ziņojums, gan *Lehne* kunga ziņojums -, kā arī sociālo jautājumu darba kārtība, kurā bija 19 punkti un kuru apspriedām iepriekšējā reizē, un Padomes un Parlamenta rezolūcija par Gruziju parāda, uz ko mēs esam spējīgi, kad darbojamies vienoti, neskatoties uz mūsu atšķirīgajiem viedokļiem.

Es to saku tādēļ, ka priecājos, ka esam iztikuši bez sociālistu vēlēšanu kampaņas mašīnērijas, virspusēja populisma un savstarpējiem apvainojumiem un ka demokrātisks parlamentārisms, atbildība par nepieciešamo pasākumu veikšanu un tiešas un reālistiskas debates, cerams, pārvarēs turpmākos šķēršļus. Es to saku arī tādēļ, ka Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas priekšsēdētājs *Martin Schulz* plenārsēdēs tieši par šiem jautājumiem vairākkārt ir centies iedzīt ķīli starp grupām. Domāšanas veids, pretstatot labo un sliktu, labējos un kreisos, valsti un tirgu, neatbilst šodienas cilvēku dzīves realitātei, bet izriet no vecas vēlēšanu retorikas, kuras pamatā ir šķiru cīņa, kura, es ceru, ES jau ir apkarota, un man prieks, ka šodienas debates līdz šim to ir parādījušas.

Saprāts ir uzvarējis, un tādēļ ir iespējams spert reālistisku soli uz priekšu, reaģēt uz finansiālajiem satricinājumiem un atbildēt uz cilvēku jautājumiem. Finanšu krīze ir ilgstoša. Tādēļ mums ir jārikojas. Mēs nevaram ignorēt darba kārtību. Mums ir nepieciešams vairāk Eiropas Savienības, vairāk pārredzamības, vairāk uzraudzības, vairāk Eiropas un globālā regulējuma. Mums ir nepieciešams pamatkapitāls, kurā būtu

ņemti vērā arī riski, un mums ir jānodrošina, ka tiešām darām to, ko apņemamies šajos ziņojumos, un ka visas iesaistītās puses pilda abu ziņojumu prasības.

Udo Bullmann (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār, O. Karas kungs, ja esmu pareizi sapratis *Morgan Stanley* pēdējo dienu izteikumus, viņus biedē nevis M. Schulz kunga spēka paņēmieni, bet riska ieguldījumu fondi.

Tas, ko esmu sapratis pēdējo dienu diskusiju gaitā, komisār, ir tas, ka amerikāniska vienprātība šajā uzņēmumā, kas ir pieļāvis daudz kļūdu, rīkojoties ar īpašumu finanšu krīzes apstākļos, ir tāda, ka mēs nevēlamies ļaut atsevišķiem spēlētājiem piespiest visu finanšu sistēmu pie sienas, izmantojot tās elastīgumu un regulējuma trūkumu. Cik ilgi īsti vēl mēs gribam turpināt gaidīt, līdz ne tikai tām iestādēm, kuras jau nonākušas grūtībās, bet arī tām, kam to vēl nav, iedegsies sarkanā gaisma, un tad riska ieguldījumu fondi un citi fondi solīs ar lejupejošu soli, lai vēlāk tos sagrābtu par zemākām cenām?

Šādu darbību brīvība ir jālikvidē, un šī iemesla dēļ es šaubos, ka ar to, ko jūs esat te veikuši, pietiks. Šis nav laiks, kad jāpasūta tikai turpmāki pētījumi. Šis nav laiks dalībnieku turpmākai uztraudzībai. Šis ir laiks darbībai!

Pagājušajā nedēļā es viesojos kādā uzņēmumā savā vēlēšanu apgabalā, uzņēmumā, kura stāvoklis ir labs, uzņēmumā, kas ražo mums vajadzīgus jaunus materiālus: vakuuma kausēšanas uzņēmumā Hanauā, Frankfurtē tuvumā. Ļoti ilgu laiku tas bija veselīgs uzņēmums, līdz to pārņēma Amerikas investors. Pārņemšanas radītie parādi ietekmē darbaspēku, tie ietekmē uzņēmumu. Kopš tā laika uzņēmums ir centies atbrīvoties no kolektīvā darba līguma un tika piespiests pie tā atgriezties nopietna streika dēļ. Vai tas ir, ko mēs gribam visā Eiropā? Vai mēs patiešām gribam, lai Eiropas ekonomikas izturība balstītos uz šāda veida konfliktu, vai arī mēs varam atgriezties pie kaut kāda veida sapratnes un aizpildīt tiesiskā regulējuma trūkumus ar Eiropas tiesību aktiem?

Tieši šis jautājums ir darba kārtībā. Iepriekšējos deviņos gados šajā namā, komisār, es neesmu manījis diskusiju par ekonomikas politiku, kurā jūs esat ticis aicināts darboties tik vienbalsīgi un ar tādu vispārēju piekrišanu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Dāmas un kungi, pirms sešiem gadiem mēs uzsākām grāmatvedības noteikumu un konkurētspējas globālo saskaņošanu Eiropas banku nozarē. Savienības pārrobežu finanšu integrācijai pasaulē nav nekā līdzvērtīga. Finanšu pētnieki ilgu laiku ir norādījuši uz to, ka Eiropas Savienība nebūt nav pietiekami aprīkota ar mehānismiem, lai risinātu pārrobežu krīzes, ko rada Eiropas banku arvien lielāka savstarpējā atkarība un to sakari ar globālajiem finanšu tirgiem. Lai gan Eiropas Centrālajai bankai ir izdevies līdz šim saglabāt finansiālu stabilitāti eirozonā, sadrumstalotās nacionālās regulatīvās iestādes nav spējīgas īstenot efektīvus risinājumus pārrobežu banku krīzēs, kuras mēs joprojām izjūtam. Citiem vārdiem sakot, centralizēta kontrole ir izšķiroša. Tomēr mums ir nevis jāizveido visaptverošs finanšu regulators, bet rūpīgi jānosaka īpaši nosacījumi Eiropas līmeņa finanšu regulatora intervencei. Valsts intervence ieguldījumu bankās, kā, piemēram, AIG, arī rada bailes, ka šāds precedents nākotnē rosinās bankas izturēties bezatbildīgi.

Tāpēc es esmu pārliecināta, ka mums ir jāievieš kontroles mehānismi, kas atturēs investīciju un riska ieguldījumu fondu vadītājus no kļūdainiem darbības un sistēmisko risku analīžu izvērtējumiem. Piemēram, riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem nedrīkst ļaut finansēt ilgtermiņa ieguldījumus ar īstermiņa aizdevumiem, nenosakot tiem minimālo pamatkapitālu atbilstīgi to darbību riska pakāpei. Veids, kā hipotēkas ir tikušas finansētas ne tikai ASV, bet arī Apvienotajā Karalistē un Spānijā, ir brīdinājums, ka Eiropas finanšu tirgiem ir jāveic noteikta fundamentāla pašizvērtēšana, kura, baidos, ir jau mazliet novēlota. Pat ja arī Eiropas Komisija nāktu klajā ar konkrētu saistošu tiesību aktu rītdien, tas tiktu īstenots nevis mierīgos apstākļos, bet vētrainā un, iespējams, histēriskā gaisotnē. Jebkurā gadījumā pastāv arī jautājums par to, cik pieņemams šis tiesību akts būtu Padomei.

Kristian Vigenin (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man sākt ar to, ka rets ir tas gadījums, kad kāda Eiropas iestāde rīkojas pirms un nevis pēc problēmas rašanās. Un mēs runājam par milzīgu problēmu, kuras patiesās sekas kļūs redzamas turpmākajos mēnešos.

Pateicoties referenta *Paul Rasmussen* pūlēm, jautājums par riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondu regulēšanu ir pārvietojies no perifērijas uz finanšu ekspertu un politikas veidotāju uzmanības centru. Tieši Eiropas sociālistu partija bija tā, kas rosināja nepieciešamību labāk regulēt riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondu darbības. Mēs to darījām tāpēc, ka visai Eiropas politikai ir vajadzīgi ilgtermiņa ieguldījumi, kas prasa ilgtermiņa finansēšanu. Mēs to darījām tāpēc, ka mūsu galvenajam mērķim ir jābūt nodrošinātai ilgtspējīgas izaugsmes un darbavietu radīšanai, lai panāktu prognozējamu attīstību un ilgtermiņa plānošanu ģimenēm un uzņēmējdarbībai.

Es mudinu visus deputātus atbalstīt ziņojumu, kas ar lielu vairākumu ir pieņemts Ekonomikas un monetārajā komitejā. Parlamentam tas būs liels solis, jo mēs gatavojamies pieprasīt Komisijai vairākus tiesiskus pasākumus, kuru mērķis ir panākt pārredzamību un finanšu stabilitāti.

Šis nav vieglas debates. Tiesa, ka šis ziņojums paredz daudz mazāk, nekā mēs sākotnēji centāmies panākt. Tajā pašā laikā mēs grasāmies sasniegt vairāk, nekā šķita iespējams pirms dažiem mēnešiem. Nesenā pagātne un notikumu attīstība finanšu tirgos pierāda, ka mums ir taisnība.

Komisār, mēs netaisāmies vainot jūs, ja jūs nolemsiet rīkoties preventīvi un iekļausiet savos tiesību aktu priekšlikumos vairāk, nekā Eiropas Parlaments no jums prasīs. Nav īstais laiks sacensties regulēšanā – jo pārmērīga regulēšana nav labāka par regulēšanas trūkumu – bet ir beidzamais laiks rīkoties, un jūs to zināt.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, iepriekšējo gadu vai pat mēnešu notikumi, kā arī atsevišķu valstu un reģionu pieliktās pūles norāda uz arvien lielāku pārredzamības nozīmīgumu ne tikai konkrētiem uzņēmumiem, bet arī konkrētu valsts ekonomikas nozaru attīstībai.

Viens no riska ieguldījumu fondu darbību tiesās regulēšanas šķēršļiem ir šīs nozares globālais raksturs un fonda iestāžu spēja pārcelties uz citu valsti, lai izvairītos no pakļaušanās valsts regulējumam. Tas ir galvenais iemesls, kāpēc visas starptautiskās iestādes, kas nodarbojas ar riska ieguldījumu fondiem, mēģina ietekmēt fondu darbības, izmantojot to attiecības ar struktūrām, kas tiek regulētas, it sevišķi bankām.

Pārredzamības problēmas Eiropas Savienībā galvenokārt saistītas ar tiesību aktu tuvināšanu un saskaņošanu dalībvalstīs. Problēmu jomas attiecībā uz pārredzamību var raksturot šādi: vienotu standartu noteikšana informācijai, ko uzņēmumi sniedz, piedāvājot savas akcijas akciju tirgū, un uzņēmējdarbības tiesību akti un korporatīvā pārvaldība jautājumā par aģentūru kolektīvo atbildību attiecībā uz uzņēmumu ziņojumos ietvertu informāciju, pastiprinot neatkarīgu padomju locekļu lomu, standarti komiteju kā padomju sastāvdaļu izveidē, informācijas došana par padomes un valdes locekļu atlīdzībām, kā arī palielināta investoru aizsardzība.

Vienotu noteikumu ieviešana, labāku nosacījumu radīšana riska ieguldījumu fondu darbībai un izvēršanai Eiropas Savienībā varētu labvēlīgi ietekmēt to attīstību Eiropā, bet atsevišķās valstīs savu individuālo noteikumu ieviešana attiecībā uz šiem fondiem nepalīdz radīt vienotu, kopēju Eiropas tirgu. Kopēju un pārredzamu principu izveide ievērojami veicinātu fonda produkta izvērsumu.

Eiropas Komisija, kas saņēma pieprasījumu pārskatīt pamatprincipus attiecībā uz nesaskaņotiem produktiem, piemēram, riska ieguldījumu fondiem, ar mērķi radīt visas Eiropas tirgu, uzskata, ka nav neviena nozīmīga argumenta tam, lai radītu ES regulas par riska ieguldījumu fondiem. Nekas nevar būt nepareizāks! Es pievienojos referenta aicinājumam Komisijai sniegt tiesisku atzinumu par riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondu pārredzamību.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es gribētu sākt ar apsveikumu *Poul Nyrup Rasmussen* par viņa darbu pie ziņojuma, kas pamatojas uz tik dziļu analīzi un izcilām finanšu tirgu zināšanām.

Abi alternatīvo finanšu instrumentu veidi, ko mēs apspriežam, veido arvien pieaugošu aktīvu daļu globālajā tirgū un piedalās jaunu darbavietu radīšanā.

Tomēr vissvarīgāk, ņemot vērā finanšu krīzi, ko pēdējā laikā mēs esam vērojuši ar lielu nemieru un neveiksmīgi mēģinājuši apkarot, ir nodrošināt finanšu stabilitāti.

Manuprāt, visiedarbīgākais veids, kā palielināt ne tikai finanšu stabilitāti, bet arī godīgu konkurenci tirgus dalībnieku starpā, ir pastiprināt uzraudzību un pārredzamību atbilstīgajos līmeņos, nekaitējot modelim, kas pamatojas uz novatoriskām tirgus stratēģijām.

Dažas normas attiecībā uz finanšu tirgiem, kuras ir tieši un netieši piemērojamas riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem, patiešām atrodas virs valsts un Eiropas līmeņa. Tomēr mums ir jācenšas šos juridiskos regulējumus sakarīgi, nediskriminējoši un konsekventi īstenot un piemērot. Šī iemesla dēļ es pilnībā piekritu Eiropas Parlamenta ieteikumiem, kas domāti Komisijai, par lielāku aktivitāti un atbilstīgu tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Es gribu apsveikt referentu *P. Rasmussen*, un es domāju, ka viņa ziņojuma pielikumā ietvertie ieteikumi ir sevišķi svarīgi. Riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondi nodrošina vajadzīgo kapitālu, lai apmierinātu pieprasījumu pēc ilgtermiņa ieguldījumiem un novatorisku, bieži ļoti riskantu projektu finansēšanas. Tomēr to darbība tiek mazāk regulēta nekā banku sistēma. Finanšu tirgus stabilitāte prasa pienācīgu pārredzamību un to, ka ir jāveic īpaši pasākumi, lai novērstu pārmērīgu parādu.

Pēdējos 10 gados pensiju fondi un apdrošināšanas uzņēmumi ir devuši vienu trešdaļu no privātā kapitāla fondu savāktā daudzuma. Es domāju, ka ir vajadzīga lielāka pārredzamība, it īpaši pensiju fondiem, lai tie varētu precīzi izvērtēt dažādu ieguldījumu riska pakāpi. Es vēlos vērst uzmanību, ka riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi pamatojas uz attīstības stratēģiju, kas izveidota īsākam laika periodam nekā to ieguldījumu termiņš, kas vajadzīgs Eiropai.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Priekšsēdētājas kundze, finanšu krīze ir parādījusi, ka dažādie finanšu operatori ir savstarpēji saistīti. Viņu izturēšanās ir vājinājusi finanšu tirgus un īsto ekonomiku: izaugsmi un nodarbinātību.

Atklātu, konkurētspējīgu un uzticamu tirgu izveidošanās nav nekas tāds, kas notiek laimīgas nejaušības dēļ; to ir radījusi Eiropas pieredze. Finanšu tirgu trauslums arī pieprasa politisku rīcību Eiropas un starptautiskā līmenī.

Ir jābūt skaidrībai par to, ka jauninājumu ieviešana nenožīmē, ka tiek imitēta vecā peļņas privatizēšanas un zaudējumu sabiedriskošanas kārtība vai ka diversificēt nozīmē pārcelt maksu par dažu cilvēku pieņemtajiem lēmumiem uz sabiedrību kopumā.

Eiropas Savienība nevar vienkārši neko nedarīt pašreizējās krīzes laikā. Referents *P. Rasmussen* ir uzņēmies iniciatīvu un ir spējis piedāvāt redzējumu, kurā riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondi ar kapitālu, kas pēc apjoma pārsniedz 4,5 % no pasaules IKP, nav brīvi no atbildības pret sabiedrību, un tiem jāpakļaujas saprātīgam regulējumam un uzraudzībai. Es apsveicu viņu par to un atbalstu viņa, kā arī *K.H. Lehne* ziņojumu par pārredzamību.

Kostas Botopoulos (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz plašo un traģiski aktuālo jautājumu, ko mēs apspriežam, es vēlos pievērsties vienam vienīgam jautājumam: vai jautājumam, kuru mēs apskatām, ir labēja un kreisa atbilde? Vai krīzei ir labējs un kreiss risinājums? Daudzi teiktu, un patiešām daudzi no mums šodien to ir teikuši, ka nav — ka šādos tehniskos un ekonomiskos jautājumos ikvienam ir jāpiekrīt.

Lai gan tie, kas to saka, gandrīz vienmēr ir labējie, es gribu teikt, ka robežlīnijas šeit — un ziņojumi to parāda — ir ļoti skaidras. Kāds ir kreiso skatījums? Ka tirgus nevar pats no sevis visu regulēt un ka ir nepieciešams valsts varas regulējums, — un regulējums nozīmē pat aizliegumus. Kāpēc gan neatsaukt atmiņā to, kas pirms tam bija pateikts *G. Katiforis* ziņojumā: ka kredītreitingu aģentūras drīkst dot vienīgi reitingus, un visas citas darbības tām ir jāaizliedz; ka pārredzamība ir svarīga ne tikai tirgiem, bet arī pilsoņiem? Te mums jādoma par to, ka par pensiju fondiem ir jābūt īpaši uzraudzībai.

Visbeidzot, ka ir augstākā mērā svarīgi, lai valsts intervence notiek nevis beigās, kā tas notiek tagad Amerikā, un Amerikas iedzīvotāji maksā par to, bet vajadzīgajā brīdī, lai no krīzes izvairītos.

Manuel António dos Santos (PSE). - (PT) Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā piekrītu teiktajam par iespējas pavēršanos, ko radījis *Poul Rasmussen* izcilaais ziņojums. Es tomēr teiktu, ka būtu bijusi vēl lielāka veiksmē, ja būtu bijusi politiska iespēja to iesniegt pirms sešiem gadiem — un es domāju, ka *Poul* man piekrīt. Pirms sešiem gadiem mēs, daži no mums, mēģinājām ierosināt jautājumu par riska ieguldījumu fondu regulēšanu Eiropas Parlamentā, un vairākums, ko veidoja liberāļi un PPE, sistemātiski nepieļāva, ka sociālistu grupa iekļauj to dažādās debatēs.

Mēs tagad izjūtam krīzi, struktūras krīzi, kā to nosauc *J. Almunia*, krīzi, kuras beigas nevienam nav zināmas, krīzi, kuru neviens nevar izlikties neredzam. Mēs nevaram pieņemt nostāju, kādu ir ieņēmis komisārs *C. McCreevy*, mums jātic — un mēs gribam ticēt, ka Komisija ir sagatavojusies to darīt, turot prātā *J. Almunia* kunga aizrādījumus — mums jābūt aktīvākiem un jāatsakās no tā finanšu pārvaldības modeļa, kas ir noteicis Eiropas un globālo ekonomiku iepriekšējos gados. Tieši to *Poul* ierosina savā ziņojumā, un Komisijas pienākums — es atkarotju, pienākums — ir to pārbaudīt un cieši ievērot.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Priekšsēdētājas kundze, cilvēki raizējas par to, kas notiks ar viņu iekrājumiem, bet šķiet, ka komisāram tas liekas mazsvarīgi. Darbinieki ir tikuši mudināti izvēlēties brīvas izvēles pensijas, kas tika uzskatītas par drošākām un efektīvākām nekā valsts noteiktās pensijas; viņu nauda tagad ir šajos pensiju fondos, bet viņiem vairs nav nekādas pārliecības.

Pašlaik notiekošais ir neveiksme tiem, kas tic neiegrozotiem brīva tirgus spēkiem. Pats komisārs ir viens no šiem brīvā tirgus ticīgajiem. Cik ir sagaidāms, regulējumam nav jābūt pārāk lielam, tā viņš izteicās pagājušajā gadā šajā namā, un to pašu viņš joprojām saka šodien. Nu, viņam nekad nav par vēlu mainīt domas. Galu galā, kādai, viņaprāt, ir jābūt turpmākai preventīvai darbībai? Savlaicīgas rīcības spējas trūkuma sekas būs jūtamas daudzus gadus. Profilakse ir labāka par ārstēšanu.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, jaunais dēmons, domāju, ka komisārs man piekritīs, liekas, izpārdod vērtspapīrus bez seguma. Es gribētu lūgt Komisiju veikt pētījumu, kas salīdzina HBOS lietā bezseguma vērtspapīru izpārdošanu vienīgi pret ilgtermiņa investoru — pensiju fondu, apdrošināšanas uzņēmumu, privātu investoru un viņu fondu vadītāju — pārdošanām un vienkāršu depozītu izņemšanu, ko veic izbiedēti banku klienti un citas bankas. Es domāju, ka mūsu rīcībā būtu jābūt dažiem faktiem, pirms mēs steidzam izdarīt secinājumu, kas tomēr būtu tikai vēl viens kļūdainais secinājums.

Savā ziņojumā, kuram arī mūsu grupa ir devusi lielu ieguldījumu, *P. Rasmussen* kungs izmantoja HBOS un *Northern Rock* kā iemeslu lielākam regulējumam, bet HBOS un *Northern Rock* bija bankas, nevis riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondi, un pilnībā pakļāvās pašreizējās banku regulatīvās sistēmas stingrajām prasībām, tostarp prasībām par statūtu kapitālu. Vai tā nav ironija, ka krīze ir iestājusies un izplatījusies, iespējams, visstingrāk regulētajā finanšu nozares daļā? Sargieties no *Sarbanes-Oxley* tiesību akta!

Victor Boştinaru (PSE). - (RO) Dažreiz mēs, it īpaši politiķi, iekrītam dogmatisma slazdā, kas ved pie katastrofālām sekām. Pirms dažiem gadiem liberālisma un it sevišķi neoliberālisma atbalstītāji būtu uzskatījuši par neiespējamu, ka kaut kas tāds kā nesenie notikumi Vašingtonā varētu notikt. Viņi būtu to noraidījuši, pamatojoties uz savu doktrīnu, un tomēr tas notika. Šodien globalizācijas kontekstā sekas neliek uz sevi gaidīt, un tās ietekmē katru valsti un ikvienu tautsaimniecību. Tas, ko *P. Rasmussen* ziņojums saka, ir, ka ES jāsāk rīkoties, un es esmu pārliecināts, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātā Eiropas Komisija tiks aicināta risināt šo problēmu, kas ietekmē dzīvi ne tikai dažiem, bet dzīvi visas Eiropas Savienības iedzīvotājiem — un risinās to.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, pirms kāda laika mēs karsti debatējām par ieguldījumu bankām. Tagad ieguldījumu bankas ir pazudušas no tirgus, un mēs jūtamies labi ar pašreizējiem noteikumiem banku sektorā. Tas pats jautājums attiecas uz riska ieguldījumu fondiem. Riska ieguldījumu fondi pašreizējā vidē vairs nav ilgtspējīgi, un es patiešām uzskatu, ka mums ir vajadzīgi tikai vienādi noteikumi visiem ieguldījumu fondiem, nevis īpaši noteikumi riska ieguldījumu fondiem. Ar šiem noteikumiem, *P. Rasmussen* kungs, mēs īstenībā kavējam finanšu nozares restrukturizāciju, un zaudējumi pieaugs. Tas nozīmē, ka galu galā jūs nespēsiet aizsargāt vienkāršos cilvēkus, kurus gribat aizsargāt.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. - Priekšsēdētājas kundze, viens no iepriekšējiem runātājiem, izvērsot savu domu, uzsvēra — bet es esmu pārliecināts, viņš nedomāja, ka es to vērsīšu pret viņu, — teica, ka cilvēkiem nebūtu jāļauj pašu dogmatismam padarīt viņus aklus.

Šajās konkrētajās debatēs ir bīstami mēģināt atrast līdzsvarotu risinājumu mūsu pašreizējām problēmām. Visumā ziņojums, kas ir ticis ievērojami grozīts kopš *P. Rasmussen* kunga piedāvātās sākotnējās domas, ir patiešs mēģinājums, manuprāt, rast līdzsvarotu pieeju visai šai jomai. Bet daudzi debašu dalībnieki šajā namā vēlas nelīdzsvarotu pieeju tai, un tas neatspoguļojas visā, kas bija ziņojumā.

Daži — daudzi runātāji no vienas strīda puses it īpaši — redz pašreizējo finanšu nestabilitāti un grūtības, kas neapšaubāmi pastāv, kā lielu izdevību visu likvidēt regulējot, un gan valstu, gan īpaši Eiropas mērogā pastāv liels risks, ka te izvēlēsies ļoti nelīdzsvarotu pieeju.

Es domāju, ka *J. Purvis* kungs trāpīja īsti mērķī, kad viņš pieminēja, ka šīs konkrētās finanšu krīzes vislielākā ironija ir patiesība, ka tieši visstingrāk regulētā nozare, proti, bankas bija tās, kas nokļuva pašas un mēs pārējie tām līdzī ievērojamās grūtībās, un ka ne jau privātā kapitāla vai riska ieguldījumu fondi bija tie, kas radīja šīs problēmas. Patiesībā daudzi no tiem cieta ievērojamus zaudējumus kā rezultātu tam, kas notika citās jomās.

Es noteikti ņemšu vērā to, ko *J. Purvis* kungs teica par pārbaudi, kā bezseguma vērtspapīru izpārdošanas gadījumi ietekmēja vairāku šo iestāžu stāvokli salīdzinājumā ar to, ko ir devusi ilgtermiņa investoru ilgtermiņa rīcība. Man ir aizdomas, ka *J. Purvis* kungs zina atbildi gandrīz tikpat labi kā es, un tā ir tāda, ka šajos divos konkrētajos gadījumos, kurus viņš pieminēja, vērtspapīru tirgotāji nebūs tie, kas tiks uzskatīti par problēmu šajā jomā: tie bija ilgtermiņa investori, kas pamatoti atbrīvojās no ilgtermiņa statusa, jo viņi jūta, ka konkrētajai iestādei nebija drošas finansiālas bāzes.

Bet lai nu kā arī būtu, es uzskatu, ka *P. Rasmussen* un *J. Lehne* ziņojumi, kas nonākuši līdz mums, ir patiešs mēģinājums skatīt visas šīs konkrētās jomas līdzsvarotā veidā. Un es esmu gatavs to darīt. Vairākus mēnešus — tagad gandrīz jau gadu — es esmu ziņojis, ka es gatavojos darīt kaut ko kredītreitingu aģentūru jomā. Jau pagājušā gada novembrī, decembrī es uzsāku šo procesu, rakstot Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (EVRK), uzdodot viņiem vairākus jautājumus, saņemot beidzot no viņiem ziņojumus šogad, kā arī Eiropas Vērtspapīru tirgus ekspertiem (EVTE) un citām iestādēm. Un, kad būšu saņēmis to visu, es vērsīšos ar

priekšlikumu Parlamentā un Padomē nākamo pāris mēnešu laikā. Kredītreitinga aģentūras ir īpaši minētas *P. Rasmussen* ziņojumā.

Es esmu arī pūlējies vairāk nekā gadu kaut kādā veidā ieviest kārtības atblāzmu domā par uzraugu kolēģiju vai labāku regulatīvo sistēmu pārrobežu finanšu iestādēm.

Ikviens, kas ir sekojis līdz šīm konkrētajām debatēm, ļoti labi zina, ka dalībvalstu starpā nav bijusi vispārēja vienprātība vai kaut kas tai līdzīgs. Priekšlikums, kas pašlaik ir ECON komitejā ar *Peter Skinner* kā referentu, proti, Maksātspējas II direktīva, un idejas, ko es tajā ierosināju par pārrobežu apdrošināšanas uzņēmumu uzraudzību, ir izsaucis ievērojamu pretestību dalībvalstīs un daudzos parlamentāriešos šajā namā, kas ietekmē uzraugu un dalībvalstu viedokļus. Un lai gan kopumā šis Parlaments prasa labāku pārrobežu uzraudzību, tiklīdz notiek pārbaude ar jautājumu, kas man būtu darāms, lai panāktu saskaņotāku pieeju pārrobežu uzraudzībai, viņi atkāpjas un pārstāv savas nacionālās nostājas.

Tāpēc būs mazliet godīgāki par visu šajās konkrētajās debatēs, kā arī visās debatēs.

Kapitāla prasību direktīvas jomā, kā to zinās cilvēki, kas tai seko ECON komitejā, kad mēs iesniedzām Kapitāla prasību direktīvu, pāri palika vairākas jomas, par kurām mēs teicām, ka mēs tās risināsim Kapitāla prasību direktīvas grozījumos 2008. gada rudenī. Tas ir krietni vairāk nekā pirms gada, pirms 18 mēnešiem.

Mēs esam pievienojuši īpaši citas jomas, piemēram, tādas kā pārrobežu finanšu grupu uzraudzība, par ko mēs galu galā saņēmām sava veida secinājumus no ECOFIN Padomes pirms dažiem mēnešiem, un es esmu ziņojis par to, ko es gatavojos darīt jautājumā par „izcelsmes un izplatīšanas” modeli. Ir notikusi tuvināšanās salīdzinājumā ar to, ko es paudu kā savus nodomus pirms vairākiem mēnešiem — ko es gribu darīt, — un es piedāvāju dažus priekšlikumus; tas ir atspoguļots *P. Rasmussen* kunga ziņojumā, kas vairāk vai mazāk izteic tādu pašu domu kā es šajā konkrētajā jautājumā. Bet, pirms tas nonāk attiecīgajā komitejā, es jums jau pateikšu: Parlamenta deputāti — ja forma ir kaut kas nesvarīgs — daudzos gadījumos pārstāvēs viņu pašu dalībvalstu nostāju, kas ļoti lielā mērā vērsas pret to, ko esmu te piedāvājis.

Pirāga īsto labumu pierādīs ēšana. Nav nekādas jēgas atbalstīt *P. Rasmussen* ziņojumu šajā konkrētajā jomā un tad, no otras puses, kad Parlamentam iesniedz konkrētu jautājumu ierosinājuma veidā — ko es arī iesniegšu nākamajos pāris mēnešos un par kuriem es pirms daudziem mēnešiem brīdināju, ka es gatavojos to darīt, — ja tad Parlamenta deputāti nostājas savās nacionālajās pozīcijās, pārstāvēd savas valsts banku sistēmas dažu uzņēmumu viedokļus un dažu dalībvalstu valdību uzskatus, tad tā noteikti nebūs laba doma.

Un es vēlreiz apelēju pie racionālas pieejas un vismaz kaut kādas saskaņotības. Es ļoti cienu cilvēku uzskatus, kas visā šajā lietā ir konsekvēti: cilvēkus, kas saka: „Es neuzskatu, ka tā ir īpaši laba doma,” un iztur šo nostāju viscaur, paužot to šeit, Parlamentā un arī tad, kad viņi iet uz komiteju un saglabā šo nostāju.

Bet man patiešām ir grūtības ar cilvēkiem, kuri kopumā atbalsta kaut kādu piedāvājumu dažās jomās, kas tiek minētas, un tad, kad tas konkretizējas īpašā priekšlikumā, atkāpjas un lielākā vai mazākā mērā pārstāv paši savas dalībvalsts nostāju vai savu dalībvalstu iestāžu viedokļus.

Bet tieši šī pilsēta, iespējams, ir pasaules lobēšanas galvenā mītne. Es esmu dzirdējis dažādus skaitļus gadu gaitā par to, vai šeit ir vairāk lobētāju, nekā to ir Vašingtonas Kapitolijā, bet katrā gadījumā lielas atšķirības tajos nav.

Tāpēc man būs interesanti, kad dažas no manām ierosinātajām idejām, par kurām esmu runājis labu laiku un kas tagad ir publiskajā telpā (par tām ir notikušas konsultācijas, ir iznākuši raksti par tām, un visi kaut ko zina par šiem piedāvājumiem minētajās jomās) — kad tūlīt pēc neilga laika šie piedāvājumi nonāks pie Eiropas Parlamenta deputātiem, — vai visi tie deputāti, kuri tik iespaidīgi iestājās par noteiktām izmaiņām plašākā līmenī, nonākot pie konkrētām lietām, sekos līdz un atbalstīs to, kas tur būs.

Mēs esam ļoti ņēmuši vērā punktus, kas nosaukti gan *P. Rasmussen*, gan *J. Lehne* ziņojumā. Kā es apsolīju savās iepriekš izteiktajās piebildēs, mēs uz to dosim konkrētāku atbildi kopsakarā, kā tas paredzēts pamat nolīgumā. *P. Rasmussen* kungs ir prasījis man, vai tas notiks pirms šī gada beigām — es domāju, ka pirms pāris mēnešiem viņš izteica cerību, ka līdz gada beigām mēs varēsim dot atbildi — un es apsolīju viņam, ka mēs spēsim dot atbildi.

Bet, atbildot kungam, kurš runāja par to, ka nevienam nevajadzētu pašu dogmatismam ļaut padarīt sevi aklu, es domāju, ka viņš, iespējams, attiecināja to uz pretējo strīda pusi. Es aicinu cilvēkus nama tajā pusē arī pašiem neļauties sava dogmatisma radītajam aklumam.

Poul Nyrup Rasmussen, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, es gribu pateikties kolēģiem, kā arī komisāram par debatēm.

Pirms es apkopāju debates, jo ziņojums attiecas uz mani, es gribu pateikt savam kolēģim J. Purvis kungam, ka ir tiesa, ka bankas tiek regulētas, bet produkti, kas bija visu šo mūsu nepatīkšanu cēlonis, nav regulēti, un tas, ka mēs varam tik daudz ieguldīt citur no kopējās bilances, cik mēs faktiski darījām, netika regulēts. Tāpēc, J. Purvis kungs, atbilde ir tā, ka mums ir vajadzīgs labāks regulējums, un mums ir vajadzīgs regulējums arī produktiem.

Es gribu teikt M. Starkevičiūtē kundzei, lai izvairītos no jebkādiem pārpratumiem, ka es nerunāju par vienības regulēšanu, bet par izturēšanās regulēšanu. Mēs zinām, ka reālajā dzīvē riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondi bieži maina savas tiesiskās struktūras, un tam ir daudz piemēru — ieguldījumu bankas pašas ir veikušas privātā kapitāla fondu darbības. Tādēļ mums ir jāmaina tieši izturēšanās veids, un tā ir šī ziņojuma būtība.

Es gribu teikt komisāram C. McCreavy, ka ir viena būtiska lieta, kam nav nekā kopīga ar dogmatismu vai ko citu, ko es gribu uzsvērt jums, un proti, ka pirmā rindkopa mūsu ziņojumā uzsver to, ka regulai ir jāaptver visi finanšu dalībnieki. Tas ir šī ziņojuma pamatanodoms, jo pirmoreiz Eiropas Savienības likumdošanas vēsturē tas, ko mēs gribam, ir kopēja visaptveroša regula, kam pamatā ir vienlīdzīgu konkurences apstākļu filozofija, neatstājot nevienu ārpusē, bet kurai ir vienreizējs regulējums, kas aptver visus finanšu dalībniekus. Ziņojums pievieno skaidru piebildi: „tostarp riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi”. Tad pasakiet jūs man, komisār C. McCreavy un visi pārējie Eiropas Parlamentā: „Jā, es jums piekrītu, bet ne attiecībā uz riska ieguldījumu vai privātā kapitāla fondiem.” Par ko mēs te runājam? Trīs gadus mēs esam diskutējuši ar jums par to, vai privātā kapitāla vai riska ieguldījumu fondi ir jāietver vai nav jāietver regulā. Pirms finanšu krīzes jūs teicāt, ka tas nav nepieciešams: tie spēj regulēt labāk nekā jebkura valdība, tāpēc ļaujiet tiem darīt viņu darbu. Tagad jūs sakāt, ka tiem nav nekādas daļas finanšu krīzē, tāpēc mēs neiejauksimies riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondu regulējumā.

Komisāra kungs, jūs runājat par lobēšanu šeit, Eiropas Parlamentā. Es varu apstiprināt jums, ka daudzi riska ieguldījumu fondi, lobiju organizācijas un privātā kapitāla organizācijas te atrodas dienu un nakti, vienmēr. Bet es domāju, ka Parlamentam tagad ir uzstājīgi jāprasa, lai Komisija — un tas esat jūs — pirms gada beigām iesniedz regulu kopumā; šis ir pirmais punkts, kas aptver visus finanšu dalībniekus.

(Aplausi)<BRK>

Klaus-Heiner Lehne, *referents* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, fondu pārredzamība ir tik liela, ka labi situētās reitingu aģentūras, pat vēl labāk situētās banku valdes un trūcīgāk situētās regulatīvās iestādes vairs nezināja, kas notiek. Tāda ir situācija ar lietu pārredzamību. Tas, ka mums ir jārikojas, ir acīmredzams un neprasa turpmāku pamatojumu.

Komisār, jūs uzdevāt jautājumu par nostāju attiecībā uz vērtspapīru tirgotājiem. Tas nav jautājums par to, vai vērtspapīru tirgotāji paši dienas beigās cieš zaudējumus. Runa ir par to, ko viņi iekustina un kādu kaitējumu tas varētu būt radījis. Patiesībā runa ir par to, kā viņu darbības ietekmē citus. Patiešām, tieši tas ir īstais iemesls, kāpēc regulatori daudzās valstīs ir reaģējuši.

Kā daudzi deputāti ir izteikušies, runa ir par vienkāršiem cilvēkiem, par pensionāriem un nodokļu maksātājiem. Man vēlreiz ir jāuzsver, ka mēs nacionalizējam zaudējumus, un tas nevar būt pareizi.

Mans ziņojums, tāpat kā P. Rasmussen kunga ziņojums satur ļoti daudz ļoti specifisku priekšlikumu. Manā gadījumā tie galvenokārt attiecas uz uzņēmējdarbības tiesību aktu jautājumiem. Ir samērā viegli izstrādāt un īstenot priekšlikumus par šiem jautājumiem. Būtībā vienīgais, kas ir jādara, ir jāpapildina esošie noteikumi. Tas arī nekādā veidā nav diskriminējoši pret dažiem riska ieguldījumu vai citiem fondiem.

Pašlaik mums Eiropā ir situācija — un neviens to neapstrīd, — kurā šos alternatīvos finanšu instrumentus regulē valstu tiesību akti, bet dažos gadījumos tas notiek ļoti atšķirīgos veidos. Ir pilnībā vērts tos visus iekļaut Eiropas finanšu tirgū un regulēt vienoti. Prasīt vēl vairāku citu speciālistu ziņojumus tagad, kad mēs jau esam diskutējuši par šo jautājumu, kā P. Rasmussen teica, trīs gadus, kad mums šeit, Parlamentā, jau ir speciālistu pētījumi, kad Komisija ir nodarbojusies ar šo jautājumu un mums ir notikušas noklausīšanās par to, tas, manuprāt, ir bezjēdzīgi un tikai šķiestu laiku. Patiešām ir jāveic īsti praktiski pasākumi. Situācija prasa rīcību.

Ļaujiet man vēl izteikt piebildi attiecībā uz valdību fondiem. Es jums pilnīgi piekrītu. Mums ir vajadzīgi valdību fondi, un ilgtermiņā mums būs vajadzīgi valdību fondi arī no citām valstīm, no valstīm ārpus ES, jo citādi varbūt kļūs neiespējami beigu beigās finansēt infrastruktūras izdevumus Eiropā. Tas ir jautājums, kurā

jums noteikti ir arī Juridiskās komitejas atbalsts, lai gan tas nav tieši saistīts ar tematu, ko mēs šodien apspriežam. Mēs vienmēr esam atbalstījuši Komisijas iniciatīvas šajā sfērā, un mēs tā darīsim arī turpmāk.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), rakstiski. - (RO) Fakts, ka pārredzamības trūkums attiecībā uz riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem ir novedis pie pašreizējās ekonomiskās krīzes uzliesmojuma, nav apstrīdams. Tas ir viens no iemesliem, kas kopā ar citiem apstākļiem ir novedis pie tā, ka pašreiz ir neiespējami precīzi novērtēt daudzu iestāžu parādu un aizdevumu bilanci. Gadiem ilgi šīs finanšu iestādes ir grāvušas ekonomiku un veikušas agresīvas pārņemšanas, ignorējot ne tikai savas darbības ekonomiskās, bet arī sociālās sekas vidējā un ilgstošā laikposmā. Dzenoties vienīgi pēc ātras peļņas izredzēm, tās diriģēja un izpildīja veselu uzņēmumu sabrukumu, radot pārrāvumus tautsaimniecībā un spēlējoties ar naudas tirgiem pilnīgā nevērībā par pārredzamību un noteikumiem. Ir skaidrs, ka šie fondi ir jāregulē un ka ir jāiedibina pienācīgs pārredzamības līmenis. Tas ir nepieciešams ne tikai finanšu tirgu stabilitātei, veselībai un kārtīgai funkcionēšanai, bet arī, lai samazinātu risku, kas apdraud tos finanšu tirgus, kuri ir savas attīstības agrīnā stadijā jaunattīstības valstīs un kam tāpēc nav stabilitātes. Krīze ir pierādījusi, cik bīstamas ir *laissez-faire* sekas un cik svarīgi ir nodrošināt turpmāk finanšu darbības pārredzamību.

Daniel Dăianu (ALDE), rakstiski. - (RO) Es apsveicu referentu par viņa neatlaidību, strādājot pie temata pretēji dažādu personisku interešu stingrai pretestībai. Arvien dziļākajai finanšu krīzei ir strukturāli cēloņi, kas saistās ar finanšu darījumu pārmērīgi lielo izplatīšanos iepriekšējos desmit gados, kas pamatojās uz nepilnvērtīgu kredītu pārvēršanu vērtspapīros, neapvaldītu risku uzņemšanos, pienācīgas uzcītības zudumu un izpratnes trūkumu par sistēmiskiem riskiem. Ar riska ieguldījumu fondiem it īpaši saistās tāda problēma, ka tie veicina sistēmisko risku palielināšanos. Apgalvojums, ka tas, kas likts uz spēles, ir investoru nauda, ir tikai ļoti maza daļa no kopējā stāsta. Ļoti augsts kredītieguldījumu līmenis un nodošanās īstermiņa ieguvumiem palielina pārrēķināšanos. Bet vēl jo sliktāk, ka šādu darbību spekulatīvais raksturs rada nestabilitāti un var kaitēt finanšu stabilitātei, kā to skaidri ir parādījuši pašreizējā krīze. Riska ieguldījumu fondu (un privātā kapitāla fondu) darbošanos ir vērts iekļaut regulēto finanšu vienību jomā. Kredītieguldījumi nedrīkst notikt neierobežoti. Tāpat arī riska ieguldījumu fondiem ir jāsniedz regulatīvajām un uzraudzības iestādēm pilna informācija par saviem darījumiem.

20. Lūgumrakstu komitejas apspriedes 2007. gadā (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir *David Hammerstein* ziņojums (A6-0336/2008) Lūgumrakstu komitejas vārdā par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm parlamentārās darbības 2007. gadā (2008/2008(INI)).

David Hammerstein, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties visiem Lūgumrakstu komitejas locekļiem, it īpaši visiem ēnu referentiem un mūsu priekšsēdētājam *Marcin Libicki* par sadarbību un ikdienas darbu ar lūgumrakstiem.

Vairāk nekā jebkad mums ir vajadzīgi lūgumraksti no pilsoņiem, lai tuvinātu Eiropu ielai un ikdienas problēmām. Vairāk nekā jebkad mums ir vajadzīgi lūgumraksti no pilsoņiem, lai panāktu, ka Kopienas tiesību akti tiek ievēroti un īstenoti.

Mums ir vajadzīgi lūgumraksti no pilsoņiem, lai tādējādi varētu sniegt taustāmu pierādījumu par Eiropas sūtību, lai pierādītu, ka Eiropa nav neaurskatāma institūcija, bet kaut kas, kas ietekmē ikviena ikdienas dzīvi, un ka mēs spējam uzturēt dialogu ar tūkstošiem pilsoņu.

Mums veicas. 2007. gadā Lūgumrakstu komitejai bija par 50 % vairāk lietu nekā 2006. gadā. Šis sasniegums ir mūsu darba atspoguļojums; tas ir sasniegums, kas lauž jaunu ceļu Eiropas institūcijām vispār.

Mana valsts, Spānija, ir valsts ar vislielāko lūgumrakstu skaitu, kas izskatīti Lūgumrakstu komitejā. Viena trešdaļa lūgumrakstu par Eiropas Savienības vidi ir no Spānijas. Tas atspoguļo Spānijā valdošo pārliecību par Eiropas iestādēm un atspoguļo darbu, ko mēs esam veikuši Spānijā. Bet arvien lielāks lietu skaits ir no Eiropas Savienības jaunajām dalībvalstīm, piemēram, tādām kā Rumānija vai Polija.

Tomēr Lūgumrakstu komitejas panākums, lūgumrakstu skaita pieaugums rada arī daudzas administratīvas un politiskas problēmas. Komitejai trūkst resursu. Lietu skaits pastāvīgi pieaug, tomēr darbinieku skaits sekretariātā ir nemainīgs, un Eiropas Komisijā cilvēku skaits, kas strādā ar lūgumrakstiem, ir nemainīgs.

Iestādēm uz pilsoņu jautājumiem ir jāatbild iejūtīgi; mums ir vajadzīgi pietiekami resursi, lai spētu darboties ar lūgumrakstiem ātri un atbilstoši. Dažreiz lūgumrakstu procedūras ievelkas daudzu gadu garumā; ja ar lūgumrakstiem netiek strādāts, tie zaudē savu spēku, un Eiropas iestādēm pilnībā zūd iespēja iejaukties.

Dažreiz pietrūkst augsta mēroga tiesiskas un administratīvas uzmanības tam, kā ar lūgumrakstiem rīkojas Eiropas Komisija. Jā, ir tādi lūgumraksti, kas kaitina varenos. Jā, ir tādi lūgumraksti, kas kaitina iestādes. Jā, ir tādi lūgumraksti, kas ir neērti, jo tie atved uz Eiropas Parlamentu simtiem vai tūkstošiem cilvēku. Tomēr tas ir veids, kā Eiropa tiks stiprināta.

Pagājušajā gadā mēs veicām sešus faktu noskaidrošanas braucienus uz Vāciju, Spāniju, Īriju, Poliju, Franciju un Kipru, pēc katra brauciena tika sniegts ziņojums. Mums īpaši svarīgi bija lūgumraksti, kas atspoguļo pilsoņu rūpes par vidi un tās aizsardzību, un lūgumraksti, kas attiecās uz direktīvām par ūdeni, īpašuma tiesībām un minoritāšu tiesībām.

Daudzos veidos mēs esam uzlabojuši sadarbību ar Komisiju, ombudu un tādām iestādēm kā SOLVIT, lai paātrinātu atbildes uz lūgumrakstiem.

Lūgumraksti bieži prasa vidutāju sarunas ārpus tiesas, nevis tādu risinājumu, kas lietu vienkārši nodod Eiropas tiesām.

Viena no vissvarīgākajām lietām pēdējo gadu laikā, 2007. gadā un pirms tā, bija lūgumraksts par *Via Baltica*, autoceļu, kas iet cauri teritorijai, kuru aizsargā Kopienas tiesību akti; Eiropas Komisija un Tiesa jau ir rīkojusies tādā veidā, kas cienīgs būt par paraugu, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu videi.

Citas ļoti svarīgas lietas (un šajā vietā es vēlos pateikties komisāram C. McCreavy, kas šodien ir klāt) bija Valensijas pilsētattīstības akts, kad C. McCreavy kungs ar savu komandu efektīvi rīkojās, lai aizstāvētu Valsts iepirkumu direktīvu. Pārējās lietas bija *Equitable Life*, *Loiret* Francijā, ūdens kvalitātes aizsardzība Francijā un delikātais jautājums par bērnu aizturēšanu Vācijā.

Pašlaik mums ir vairāki lūgumraksti, piemēram, lūgumraksts par Eiropas Parlamenta vienotu atrašanās vietu, ko ir parakstījuši pusotra miljona pilsoņu: mēs prasām tiesības laist šo lūgumrakstu darbā, tiesības, ko Parlamenta Prezidijs nav piešķīris.

Visbeidzot mēs iesniedzam dažus priekšlikumus, tostarp par Lūgumrakstu komitejas nosaukuma maiņu, kas kļūtu par „Pilsoņu lūgumrakstu komiteju”, lai skaidri izteiktu Eiropas pilsoņu būtisko funkciju un lomu komitejas darbībā. Tādā pašā nolūkā mēs lūdzam, lai Parlaments dažādos veidos būtu pieejams internetā, un prasām Parlamenta tīmekļa sistēmu savietojamību, pašreiz tīmekļa sistēmas aizver durvis tūkstošiem vai miljoniem eiropiešu, kuriem nav tā programmatūras tipa, kas nepieciešams pieejai tīmeklim, kur mana runa Parlamentā tiek pārraidīta tieši pašlaik.

SĒDI VADA: MAREK SIWIEC

priekšsēdētāja vietnieks

Charlie McCreavy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es piedalos šajās debatēs manas kolēģes *Margot Wallström* vārdā.

Lūgumrakstu komitejas darbs ir aizraujoša iespēja iedziļināties pilsoņu rūpēs un raizēs attiecībā uz Eiropas lietām. Tās aptver plašu politisko jautājumu loku, lai gan zemes izmantošanas plānošana un vides jautājumi parādās ļoti bieži; tie aptver praktiski visas dalībvalstis, un tie nosedz plašu pilsoniskās sabiedrības segmentu, sākot ar atsevišķiem pilsoņiem, līdz pat daudznacionālām nevalstiskām organizācijām. Jūsu referentam, manuprāt, ir taisnība, uzsverot visa šī darba nozīmību, kas pārstāv tūkstoš vai vairāk lūgumrakstu, ko jūs saņemat katru gadu.

Ir divi šī ziņojuma un rezolūcijas aspekti, ko es gribētu izcelt. Pirmais ir nesen notikušie komitejas apmeklējuma braucieni uz problēmu vietām, kam var būt ievērojama ietekme uz saziņas līdzekļiem un kas, bez šaubām, palielinās jūsu darba atpazīstamību. Papildus atspoguļojumam presē un citos saziņas līdzekļos šo komandējumu rezultātā rodas arī ļoti informatīvi ziņojumi, un man to kvalitāte šķiet augsta. Es uzskatu, ka tās ir svarīgas liecības par jūsu darbību un pelna plašu publicitāti. Tas prasa no jums lielu laiku un resursu ieguldījumu, bet es esmu pārliecināts, ka tas atmaksājas.

Otrs aspekts, ko es vēlos izcelt, ir vairāk vērsts uz nākotni. Es vēlos vēlreiz apliecināt jums mūsu nodomus par vislabāko sadarbību, kāda iespējama starp Komisiju un Parlamentu. Šī sadarbība mūs savstarpēji stiprina; paradums sadarboties veicina labāku informācijas apmaiņu un rezultātā — labāku vispārējo pakalpojumu standartu mūsu pilsoņiem. Nesenais darba slodzes pieaugums darbā ar lūgumrakstiem, kas parādīts ziņojumā, padara vajadzību pēc raitas un efektīvas iestāžu sadarbības vēl jo lielāku. Es gribētu, lai jūs zināt, ka mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai to panāktu.

Simon Busuttill, PPE-DE grupas vārdā. - (MT) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es vēlētos sākt ar apsveikumu referentam *D. Hammerstein* kungam par ziņojumu, ko viņš ir sniedzis, un par darbu, ko viņš tajā ieguldījis. Pēdējā *Eurobarometer* sabiedriskās domas aptauja ES līmenī rāda, ka Eiropas Parlaments ir institūcija, kurai Eiropas pilsoņi visvairāk uzticas. Faktiski 52 % eiropiešu uzticas Eiropas Parlamentam, kas ir procentuāli vairāk nekā tie, kas uzticas Eiropas Komisijai (47 %), vairāk nekā tie, kas uzticas savas valsts parlamentam (tam uzticas tikai 34 %) un arī vairāk nekā savas valsts valdībai (kam uzticas tikai 32 % no ES pilsoņiem). Man liekas, ka mums ir jāpalielina šī uzticība Eiropas Parlamentam. Bet fakts paliek fakts, ka Eiropas Parlaments ir iestāde, kurai ES pilsoņi visvairāk uzticas. Es uzskatu, ka šī uzticība ir rezultāts tam, ka Parlamenta deputātus tauta ir ievēlējusi tiesās vēlēšanās; tas ir rezultāts arī tam, ka Līgums atzīst pilsoņu tiesības izteikt sūdzību, iesniegt lūgumrakstu Parlamentam izskatīšanai. Faktiski tas ir darbs, ko veic Lūgumrakstu komiteja, kas tāpēc ir ļoti svarīga komiteja, jo tā piešķir balsi tautai, un tāpēc ir tā komiteja Parlamenta 20 komiteju vidū, kas ir tuva tautai. Ko mēs varam darīt, lai uzlabotu stāvokli? Es uzskatu, ka mums jāvairo apziņa, ka šī komiteja pastāv un ka pilsoņiem ir iespēja iesniegt lūgumrakstus. Es nepiekrītu referentam, ka apzināšanās ir pietiekama; es uzskatu, ka 1 500 lūgumrakstu ir pārāk neliels skaits, ja ņemat vērā, ka pārstāvam kontinentu ar pusmiljardu cilvēku. Turklāt mums ir jāpalielina izpratne pilsoņiem par iespēju sūdzēties, iesniegt lūgumrakstus. Mums ir vajadzīga lielāka vienkāršošana, lai pilsoņiem būtu vieglāk iesniegt sūdzību. Tieši tāpēc mēs lūdzam šajā ziņojumā, lai Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētārs vienojas ar Eiropas Komisiju vienkāršot lūgumrakstus. Mēs gribam panākt arī lielāku efektivitāti, jo mēs jūtam, ka sūdzību izskatīšanā ir pārāk liela kavēšanās. Mums ir vajadzīgi vismaz trīs mēneši, lai pierēģistrētu cilvēku lūgumrakstus vai sūdzības; šāds novērojums ir nepieņemams. Visbeidzot mums ir vajadzīga efektīvāka trūkumu novēršana. Mēs gribam, lai notiek lielāka sadarbība pirms tiesvedības procedūras uzsākšanas, un mēs gribam, lai arī valsts pārstāvji ir klāt, kad tiek uzklautas mūsu pilsoņu sūdzības. Liels paldies!

Victor Boştinaru, PSE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt referentu par teicamo darbu, ko viņš ir veicis, un par viņa konkrētajiem priekšlikumiem. Šodien mums ir dokuments, kas atspoguļo to, ka ziņojumam ir jābūt kaut kam vairāk nekā vienkāršam Lūgumrakstu komitejas galveno darbību uzskaitījumam par 2007. gadu.

Man prieks, redzot, ka punkti, uz kuriem mēs uzstājam, ir ziņojumā. Lūgumraksti to izceļ gaismā, ja Kopienas tiesību aktus piemēro nepareizi vai nepiemēro nemaz. Lūgumraksti ir par tiesību garantijām, ko Eiropas Savienība piešķir saviem pilsoņiem. Tomēr es nevaru izvairīties no sajūtas, ka šis vienreizējais institucionālais instruments ne vienmēr ir efektīvs vai vismaz ne tik lielā mērā, kā tas varētu vai tam vajadzētu būt. Referents *D. Hammerstein* kungs pareizi ir uzsvēris dažus esošos trūkumus un nepilnības, tās ir jārisina.

Pirmkārt, nav apstrīdams, ka lūgumrakstu skaits, ko komiteja saņem, pastāvīgi pieaug. Lūgumrakstu iesniedzējiem dažkārt jāaskaras ar pamatīgu kavēšanos, pirms viņi saņem atbildi vai sagaida darbības rezultātus. Instrumenti spiediena izdarīšanai uz dalībvalstīm ne vienmēr ir apmierinoši. Interesanti, ko mēs varam darīt, lai darbotos raitāk. Kā varam nodrošināt gan efektivitāti, gan ātru atbildi? Mums ir vajadzīgi labāki noteikumi un stingrāki laika limiti. Mums jāpaplašina aprīkojums pašas komitejas veicamajai neatkarīgai izmeklēšanai, un tam mums ir vajadzīgi lielāki resursi un plašāka juridiskā kompetence sekretariātam. Lūgumrakstu iesniedzēju skaits pastāvīgi palielinās. Tā ir Eiropas cilvēku balss, un mēs nevaram atļauties to ignorēt.

Otrkārt, institucionalizētie saziņas kanāli ar valsts iestādēm ir nepietiekami. Nepieņemamu lūgumrakstu skaits ir ievērojams. Mums jāizveido papildu struktūras koordinācijai ar atbilstīgajām iestādēm valsts parlamenta un valdības līmenī.

Es vēlreiz apsveicu referentu par viņa darbu un pateicos viņam un kolēģiem no pārējām grupām par viņu vērtīgo sadarbību. Lūgumraksti ir par pilsoņiem, kas cīnās par savām tiesībām, savām eiropiešu tiesībām. Mums ir jābūt gataviem viņus aizstāvēt. Tā ir komitejas institucionālā loma un pienākums. Tieši tas pienākums mūsu Eiropas līdzpilsoņiem, un es esmu drošs, ka jūs piekritisiet, ka nav iespējams labāks laiks, lai rādītu mūsu apņēmību pildīt uz mums liktās cerības.

Komisār, šī komiteja nav tikai par redzamību un efektivitāti Eiropas saziņas līdzekļos. Es vēlos pieminēt — kaut arī tas neattiecas uz 2007. gadu — cik ļoti veiksmīgi Lūgumrakstu komiteja ir sastrādājusies ar Eiropas komisāru *László Kovács*, lai aizstāvētu Eiropas pilsoņu tiesības manā izcelsmes valstī Rumānijā, un es vēlos viņam pateikties.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies! Atvainojiet, bet mums vairs nav laika.

Marian Harkin, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu izteikt atzinību referentam *D. Hammerstein* par viņa ļoti vispusīgo un plašo ziņojumu.

Man bija ļoti interesanti lasīt šajā ziņojumā, ka, lai gan uz citām komitejām gulstas smaga atbildība likumdošanas jomā, Lūgumrakstu komiteja ir parādījusi, ka tās nozīme un funkcija arī ir būtiska. Patiešām, es pilnībā piekrītu šim viedoklim, un es arvien vairāk par to pārliecinātos līdz ar katru nākamo komitejas sanākumi, kuru es apmeklēju.

Mūsu galvenā nozīme šajā Parlamentā ir likumdevēju nozīme, bet, lai mēs būtu labi likumdevēji, mums ir jāapzinās tas, kāda ietekme ir mūsu tiesību aktiem, lai mēs tādējādi varētu uzlabot mūsu centienus Parlamentā.

Pēc manām domām, visiem tiesību aktiem, kas rodas šajā Parlamentā, ir kaut kādā veidā jāuzlabo pilsoņu dzīves kvalitāte, un Lūgumrakstu komitejā mēs redzam, ka tas ne vienmēr ir tā. Bieži tas gadās tiesību aktu neīstenošanas vai nepiemērotas īstenošanas dēļ vai tādu īpašu apstākļu vai situāciju dēļ, ko šie tiesību akti neatrisina. Es domāju, ka tā ir derīga mācība mums visiem, un mums ir jāklausa un jāatbild.

Tomēr, manuprāt, šī ziņojuma pamatā ir tas, kā komiteja atbild pilsoņiem, un es jau esmu teicis iepriekš, ka, lai atbildētu efektīvi, mums ir jāieņem lūgumrakstu iesniedzēju vietā. Viņi vērsas pie lielas iestādes; viņiem bieži nav tiesiska vai politiska pamatojuma; viņus ir atstumusi birokrātija, un viņus, iespējams, ir ļoti satriekusi tā situācija, kādā viņi atrodas. Daudziem lūgumrakstu iesniedzējiem mēs esam pēdējā „cerību osta”, un ir būtiski, lai mēs atbildētu efektīvi un pilnvērtīgi.

Pēc manām domām, tas sākas ar skaidru, saprotamu informāciju pilsoņiem. Un mēs kā EP deputāti ne vienmēr esam īstie cilvēki, lai spriestu. Es uzskatu, ka pilsoņu grupām ir jāpārbauda jebkura informācija, ko mēs piegādājam, ikviena tīmekļa vietne, ko mēs izstrādājam, ikviens buklets, ko mēs iespiežam.

Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, lai mēs neapsolītu vairāk nekā mēs varam sniegt, jo citādi pilsoņi būs pilnībā vīlušies un galu galā vainos Briseles birokrātiju.

Vārdu „apsolīt” es saprotu šādi: mums ir jāsaprot, ka pilsoņi nezina par valsts iestāžu obstrukciju, viņi nezina, kā šī sistēma darbojas, un mums ir pienākums viņiem izklāstīt, kā tas ir. Protams, mēs varam mēģināt, un mums ir jāpārbauda ietekmēt izmaiņas, un šis ziņojums to noteikti dara, bet mēs nevaram ļaut, ka pilsoņiem rastos maldinošs priekšstats.

Kad pilsoņiem ir laba, precīza informācija un kad viņi apzinās to, kādas ir iespējas darboties, tad mēs varam sniegt to pakalpojumu, kas viņiem ir vajadzīgs. Šajā ziņojumā ir sīki izklāstīts tas, kas ir vajadzīgs: pietiekami resursi, lai tādējādi sekretariāts varētu atbildēt laicīgi; Padomes un dalībvalstu plašāka iesaistīšanās un maksimāla koordinēšana ar ombudu un SOLVIT.

Bet pats galvenais un svarīgākais — šis ziņojums arī skaidri norāda, ka ir jāturpina sistēmas nepilnību izmeklēšana. Tas nozīmē, ja lūgumrakstu iesniedzēji nevar saņemt likumīgu kompensāciju un ja dalībvalstis kavējas, izvairoties no piekritības, līdz soda naudas ir nenovēršamas, un vēl arvien izvairās no atbildības par iepriekšējiem apzinātiem pārkāpumiem.

Mums kā likumdevējiem saistībā ar Komisiju noteikti ir pienākums rīkoties šajās situācijās.

Marcin Libicki, UEN grupas vārdā. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties referentam *David Hammerstein*. Man ir liels prieks, ka *D. Hammerstein* kungs gatavoja šo ziņojumu, jo viņš ir viens no uzcītīgākajiem un izcilākajiem Lūgumrakstu komitejas locekļiem. Ar viņu man ir bijis ārkārtīgi prieks strādāt kopā pagājušos četros gados. Es vēlos arī pateikties visiem pārējiem Lūgumrakstu komitejas locekļiem, kā arī tiem, kuri jau ir runājuši, un tiem, kas gatavoja runāt par šo jautājumu, un arī Lūgumrakstu komitejas sekretariātam, kas dara lielu darbu. Kā to var redzēt no ziņojuma, ko mums nolasīja *D. Hammerstein* kungs, lūgumrakstu skaits ir milzīgi pieaudzis. Tas ir darbs, kas ir gūlies uz sekretariātu.

Lūgumrakstu komiteja ir ļoti īpaša komiteja, jo, kā tas ir minēts jau iepriekš, tā nestrādā ar tiesību aktiem tādā pašā veidā kā citas komitejas; tā galvenokārt veido saziņu starp Eiropas institūcijām, it īpaši Eiropas Parlamentu, un mūsu pilsoņiem. Kā *S. Busuttil* kungs mums atgādināja, Eiropas Parlaments bauda milzīgu

uzticību, un šī uzticība citu iemeslu starpā rodas arī mūsu komitejas darba rezultātā. Šie 1 500 lūgumraksti nepārstāv tikai 1 500 cilvēkus. Aiz šiem lūgumrakstiem bieži ir simptiem tūkstošu cilvēku. Es gribu jums atgādināt, ka attiecībā uz jautājumu par Parlamenta vienotās atrašanās vietu ir vairāk nekā miljons parakstu. Attiecībā uz jautājumu par atsaukšiem uz Dievu un kristietību konstitūcijā to bija vairāk par miljonu. Par COPE radio Barselonā bija 700 000 parakstītāju. Desmitiem tūkstošu parakstu bija lūgumrakstos par teritoriālās apsaimniekošanas plāniem Spānijā, par *Equitable Life* un *Lloyds*. Miljoniem ES pilsoņu zina, ka Lūgumrakstu komiteja ir Eiropas Parlamenta sastāvdaļa, un viņi zina, ka ļoti bieži tā ir viņu beidzamā iespēja atgūt zaudēto. Diemžēl man nav laika plašāk runāt par šo tematu. Vēlreiz es vēlos pateikties ikvienam, kas ir piedalījies Lūgumrakstu komitejas labajā darbā.

Es vēlos arī pateikt, ka politisko grupu Priekšsēdētāju konference noraidīja Eiropas ombuda ziņojumu par nepareizu vadību Eiropas Birojā krāpšanas apkarošanai. Tas ir liels kauns!

Vadītāju konference noraidīja arī ziņojumu par diskrimināciju pret bērniem no jauktajām ģimenēm, kuru mēs saucām par *Jugendamt*, par *Jugendamt* ziņojumu. Tas bija par diskrimināciju pret bērniem no jauktajām ģimenēm, kur viens no dzīvesbiedriem ir vācietis un otrs — citas tautības cilvēks. Man ir ļoti žēl, ka Vadītāju konference nepalīdzēja Eiropas Savienības pilsoņiem saņemt palīdzību no Eiropas Parlamenta.

Priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, lūdzu uztveriet šo kā nelielu atzinības pierādījumu par jūsu teicamo darbu. Mēs tagad turpināsim debates.

Eva Lichtenberger, Vets/ALE grupas vārdā. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es runāju kā komitejai nepiederoša deputāte. Lūgumraksti dod tiešu balsi Eiropas tautām; laikā, kad daudzās dalībvalstīs eiroskepticisms pieaug, es uzskatu, ka tas ir ļoti piemēroti un ļoti svarīgi.

Paši lūgumraksti tiek uztverti nopietni un tiek atzīti. Tas atspoguļojas lūgumrakstu skaita pieaugumā. Tāpēc mēs uzskatām, ka ir izšķirīga nozīme tam, lai visi šajos lūgumrakstos skartie jautājumi tiktu pienācīgi izskatīti, lai tādējādi var saglabāt sabiedrības uzticību Eiropas Parlamenta institūcijai. Mums tam rūpīgi jāseko.

Ļaujiet man minēt trīs piemērus. Pirmkārt, lūgumrakstu par Eiropas Parlamenta vienotu atrašanās vietu parakstīja ļoti liels skaits cilvēku. Bet liekas, ka ir pretestība pret domu noturēt šeit īstas debates un sniegt skaidru atbildi. Tomēr publika ir pelnījusi atbildi, un mums tai tā ir jādod.

Otrs piemērs ir *Via Baltica* automaģistrāles projekts ar visām ar to saistītajām vides problēmām. Šajā gadījumā tika dota atbilstīga atbilde, ko lūgumraksta iesniedzēji ir pienācīgi atzinuši.

Trešais piemērs ir atgādinājums, ka dažreiz lūgumraksti ir saistīti ar mērķiem, ko Eiropas Savienība pasludina, bet pēc tam nepilda, kā tas notiek ar iniciatīvu par Atvērto Parlamentu. Šī lūgumraksta būtība ir tā, ka cilvēkiem nedrīkst likt pirkt vienu noteiktu datorprogrammu, lai viņi varētu skatīties pārraidītos materiālus no Eiropas Parlamenta, un atbildēt tikai vienā vienīgā pieļaujamā formātā. Atvērts Parlaments nozīmē atklātus standartus. Mums šajā gadījumā ir pienākums, un mums tas jāpilda.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu Lūgumrakstu komiteju par vissvarīgāko šajā namā. Tas ir forums, kurā iedzīvotāji informē mūs par to, kā daudzie citās komitejās izstrādātie tiesību akti viņus ietekmē vai neietekmē. Bez šīs atgriezeniskās saites mums būtu jāstrādā tukšumā. Bet, runājot par darbu Eiropas pilsoņu aizstāvēšanā, kaut kā procedūrā trūkst, un tā ir Padomes un dalībvalstu pastāvīgo pārstāvju klātbūtne. Kā mēs varam būt vidutāji pilsoņiem strīdā ar viņu valsti, ja valsts nepiedalās Lūgumrakstu komitejā?

Īrijas iedzīvotāji vērsās Lūgumrakstu komitejā, iesniedzot trīs lūgumrakstus saistībā ar mūsu visvērtīgāko un delikātāko arheoloģisko izrakumu vietu — Taru, kas ir augstdzimušo karaļu un Svētā Patrika dzimtā māja. Lūgumrakstu komiteja atbildēja ar entuziasmu un aicināja pārtraukt šīs vietas postīšanu, un mudināja Komisiju ierosināt lietu pret Īrijas iestādēm, un tomēr nekas nav mainījies. Nojaukšana ir gandrīz pabeigta. Drīz vietā, kur reiz dzīvoja augstdzimušie karaļi, būs muitas punkts. Īrijas tauta, gluži saprotams, nevarēs pārvarēt savu vilšanos.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, manī bija pretrunīgas jūtas, lasot Lūgumrakstu komitejas 2007. gada ziņojumu. Vispirms pozitīvas izjūtas, jo pats par sevi ir saprotams, ka mūsu pilsoņiem ir tiesības redzēt, ka visi tiesību akti tiek pareizi piemēroti. Dabiski, man nav problēmu ar cilvēkiem, kas vērsas jebkurā organizācijā, arī, protams, Eiropas Parlamentā, lai panāktu šo tiesību aktu īstenošanu, ja valsts vai vietējā iestāde atsakās to darīt. Ziņojums par 2007. gadu ir pilns ar piemēriem par lietām, kad Lūgumrakstu komiteja ir rīkojusies pilnīgi pamatoti.

Bet manas izjūtas bija dalītas, jo, no otras puses, es esmu īpaši piesardzīgs un satraukts par arvien pieaugošu Eiropas tiesību aktu ieviešanu, par to, ka arvien vairāk un vairāk Eiropa iesaistās un iejaucas jautājumos, kas, manuprāt, neapšaubāmi ir decentralizējami jautājumi un būtu patiešām labāk atstājami dalībvalstīm. Manā Flandrijas reģionā, piemēram, Eiropa arvien vairāk jaucas lietās, kas ir būtiski nozīmīgas mums. Es īpaši domāju par mūsu flāmu valodas, mūsu kultūras un identitātes aizsardzību mūsu pašu galvaspilsētā Briselē un flāmu teritorijā ap Briseli, ko sauc *Vlaamse Rand*. Šādos jautājumos atrodas eiokrāti, kas par to visu zina ļoti maz, bet sludina mums ļoti vispārīgā veidā un norāda, kas mums jādara. Tas mūs sevišķi sanikno, un tas ir nepieņemami.

Es redzu arī, ka šis ziņojums atkārtoti atsaucas uz procedūrām, kas noteiktas Lisabonas Līgumā. Un man vēlreiz ir jāuzsver, ka pēc „nē” balsojuma Īrijā Lisabonas Līgums politiski un tiesiski nav ne graša vērts. Mums, kas esam Līgumrakstu komitejā, varbūt vairāk nekā citiem Parlamenta deputātiem ir jārada cieņa pret tiesību realitātēm un demokrātiski pausto tautas balsi, šajā gadījumā pret Īrijas tautu, kas ir norakstījusi Lisabonas Līgumu vēstures mēslainei.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu kolēģis deputāts D. Hammerstein kungs vienmēr tur prātā jautājumus, kas rūp pilsoņiem, un man ir bijusi izdevība pārliecināties par to pašam, kad piedalījies delegācijās Līgumrakstu komitejā. Viņš izrāda lielu iejūtību arī veidā, kā viņš vēlas pasniegt Līgumrakstu komitejas darbu ziņojumā. Es iedrošinos teikt, ka tas ir jauna veida ziņojums, jo tas nav tāds pats, kādu mēs sniedzam katru gadu; tas mēģina izcelt noteiktas lietas, kurām komiteja ir pievērsusies. Mēģinājuma mērķis, protams, ir uzlabot Līgumrakstu komitejas darba efektivitāti, lai piepildītu Eiropas pilsoņu cerības. Šo centienu mērķis ir nodrošināt, lai pilsoņiem būtu pārliecība par veidu, kā viņu lietas tiek risinātas, un ka ir starpība starp tiesībām iesniegt lūgumrakstus Eiropas Parlamentam un sūdzību iesniegšanu Eiropas Komisijai un pārējām institūcijām.

Ir ļoti svarīgi, lai pilsoņi saprastu atšķirību starp procedūrām. Mūsu mērķis ir vairāk lūgumrakstu. Mūsu mērķis ir lūgumraksti, kuriem ir pamats un kas ir apolītiski. Tāpēc mēs vēlamies sekretariātu ar integritāti, sekretariātu, kas neiesaistīsies politiskos strīdos vai nelems par lūgumrakstu procedūru, pamatojoties uz politiskiem apstākļiem valstī.

Tādā pašā veidā tiesu nolēmumu gadījumā mēs negribam, ka Līgumrakstu komiteja tiek iesaistīta juridiskos procesos, un mēs gribam, lai tā respektē Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumus. Mums nav bijis nekāda labuma no tā, ka komitejas locekļu skaits palielinājās no 25 līdz 40. Skatiet balsojumu rezultātus! Cik daudz locekļu balso? Nekad nav vairāk par tiem 25, kuri sākumā veidoja Līgumrakstu komiteju.

Ārpustiesas procedūras pilsoņiem dod vērtīgu kanālu, un labi, ka mums ir SOLVIT lietām, kas skar iekšējo tirgu, tas ir resurss, ko pilsoņiem vajadzētu izmantot. Bet galvenais, visam ir jānotiek pārredzamā, neatkarīgā veidā, lai tādējādi mēs pienācīgi pildām savu uzdevumu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gadā Eiropas Parlaments saņēma vairāk nekā 1 500 lūgumrakstu, kas ir par 50% vairāk nekā pagājušajā gadā. Tas nepārprotami liecina par iedzīvotāju pieaugošo pārliecību, ka viņi var aizstāvēt savas tiesības Eiropas līmenī.

Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs tika izskatīts vairāk nekā 500 lūgumrakstu, 159 no tiem lūgumrakstu iesniedzēju klātbūtnē. Turklāt 2007. gadā tika organizētas 6 informatīvas vizītes Vācijā, Spānijā, Īrijā, Polijā, Francijā un Kiprā, kuru rezultātā tika sagatavoti ieteikumi visām iesaistītajām pusēm.

ES iedzīvotāji lūgumrakstos galvenokārt pauž bažas par tādiem jautājumiem kā vide un tās aizsardzība, īpašumtiesības, tiesības brīvi pārvietoties un strādāt, profesionālās kvalifikācijas atzīšana un diskriminācija. Lūgumrakstu iesniegšanas process var pozitīvi ietekmēt likumdošanas procesu, it īpaši, identificējot lūgumrakstu iesniedzēju uzsvērtās jomas, kur Eiropas Savienības tiesību akti vēl aizvien ir nepārliecinoši vai neiedarbīgi. Tāpēc atbildīgajām likumdošanas komitejām, gatavojot jaunus vai uzlabotus tiesību aktus un diskutējot par tiem, būtu jāpievērš īpaša uzmanība lūgumrakstos aprakstītajām problēmām.

Ņemot vērā to, ka dalībvalstis ne vienmēr pauž politisku vēlmi meklēt praktiskus risinājumus lūgumrakstos aprakstītajām problēmām, Lūgumrakstu komitejai būtu jāvirzās tās darba efektivitātes uzlabošanas virzienā, lai labāk pārstāvētu iedzīvotāju intereses un piepildītu viņu cerības. Labāka starpinstitūciju koordinācija varētu paātrināt sūdzību izskatīšanas procesu, kā arī par nepieņemamiem atzīto lūgumrakstu nodošanu atbildīgajām valsts iestādēm. Tas, ka Lūgumrakstu komitejas rīcība ir efektīva, dod iedzīvotājiem skaidru signālu, ka viņu pamatotās bažas tiek rūpīgi izskatītas, kas veido skaidru saikni starp iedzīvotājiem un Eiropas Savienību.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis ir vēl viens ziņojums par Lūgumrakstu komitejas standarta funkcijām un darbību, un patiesība ir tāda, ka mums ir jāatzīst, ka no viena ziņojuma līdz nākamajam Lūgumrakstu komiteja un Eiropas ombuds turpina būt lieliski instrumenti, kurus Eiropas iedzīvotāji var izmantot, lai ziņotu par Eiropas tiesību aktu nepareiza lietojuma gadījumiem un pieprasītu risinājumus. Tāpēc ir svarīgi, lai mūsu priekšlikumos arī turpmāk saglabātos Eiropas iedzīvotāju lielā nozīme, lai arī, iespējams, dažkārt viss nav gājis tik gludi, kā vajadzētu.

Brīžiem, īpaši pēdējā laikā, un šajā ziņā man ir jāatzīst, ka esmu tikpat vainīga kā citi EP deputāti, un viņu politisko debašu lielā nozīme pat valsts un vietējā līmenī pārāk spēcīgi ietekmē procedūras, kurās valstiski risinājumi nav bijuši pietiekami efektīvi, un tas var viest iedzīvotājos viltus cerības, ka Eiropas Savienība var atrisināt visu, tāpēc ir nepieciešams sniegt piemēru, parādot, ka decentralizācija ir būtiska, lai nodrošinātu, ka visas iestādes valsts, vietējā, reģionālā un pat Eiropas līmenī pilda visus savus pienākumus.

Tāpēc es vēlos, lai iedzīvotāji varētu atgūt savas vadošās pozīcijas un lai viņi to varētu izdarīt, pamatojoties uz plašāku un vispārīgāku informāciju par visām iespējām, ko paver lūgumrakstu iesniegšanas tiesības, fakts, ka tādi ir un ka to ir vairāk nekā jebkad iepriekš, un informāciju par to, kā ir iespējams vērsties pēc palīdzības vietējā, reģionālā un valsts līmenī, lai vērsšanās pēc palīdzības Eiropas Parlamentā, vērsšanās pēc palīdzības, izmantojot lūgumrakstu, būtu patiesi atbilstoša un efektīva un nebeigtos ar vilšanos.

Es arī uzskatu, ka ir pretrunas starp dažiem referenta priekšlikumiem: mums tika teikts, ka nepietiek līdzekļu, notiek kavēšanās, atbildes ir ne šādas, ne tādas, lietas atkārtojas, taču priekšlikumos tika minēts, piemēram, par lūgumrakstu reģistra nodošanu sekretariātam. Es uzskatu, ka tas pazeminātu lūgumrakstu statusu un...

Priekšsēdētājs. – Šobrīd es neredzu, ka vēl kāds vēlētos runāt. Noteikums paliek noteikums. Tātad jūs varat turpināt savu runu!

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Ja tā ir vēl viena elastīguma izpausme, tad es esmu jums par to pateicīga.

Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāpatur lūgumrakstu reģistrs prezidentūrā; es domāju, ka mēs nedrīkstam pazemināt lūgumrakstu statusu, un reģistra paturēšana prezidentūrā nodrošinātu un pat uzturētu lūgumrakstu redzamību Parlamentā, jo tie neaprobežotos tikai ar Lūgumrakstu komiteju.

Mani arī satrauc, un es vēlētos dzirdēt Komisijas – McCreevy kunga – viedokli, tā kā viņš ir šeit, par referenta priekšlikumiem pārskatīt pienākumu neizpildes procedūru. Vēlos, lai viņš mums tos paskaidro.

Visbeidzot, mani satrauc arī fakts vāksšanas un pārliecinošu pierādījumu nozīme, par ko tika runāts. Es uzskatu, ka mūsu Lūgumrakstu komitejas lomai un pienākumam ir jābūt spējai aizstāvēt politiku un iedzīvotāju tiesības pieprasīt, lai citi spēki, citas iestādes darbotos tā, kā tām būtu jādarbojas.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pateikties *Hammerstein* kungam par viņa ziņojumu un arī komitejas priekšsēdētājam *Libicki* kungam, un priekšsēdētāja vietniekiem par darbu, ko viņi sadarbībā ar mums ir veikuši vairākus gadus. Es ticu, ka sadarbības gars tiks uzturēts līdz šī likumdevēja darbības beigām.

David Hammerstein, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties par visiem ierosinājumiem, kurus esmu mēģinājis iekļaut ziņojumā.

Komentāri par kādas procedūras lēnumu ir uzslavējami. Viens no iemesliem ir lūgumrakstu reģistrs: nav iemeslu, kāpēc lūgumrakstu iesniedzējiem būtu jāgaida trīs vai četri mēneši tikai tādēļ, lai viņu lūgumrakstiem tiktu piešķirti numuri. Tas ir iemesls, kāpēc tos vajadzētu nodot Briselei prezidentūras uzraudzībā, bet reģistrēt šeit ar Lūgumrakstu komitejas palīdzību; nav nekādas runas par lūgumrakstu statusa pazemināšanu.

Komentāri izskanēja arī par nepilnīgu Kopienas tiesību aktu īstenošanu vai to neievērošanu daudzos gadījumos. Mēs Lūgumrakstu komitejā uzraugām šādus neīstenošanas gadījumus. Mēs nekādā gadījumā neuzskatām, ka mūsu darbs ir iejaukšanās. Tas, ka Komisijas priekšsēdētājs, polis, viesojas Spānijā, nav iejaukšanās; tas ir Eiropas tiesību aktu jautājums.

Lūgumrakstu komiteja sniedz iedzīvotājiem iespēju izmantot Kopienas tiesību aktus kā glābiņu gadījumos, kad problēmas risinājumi viņu valstīs ir izsīkuši. Es nekādā gadījumā neuzskatu, ka kāda lieta būtu politiski ietekmēta; nemaz. Svarīgās lietas, kas ir nonākušas Lūgumrakstu komitejas uzmanības centrā, ir tādas, kur vairāku gadu garumā ir pārkāpti Kopienas tiesību akti, un tāpēc tie ir nonākuši pareizajā vietā – Lūgumrakstu komitejā.

Lūgumrakstu komitejas sekretariāta resursi ir svarīgi, lai saglabātu tā autonomiju un neatkarību. Piemēram, ja mēs uzskatām, ka iepirkumu metode attiecībā uz tādiem datoru pakalpojumiem, kurus nevar izmantot Parlaments vai Padome un Komisija, ir nepareiza, kā mēs varam lūgt Eiropas Komisiju izteikt atzinumu par tās iepirkuma metodēm, ja mums nav iespēju veikt autonomu, neatkarīgu izmeklēšanu? Ļoti vienkārši – mēs nevaram.

Tāpēc mums ir nepieciešama lielāka veikspēja, un visiem Lūgumrakstu komitejas locekļiem ir skaidrs, ka sekretariātam ir pārāk daudz darba un tam ir nepieciešams vairāk resursu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 23. septembrī.

21. Eiropas Radošuma un inovācijas gads (2009) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0319/2008), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniedza *Katerina Batzeli*, par priekšlikumu lēmuma pieņemšanai Eiropas Parlamentā un Padomē par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009) (COM(2008)0159 - C6-0151/2008 - 2008/0064(COD)).

Katerina Batzeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, nākamā gada pasludināšana par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu pilnībā atbilst ES mērķiem un prioritātēm attīstīt Eiropas zināšanu sabiedrību, kas būtu galvenā 27 Eiropas valstu atbilde uz globalizācijas ekonomiskajiem un sociālajiem izaicinājumiem. Globalizācija acīmredzami cenšas nolikt attīstības centrā neko citu kā ekonomiku, kas faktiski ļoti bieži ir nelikumīga peļņas sadalīšana.

Globalizācijai, lai tā izvērstos par taisnīgu attīstības politiku, kas būtu spējīga sniegt ekonomiskus un sociālus labumus visos reģionos, ir jābūt koncentrētai uz cilvēku. Tai ir jānodrošina vienlīdzīgas iespējas visiem iedzīvotājiem visās pasaules malās.

Mēs esam izdarījuši pareizo izvēli, nosakot inovācijas un radošuma kombināciju par galveno Eiropas 2009. gada aspektu. Tādējādi „zināšanu trijstūris” – izglītība, pētniecība un inovācija ar radošumu – padara iedzīvotāju par ES attīstības modeļa centrālo pīlāru.

Turklāt 2009. gada pasludināšana par Radošuma un inovācijas gadu politiskā ziņā ir skaidrs Eiropas Starpkultūru dialoga gada paplašinājums. Ļaujiet man piebilst, ka ar jūsu piedalīšanos, *Figel'* kungs, tas var izvērsties par lielu panākumu.

Zināšanu mobilitāte un radošums ir atvērta starpkultūru dialoga neatņemama sastāvdaļa. Šī dialoga mērķis ir ietvert kultūru atšķirības, partnerību uzņēmējdarbībā, profesionālo sadarbību, sociālo konvergenci un lielāku izglītības līmeņa izlīdzināšanos ES iedzīvotāju vidū.

Tāpēc ir svarīgi nodrošināt skaidru visu sociālo partneru, MVU, izglītības un profesionālo iestāžu, kā arī Kopienas, valstu un reģionālo iestāžu iesaistīšanos un mobilizēšanos.

Galvenais visu aktivitāšu virzītājspēks 2009. gadā būs izglītības programmas valsts un Eiropas līmenī, Kopienas mūžizglītības programmas, ar mācībām un izglītību saistītie pasākumi gan Sociālā fonda, gan citu struktūrfondu ietvaros, kā arī valstu izglītības programmas, ko paredzēts īstenot šajā gadā.

Ir ietverta arī kultūras un komunikāciju joma, darba tirgus, sievietes, imigranti, vietējās un reģionālās organizācijas, kultūras nozares un MVU.

Ir pieņemts lēmums, ka šīs sadarbības pamatā būtu jābūt gan vairāku, gan viena gada programmām ar noteiktu finansējumu projektiem, lai arī Parlaments vēlētos, lai šim gadam tiktu piešķirts atsevišķs budžets, kā tas ir Starpkultūru dialoga gada gadījumā. Parlaments ir izdarījis grozījumus, kas nodrošinās, ka šis gads tiks finansēts galvenokārt katras programmas un attiecīgā sektora aktivitāšu ietvaros, nevis caur Kopienas mūžizglītības programmām. Ar šo priekšlikumu inovācija un radošums nenoslogos izglītības programmas, bet būs visu Kopienas politikas virzienu centrā.

Beigās vēlos pateikties komisāram, Komisijas departamentiem, kā arī Slovēnijas un Francijas prezidentūrai par atvērto dialogu un sadarbību.

Ján Figel', *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties *Batzeli* kundzei, Kultūras un izglītības komitejai un visiem deputātiem par atbalstu un grozījumiem, un uzlabojumiem oriģinālajā tekstā ar mērķi to uzlabot un uzsvērt vairākus iespējamā Eiropas Radošuma un inovācijas gada aspektus.

Komisija var bez iebildumiem atbalstīt tekstu, kāds tas ir. Šī iniciatīva ir atbilde uz Parlamenta un dalībvalstu aicinājumiem stiprināt saikni starp izglītību un kultūru. Koncentrējoties uz radošumu un cilvēku talantiem, Komisija vēlas uzsvērt, ka, kamēr mēs varam smelties iedvesmu no bagātā Eiropas un pasaules mantojuma, kultūras iesaistīšanai vispirms vajadzētu būt pieredzei, kas palīdz atklāt cilvēku iedzimto potenciālu un iesaistīt viņus aktīvās darbībās. Radošums un spēja radīt inovācijas ir saistītas spējas, kas ir pēc iespējas plašāk jāveicina, izmantojot mūžizglītību.

Mūsos visos ir radošuma un inovācijas potenciāls, un visiem ir atšķirīgi talanti neatkarīgi no tā, vai cilvēks ir profesionāls aktieris vai iesācējs, skolotājs vai uzņēmējs, bagāts vai nabags.

Šī potenciāla attīstīšana var palīdzēt risināt sabiedrības problēmas un arī veidot Eiropas nākotni globalizētā pasaulē, kā nupat sacīja *Batzeli* kundze. Šis Eiropas gads sniegs iespēju uzsvērt to, ka Parlaments kopā ar Padomi un dalībvalstīm ieteikuma formā ir sagatavojis hartu par pamatprasmēm mūžizglītībā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu pieeju izglītībai. Mēs to pieņemām 2006. gada decembrī, un šie ieteikumi būs mūsu pamatnostādnes visu gadu. Viena no tās raksturīgākajām iezīmēm ir kompetences definēšana kā „zināšanas, prasmes un attieksme,” un mēs šai gadā plānojam īpaši uzsvērt attieksmes jautājumu, ar kuru Eiropai ir pamatoti jāpiestrādā.

Kad par šo Eiropas gadu sākotnēji Kultūras komitejā tika diskutēts tikai informatīvā nolūkā, *Pack* kundze uzsvēra, ka šis bija Eiropas veiksmes stāsts un pietiekami labs, lai to piedāvātu vēlētājiem vēlēšanu gadā – 2009. Ņemot to vērā, es vēlos aicināt Parlamentu un mūs visus kļūt par patiesiem radošuma un inovācijas vēstnešiem – ne tikai 2009. gadā, bet arī pēc tam.

Mihaela Popa, *PPE-DE vārdā.* – (RO) Kā jūs zināt, Komisijas priekšlikums par to, ka 2009. gadam vajadzētu būt par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu, ir daļa no iniciatīvas uzsvērt dažādu tematu nozīmi, sasaistot tos ar atsevišķiem gadiem. Eiropai ir jāuzsver radošums un spēja radīt inovācijas, lai veicinātu tās mainīgumu, un šī temata izvēle Eiropas gadam ir laba iespēja sniegt sabiedrībai informāciju par labāko praksi šajā jomā un stimulēt politiskās debates.

Kopējais mērķis 2009. Eiropas gadā ir veicināt radošumu kā inovācijas dzinējspēku un personīgo, profesionālo, uzņēmējdarbības un sociālo prasmju attīstības faktoru mūžizglītībā. Radošums un spēja radīt inovācijas ir divas īpašības, kas kļūst arvien vērtīgākas, tās izmantojot. Jo vairāk mēs tās izmantojam, jo efektīvākas tās kļūst. Tomēr, lai sasniegtu izcilus rezultātus, ir nepieciešama īpaša uzmanība labvēlīgos apstākļos.

Katrai dalībvalstij ir ļoti svarīgi atbilstīgi subsidiaritātes un proporcionālītātes principam veicināt tās aktivitātes, kurās iesaistās jaunieši, vīrieši un arī sievietes, jo mēs zinām, ka sievietes ir maz pārstāvētas zinātnē un pētniecībā. Šajās aktivitātēs būtu jāiesaista arī invalīdi ar lielu radošo potenciālu.

Eiropas Tautas partija atbalsta inovāciju Eiropā un uzskata Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta izveidi par prioritāti. Tomēr mēs uzskatām, ka ar pašlaik uz cilvēku iedzimto radošumu nepietiek; mums ir jāorganizē aktivitātes un pasākumi. Šajā sakarā mēs atbalstām ziņojuma apstiprināšanu par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu, projektu, kas tika apspriests ar Eiropas Komisiju un Padomi. Turklāt ir būtiski īstenot pēcpārbažu paketi ar mērķi turpināt iesākto arī pēc tam, kad šis gads būs beidzies, un, kā teica komisārs, mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem patiesi ir jārikojas kā radošuma vēstnešiem.

Christa Prets, *PSE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs vēl dzīvojam Eiropas Starpkultūru dialoga gadā, bet jau domājam par Radošuma un inovācijas gadu, kas ir labi, jo šie abi temati papildina viens otru. Tas ir ļoti svarīgi, jo starpkultūru dialoga izveidošanai, uzturēšanai un tā padarīšanai par daļu no mūsu dzīves ir nepieciešams liels radošums un spēja radīt inovācijas. Tagad mums ir jāpievēršas praksei, lai pēc tam mēs varētu nešaubīgi pāriet nākamajā gadā, un jaunas prasības attiecībā uz radošumu ir jāuztver kā inovācijas dzinējspēks un personīgo, profesionālo, uzņēmējdarbības un sociālo prasmju galvenais attīstības faktors.

Īpaša uzmanība šajā kontekstā tiek pievērsta mūžizglītībai. Eiropai ir jākļūst radošāka un inovatīvāka, lai tiktu galā ar globālās konkurences izaicinājumiem, kā arī pieņemtu un reaģētu uz tehnoloģiskām izmaiņām un attīstību. Šajā ziņā vēl ir daudz darāmā. Ja mēs aplūkojam pētniecības un attīstības programmu un budžetu, kas ir jānodrošina katrai valstij, proti, 3% no IKP, mēs nevaram nepamanīt, ka vēl aizvien esam tālu no mērķa. Ja mēs paskatāmies uz citām valstīm, tādām kā ASV un Ķīna, kuras pētniecībā un attīstībā iegulda daudz vairāk, mēs redzam, ka Eiropā vēl ir caurumi, kas jāaizlāpa.

Radošums un inovācija ir nepieciešami arī, lai sagatavotu finansēšanas paketes. Šī programma noteikti būtu varējusi tikt galā ar vienu tādu paketi. Diemžēl tai bija jāiztiek bez finanšu resursiem. Dalībvalstīm – un arī organizācijām un iestādēm – tagad ir jānosaka sev prioritātes un to finansējums, kam, protams, var noderēt attiecīgas ES atbalsta programmas. Tomēr papildu inovācijas un aktivitātes mēs varējām veikt ar papildu finansējumu. Tas noteikti bija svarīgi.

Vēl ļoti svarīgi ir izveidot ciešu saikni starp māksliniecisko jaunradi, skolām un universitātēm. Arī mākslai un kultūrai ir nepieciešams atbalsts un stimuls, ja tās veicina radošumu. Tur bieži vien rodas idejas, taču naudas to īstenošanai trūkst. Ir ļoti svarīgi, lai neizturētos nevērīgi pret Starpkultūru dialoga gada, Mobilitātes gada un ar tiem praktiski saistīto lietu novērtējumu, lai mēs dienas beigās zinātu, kādas priekšrocības gūst sabiedrība un kā visas šīs prioritātes galu galā ietekmē katru iedzīvotāju personīgi un veicina Eiropas Savienības attīstību.

Hannu Takkula, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, man ir īpašs prieks šodien uzstāties, jo sesiju vada labākais Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks Marek Siwiec un izcilais komisārs Ján Figel' ir šeit, un arī tāpēc, ka temats ir ļoti interesants: radošums un inovācija; lai arī, runājot par šādiem jautājumiem, kāds vienmēr var pajautāt, ko tas patiesībā nozīmē.

Bieži šķiet, ka tie ir tikai vārdi bez dziļas jēgas. Ja man būtu jāatbild uz jautājumu, kas ir radošums, es zinu vismaz vienu atbildi, ko ir teicis somu komponists Sibelius: viņš domāja, ka radošums ir sāpes.

Protams, mēs Eiropā nebaidāmies sāpju, ja tās rada pievienoto vērtību, kaut ko, kas palīdz mums virzīties uz priekšu kā nāciju grupai un Eiropas kontekstā kopumā. Es saprotu, ka tas ir galvenais šī Eiropas gada mērķis: dot pievienoto vērtību reālajai situācijai Eiropā.

Kā mēs veicinām radošumu un inovāciju? Kā zina priekšsēdētājs, jūsu valstī Polijā būs Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts. Tas noteikti ir viens no faktoriem šajā jomā, kas stimulēs Eiropas Savienības dalībvalstis dot pievienoto vērtību un radīt inovācijas, izmantojot dažādus stimulus.

Tomēr mēs zinām, ka ne jau valdības lēmumi ir inovācijas vai radošuma pamatā. Lai arī ko mēs šeit izlemtu, tie nerodas šo lēmumu rezultātā. Tā vietā mums ir nepieciešami resursi un pareizi priekšnoteikumi universitātēs, skolās un dažādās mūsu dzīves jomā, lai cilvēki varētu koncentrēties uz kaut kā jauna radīšanu un dalīšanos labākajā pieredzē, kā arī lai viņi varētu atbrīvoties no domāšanas stereotipos, kas neļauj aplūkot lietas no jauna redzespunkta.

Es uzskatu, ka šī ir liela problēma, jo mēs visi zinām, ka izglītības iestādes mūsu valstīs daudzos gadījumos ir attīstījušās saskaņā ar senām tradīcijām. Dažas tradīcijas ir iemācītas, dažas ir atbilstīgas, taču zināmā mērā ir nepieciešams apšaubīt lietas un paskatīties uz tām no plurālistiska leņķa. Mums ir jāsaprot, ka, esot kritiskiem un nepiekrītot, apšaubot paradigmas un dažas „patiesības”, mēs varam gūt sekmes jaunas pievienotās vērtības radīšanā.

Es zinu, ka komisārs noteikti aicinās visas dalībvalstis iesniegt inovācijas stratēģijas par to, kā tās palīdzēs studentiem domāt par jaunām idejām vai sniegs iespēju domāt jaunā veidā no agriem skolas gadiem līdz universitātei, pamatojoties uz mūžizglītības programmu.

Šis ir svarīgs jautājums, un es domāju, ka lielākais šī Eiropas gada ieguldījums būs tāds, ka radošums, inovācija un jauns domāšanas veids kļūs par debašu tematu. Iespējams, tas radīs inovācijas un jaunu pievienoto vērtību, un, iespējams, tās izraisīs preču izlaišanu tirgū, jo ekonomika Eiropas Savienībā ir svarīga. Paldies, priekšsēdētāja kungs.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Paul Gauguin ir teicis: „Es aizveru acis, lai redzētu.” Mēs vēlamies labāk redzēt, labāk saprast un labāk rīkoties. Mums ir jāatmodina prasmes un talanti, kas mūsos snauž. Ir svarīgi izmantot visu radošuma spēju, kas piemīt Eiropas sabiedrībai, lai tiktu galā ar pasaules izaicinājumiem. Mēs esam mazāk nekā 8% no mūsu planētas iedzīvotājiem. Pārējie cilvēki nav nedz pasīvi, nedz mazāk apdāvināti. Šī iesaistīta Nāciju Eiropas grupas vārdā es vēlos atbalstīt Eiropas Radošuma un inovācijas gada izveidi.

Tomēr es nevēlos, lai tā būtu darbība tikai darbības dēļ. Mums ir jādara viss iespējamais, lai nepieļautu to iespēju un prasmju izniekošanu, kas mums ir, lai radītu jaunas un pozitīvas vērtības visās jomās: tehnoloģiju jomā, uzņēmējdarbībā, finanšu, kā arī sociālajā un citās jomās. Mēs nevaram atļauties izniekot prasmes, spējas un smago darbu, ko ir paveikuši tūkstošiem talantīgu eiropiešu, jauni un veci, tajā skaitā arī invalīdi. Mums ir jādara viss iespējamais, lai vienkāršotu procedūras inovatīvu risinājumu ieviešanai. Izmantosim vispārējās programmas 7. mērķi šajā nolūkā!

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Sākumā vēlos apsveikt Komisiju ar tās priekšlikumu un referenti Batzeli kundzi ar ziņojumu, kam ir gandrīz vienbalsīgs mūsu komitejas atbalsts, izņemot ierasto vienu locekli.

No vienas puses, man ir jāatzīmē, ka manā reģionā, Basku zemē, Inovāciju gads ir šogad. Tas rit saskaņā ar 2007. gadā apstiprinātiem jēdzieniem, un es uzskatu, ka daļēji varētu pamatoties vismaz uz dažiem no tiem.

Viens no jēdzieniem varētu būt veicināt kritisku, brīvu domāšanu sabiedrībā. Gadā vajadzētu ietvert vismaz šo jēdzienu. Domāšanu, kas virzītu zinātnisko garu un attīstītu spriešanas spējas, lai veicinātu izmaiņas organizācijās un iestādēs mūsu teritorijā un to ieguldījumu modernas, atbalstošas, atvērtas un inovatīvas pasaules daļas izveidē.

No otras puses, Radošuma un inovācijas gadam vajadzētu veicināt atvērtas inovācijas jēdzienu: inovācijas, kura gan balstās uz iekšējām potenciālām iespējām, gan izmanto visus tās iespējamus resursus – lietotājus, piegādātājus un tīklus – un kura bez produktiem un tehnoloģijām ietver netaustāmus un kopumā daudzveidīgus aspektus, kas rada vērtību.

Līdzīgi šajā gadā inovācijai ir jābūt visās jomās: inovācijai, kas sasniedz visas valdības, un šeit es nedomāju tikai dalībvalstu valdības, reģionu un nevalstiskās organizācijas, kam gada laikā ir daudz sakāmā. Vēlos lūgt ņemt vērā arī Komisiju.

Inovācijai vajadzētu attiekties arī uz visām organizācijām, gan valsts, gan privātām, peļņu radošām un neradošām, un uz visām dzīves jomām, īpaši vajadzētu veicināt sociālo inovāciju un inovāciju saistībā ar vides ilgtspējīguma nodrošināšanu.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Vladimír Železný, IND/DEM grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es tiku ievēlēts Eiropas Parlamentā no bijušās komunistu valsts. Pārsteidzoši, šeit, ES, mēs atkal piedzīvojam lietas, par kurām bijām pārliecināti, ka tās ir palikušas senā pagātnē. Tas ir dīvains *dějà vu* gadījums. Es dzīvoju komunistu ērā savā valstī, kuras laikā mūsu dzīves tika rūpīgi sadalītas gados, mēnešos, nedēļās un dienās, no kurām katra bija veltīta kādam vai kaut kam. Mums bija Folkloras gads, Grāmatas gads, Čehoslovāku-padomju sadraudzības mēnesis, Kosmosa nedēļa, Ogļraču diena. Katru rītu pieceļoties, mūsu diena, nedēļa vai mēnesis piederēja kādam citam, nevis mums. Mūsu dzīves ritēja kā viena liela, bezgalīga kampaņa. Šo kampaņu mērķis bija aizstāt brīvības trūkumu, kā arī apelsīnu un gaļas deficītu. Kā Eiropas Savienības locekļiem mums ir pietiekami daudz apelsīnu un gaļas, un tomēr tā pakļaujas tam pašam vilinājumam: panākt rezultātus ar kampaņu palīdzību pacietīga un nepārtraukta darba vietā.

Kā Eiropas Savienība gatavojas veicināt radošumu? Radošuma pamatā ir jaunrade un talants, iedvesmas pilnas (vai vismaz labas) idejas. Mēs tikai panāksim to, ka simtiem jaunu NVO būs laimīgas. Šīs NVO ir savāda slimība, kas ietekmē mūsu demokrātiju. Lai arī tās nav nedz vēlētas, nedz pilnvarotas, tās var ņemt naudu no mūsu fondiem, jo tās, protams, darbojas, lai kaut ko uzlabotu. Tās labprāt iztērēs visu budžetu šai kampaņai gada garumā. Tās tērēs nodokļu maksātāju naudu tūkstošiem skrejlapu, neskaitāmām reklāmām, pasākumiem un semināriem. Tomēr arī pēc gada radošums būs tāds pats. Priekšsēdētāja kungs, man ir ierosinājums. Eiropas Radošuma un inovācijas gada vietā pasludināsim nākamo gadu par sistemātiska darba gadu bez jebkādam kampaņām. Gads bez kampaņām: tas nu gan būtu atvieglājums! Paldies!

Thomas Wise (NI). - Priekšsēdētāja kungs, kopējais Eiropas mērķis 2009. gadā ir „veicināt radošumu kā inovācijas dzinējspēku un personīgo, profesionālo, uzņēmējdarbības un sociālo prasmju galveno attīstības faktoru, izmantojot mūžizglītību”. Taču mēs vienmēr runājam par jauniem tiesību aktiem. Valsts, kas iestigusi tiesību aktos un birokrātijā, apslāpē radošumu un uzņēmību tās iedzīvotājos. Piemēram, maz ticams, ka Beļģijā jebkad parādīsies kāds *Joe Meek* vai *Richard Branson*, un, būsīm godīgi: *Singing Nun* nekad nav bijis tāda līmenī kā *The Beatles* vai *The Rolling Stones*.

Tā kā Komisija grimst iznīcībā pirms pilnīgas pazušanas tumsā, Eiropas kultūras gara darbi būs kā adītas bākas. Neapspiedīsim mūsu māksliniekus ar jauniem tiesību aktiem, un, kā žēlabaini ir dziedājis izcilais *Ral Donner*: „Tu nezini, kas tev pieder, kamēr tu neesi to pazaudējis, ah-aha, o jā!”

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Eiropas Radošuma un inovācijas gads ir lieliska iespēja pievērst iedzīvotāju uzmanību Eiropas Savienības aktivitātēm izglītības un pētniecības jomā, īpaši saistībā ar mūžizglītības programmu.

Mūžizglītība ir neatņemama Lisabonas programmas daļa, un tās svarīgākais mērķis ir uz zināšanām pamatotas sabiedrības attīstība, uzlabota konkurētspēja, ekonomikas stimulēšana un darbavietu radīšana.

Kad mēs runājam par radošumu, mēs tiecamies domāt tikai par zinātniekiem, inženieriem, celtniekiem vai amatniekiem. Tomēr bez ekonomiskas un tehnoloģiskas inovācijas radošuma jēdziens ietver arī vienkāršāku interpretāciju, kas, iespējams, ir mums tuvāka, proti, radošums mākslinieciskā nozīmē.

Lielā mērā mākslinieki, kuri mūs pārsteidz atkal un atkal, padara mūsu dzīves pilnīgas, vai tā būtu glezna, skulptūra, literatūra, dziesma, teātris, grafika, fotogrāfija, dizains vai pat filma, kas sasniedz lielas cilvēku masas. Mākslinieki un darbi, kurus viņi rada, nosaka mūsu dzīves kvalitāti.

Radošuma gads sniedz labu iespēju izteikt atzinību un novērtēt tos cilvēkus, kuri padara mūsu tuvāko apkārtni apdzīvojamu un kuri ietekmē jauno eiropiešu gaumes, vērtības un prasības pēc kaut kā labāka.

Es apzinos, ka mums ir ļoti nepieciešamas inovatīvas un radošas tehnoloģijas, kas izraisa revolucionāras izmaiņas. Mūs pārsteidz fantastiskas mašīnas, brīnumaini komunikāciju veidi un inovatīvu, zinātnisku pētījumu rezultāti, taču, cik vērts būtu dzīve bez skaistiem mākslas darbiem, statujām, grafikas, tekstilizstrādājumiem vai radošiem mūzikas un literatūras darbiem, kas ir mums visapkārt?

Es ļoti ceru, ka Eiropas Savienības programmas ietvers kultūras ētisko un materiālo novērtējumu, paši attiecībā uz tādiem darbiem, kas veicina lepnumu par Eiropas identitāti un kuru dēļ mēs visi varam vēl nedaudz vairāk justies kā eiropieši.

Visbeidzot, lai arī līdz šim es runāju par mākslu, vēlos izteikt cerības par to, ka Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts, kas nesen tika atklāts Budapeštā, arī sekmēs šī gada veiksmīgu norisi. Paldies par uzmanību!

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, patēriņa pieaugums, kā arī ekonomikas attīstībai, veselības aprūpei un kultūrai nepieciešamo līdzekļu apjoma pieaugums globalizācijas procesā ir atkarīgs no izglītības efektivitātes pieauguma, no aktivitātēm radošuma un inovācijas veicināšanai cilvēku ikdienā, no labākiem organizatoriskajiem un finansiālajiem modeļiem inovāciju īstenošanai un no idejām, kas palielina radošumu, uzlabo kvalitāti, rada darbavietas, samazina izmaksas un uzlabo konkurētspēju.

Tajā visā ir svarīga izglītības, tajā skaitā ar likumu noteiktās izglītības, attīstība, kas veicinātu radošo domāšanu. Arī medijiem ir jāveicina inovatīva domāšana, demonstrējot sasniegumus un izrādot cieņu atbildīgajiem par šiem sasniegumiem. Inovācija ekonomikā, dažādos pašvaldību līmeņos utt. varētu nodrošināt lielāku iesaistīšanos, nosakot, ka tiek likvidēti administratīvie šķēršļi, un pastāv pilnīga sociālā integrācija, kas lielā mērā ir atkarīga no politiķiem.

2009. gadam, Radošuma un inovācijas gadam ir jābūt konkrētu un radošu aktivitāšu, nevis domāšanas gadam. Direktīvas projekts ir vajadzīgs dokuments, un piedāvātās izmaiņas nemaina tā būtību. Paldies, Batzeli kundze, par jūsu ziņojumu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, radošums un inovācija ir uz zināšanām pamatotas ekonomikas galvenie faktori, un Eiropas ekonomika noteikti ir tāda. Lai stātos pretī globalizācijas radītajiem izaicinājumiem un izmantotu tās sniegtās iespējas, ir nepieciešama radoša un inovatīva pieeja.

Ekonomika ir tikai viena no jomām, kur radošums un inovācija ir svarīgi faktori panākumu gūšanai un kur tie bieži sniedz izšķirošas priekšrocības konkurences ziņā. Bez tiem ir grūti domāt par produktiem vai pakalpojumiem, kuri atbilstu patērētāju augošajām prasībām. Šī iemesla dēļ es uzskatu, ka Eiropas Komisijas plānos īpaša uzmanība ir jāpievērš lielākai uzņēmumu iesaistīšanai, īpaši attiecībā uz to pieredzi cilvēku inovācijas un radošuma potenciāla sniegto priekšrocību izmantošanā.

Radošums un inovācija ir prasmes, ko ir grūti iemācīties, taču tās noteikti var atbalstīt. To attīstības stimulēšanā ļoti svarīga ir izglītība. Tomēr tam nevajadzētu aprobežoties tikai ar skolām vai akadēmisko izglītību. Ir svarīgi veicināt radošumu un inovāciju visos izglītības līmeņos, dažādās izglītības formās, visas cilvēka profesionālās dzīves laikā un arī pensijas vecumā. Veicinot inovāciju un radošumu, ir vērts izmantot pieredzi, kas gūta no esošajām izglītības programmām, kā arī no citām iniciatīvām, īpaši starpvalstu.

Es uzskatu, ka 2009. gada pasludināšana par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu efektīvi palīdzētu palielināt cilvēku izpratni, izplatīt informāciju par labu praksi, stimulēt pētniecību un radošumu, un, kas ir pats svarīgākais, tas veicinās diskusijas par politiku un izmaiņām, kuras vajadzētu ieviest, lai radošums un inovācija gūtu lielāku uzņēmumu, Eiropas iestāžu un dalībvalstu atbalstu.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis ir viens no retajiem gadījumiem, kad es piekriņu visiem iepriekšējiem runātājiem. Jūs visi skaidri un pārliecinoši izskaidrojāt, kāpēc šis gads ir svarīgs. *Janowski* kungs to īpaši daiļrunīgi izskaidroja tikai pirms dažām minūtēm. Tomēr es piekriņu arī tiem, kas saka, ka šis varētu būt vēl viens no tiem gadiem, kuriem nav nekādu reālu rezultātu. Tāpēc, ja mēs nevēlamies, lai tieši tā runātu pēc gada vai diviem, mums ir jāspēr daži konkrēti soļi.

Viens konkrēts solis būtu pateikt, ka mēs apzināties mūsu galveno prioritāti, kas ir Lisabonas stratēģija. Nedzirdēju, ka kāds to būtu pieminējis. Tas ir ļoti svarīgs jautājums. Tieši Lisabonas stratēģijā mēs pirmo reizi apvienojām tehnoloģiskos un ekonomiskos jautājumus ar mākslinieciskajiem jautājumiem. Ja mēs runājam par īpašiem soļiem, tad es domāju, ka mums būtu jārikojas divos līmeņos.

Pirmais līmenis (es izmantoju situāciju, kad ar mums kopā ir komisārs *Figel*, kurš ir atbildīgs par skološanos un izglītību) ir izglītība. Mums būtu jāizanalizē situācija Eiropas Savienībā. Vai imatrikulācijas eksāmeni mūsu vidusskolās patiešām veicina radošu domāšanu jauniešos, kuri kāto šos eksāmenus? Ir jābūt reālam pārskatam par to, kas notiek Eiropā. Estētisks jutīgums no vienas puses un matemātiskas spējas un zinātne no otras puses – tā mums trūkst. Tradicionālās humanitārās zinātnes neļauj mums to īstenot. Eiropas Universitāšu asociācija bieži runā par šo jautājumu.

Viens pēdējais jautājums, kas ir ļoti svarīgs. Ja mēs runājam par resursiem, ir jārunā par noteikta resursu apjoma piešķiršanu Eiropas Savienības līmenī. Mums ir jāmēģina izveidot situāciju, kad gada beigās mums būs ziņojums, konkrēti dati par situāciju atsevišķās dalībvalstīs, kas pietrūkst, kā mēs varam veikt salīdzinājumus, jo mēs līdz šim nekad neesam veikuši šāda veida salīdzinājumus Eiropas līmenī, ne pienācīgi. Tas mums palīdzēs ar Lisabonas stratēģiju.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Komisār *Figel*, es priecājos, ka jūs piedalāties šīs dienas debatēs, jūsu dzīves pieredze ir līdzīga manējai daudzējādā ziņā.

Manis pašas mākslinieces pieredze ļauj man teikt, ka Eiropas gadu veltīšana kādām noteiktām tēmām noteikti palīdz palielināt sabiedrības izpratni un iesaistīšanos.

Tā kā mūsdienās Eiropai ir jāstājas pretī globalizācijas radītajiem izaicinājumiem un jāizmanto sniegtās priekšrocības, stiprinot tās radošās un inovatīvās spējas, es atbalstu Komisijas lēmumu pasludināt 2009. gadu par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu.

Inovācijas dzinējspēks ir cilvēki, viņu profesionālās, uzņēmējdarbības un sociālās spējas. Līdz ar to īpaša uzmanība būtu jāpievērš mūžizglītībai. Es atbalstu ierosinātos pasākumus radošuma un inovācijas spēju veicināšanai visos mūžizglītības posmos, darbmūža laikā un pensijā.

Es esmu pārliecināta, ka, lai sasniegtu 2009. gada mērķus, kā rezultātā Eiropai būtu jāgūst labums no inovācijas, noteiktajiem pasākumiem būtu jābūt saskaņotiem ar citiem politikas virzieniem arī pēc Eiropas Radošuma un inovācijas gada beigām.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Pasludinot 2009. gadu par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu, mēs esam izdarījuši stingru apņemšanos. 42% no uzņēmumiem, kas darbojas rūpniecībā un pakalpojumu nozarē ES, ir ziņojuši par inovatīvām darbībām. 2003. gadā 65% Vācijas uzņēmumu radīja inovācijas un uz 1 miljonu iedzīvotāju tika piešķirti 312 patenti salīdzinājumā ar Eiropas vidējo rādītāju, kas ir 128 patenti uz 1 miljonu iedzīvotāju. Rumānijā viena piektdaļa uzņēmumu nodarbojas ar inovatīvu uzņēmējdarbību. 2006. gadā Eiropa ieguldīja pētniecībā un inovācijā 1,84% no IKP salīdzinājumā ar Lisabonas stratēģijā noteikto 3% mērķi.

Investīcijas pētniecībā un inovācijā nepieauga tādā pašā tempā kā Eiropas IKP. Es uzskatu, ka ar pētījumiem, aptaujām, konferencēm un informatīvām kampaņām nepietiek. Eiropas Radošuma un inovācijas gadam ir jābūt gadam, kad tiks pildīti solījumi. Radošuma veicināšanai ir nepieciešams piemērots atbalsts no Kopienas un dalībvalstu budžetiem. Komisār, kopā ar mums, Eiropas Parlamentu un dalībvalstīm jūs uzņematies saistības uzlabot radošumu un inovāciju Eiropā 2009. gadā.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Mēs pateicamies visiem, kas ļāva Centrāleiropas un Austrumeiropas valstij godināt radošumu pirms gada, jo Budapešta faktiski ir jaunās radošuma un inovācijas tendences aizsācēja Eiropā. Tajā pašā laikā mēs ierosinām sniegt Eiropas vadošajām universitātēm iespēju veicināt Eiropas politiku, organizējot speciālas akcijas vismaz vienā universitātē katrā valstī, kas pievienojās Eiropas Savienībai pēdējās divās paplašināšanās reizēs, un ekspertiem un speciālistiem būtu jārunā šajās akcijās. Mēs arī ierosinām to, ka diviem vai trim vadošajiem pētniekiem no tām valstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai pēdējās divās paplašināšanās reizēs, būtu jānodod apskatīt piecas vadošās universitātes un pētniecības centrus Eiropā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisār, 2009. gada pasludināšana par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu paver iespēju veicināt sadarbību kultūras, zinātnes un ekonomikas jomā, katrai valstij izstrādāt savu programmu cilvēku radošā potenciāla veicināšanai.

Tieši tāpat kā mūžizglītībai ir liela nozīme, arī radošums, kas ir katras inovācijas politikas virziena pamatā, ir nozīmīgs faktors jaunas sociālās vērtības pievienošanā. Šī politika pierāda, ka mēs ņemam vērā un attīstām cilvēkresursus, un tie ir šīs politikas centrā. Ir svarīgi, lai starp izglītību, kultūru un zinātni tiktu izveidota tieša saikne. Ir svarīgi, lai iestādes savstarpēji mijiedarbotos, lai paplašinātu savu darbības sfēru. Radošums un inovācija attiecas uz visiem vecumiem. Ir svarīgi arī piešķirt piemērotus resursus, un ir jānodrošina arī sabiedrības atbalsts talantu attīstīšanai. Talanti attīstās, taču tam ir nepieciešams atbalsts, jo sabiedrības dzinējspēks ir tieši spējīgas un talantīgas radošas personas.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – (SK) Vēlos pateikties par interesanto diskusiju, kas liecina par ieinteresētību jautājumos saistībā ar radošumu un inovāciju un Parlamenta atbalstu šai darba kārtībai. Es pamanīju, ka debatēs pārsvarā uzstājās deputāti no jaunajām dalībvalstīm, kas pats par sevi ir labi un, iespējams, sūta pozitīvu signālu, ka Eiropas Savienības paplašināšanās nozīmē jaunu tematu un situāciju aplūkošanu gan no globālā, gan lokālā viedokļa.

Richard Florida, amerikāņu sociologs, ir sacījis, ka atslēga uz inovatīvu sabiedrību ir trīs „T” kombinācija: talants, tehnoloģijas un tolerance. Ikvienam cilvēkam piemīt zināms talants, kas izpaužas kādā specifiskā veidā vai dažādi. Tehnoloģijas datora vai mūzikas instrumenta, iespējams, braucamkrēsla veidā ir tas, kā attīstīt prasmes. Trešais „T”, tolerance, ļauj ikvienam, arī novārtā atstātajiem un vājajiem, piedalīties procesos, kuru rezultātā tiek radīti uzlabojumi, veicināta sociālā iekļaušanās un jaunas zināšanas.

Man ir prieks dzirdēt par saistību ar 2008. gadu, jo mūsu mērķis ir, pamatojoties uz kultūru dažādību un starpkultūru dialogu, attīstīt vēl vienu kultūras jomas novirzienu, un tā ir radošā rūpniecība. Tas ļauj mums aplūkot kultūru kā sabiedrības radošo pusi, nevis kā patērētāju, nevis kā „kaut ko kaut kad”, bet gan kā ekonomikas radīšanas procesa pastāvīgu daļu. Kultūra dod ieguldījumu. Kultūra nav tikai patērēšana. Ja mēs aplūkojam kultūru no šāda viedokļa, mūsu radošās rūpniecības nozares attīstīsies, radīs labas darbavietas un veicinās ekonomisko izaugsmi, kas faktiski ir tas pats, kas teikts Lisabonas stratēģijā. Šeit nav dalīšanās (uzņēmējdarbībā vai kultūrā), bet gan sakaru uzturēšana, kas, protams, notiek līdzsvarā un ir pamatoti.

Otrkārt, mācību procesā ir ļoti svarīgi pārvērst zināšanas praksē. Mācības bieži notiek izolēti un fragmentēti, un tās nav īpaši atbilstīgas praktiskajām vajadzībām. Es nevēlos runāt pārāk gari, tikai vēlos pateikt, ka mēs šajā ziņā atbalstām uzņēmējdarbības nozari, izglītību uzņēmējdarbības jomā, Eiropas Savienības un dalībvalstu atbildību par talantu un inovācijas veicināšanu un atbalstu. Tas viss ir saistīts ar izglītības sistēmas modernizēšanu un ar mūžizglītību.

Nobeigumā vēlos pateikt, ka inovācija parādās ne tikai galaproduktos vai jaunos pakalpojumos. Inovācija parādās arī jaunās pieejās, metodēs un mentalitātē. 2009. gadā tas ir galvenais: mainīt mūsu izpratni par inovācijas nozīmi, talanta un radošuma vērtību. Liels paldies! Ceru uz turpmāku sadarbību.

Katerina Batzeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka mēs visi šajā Parlamentā vienbalsīgi un ar politisku vienošanos atbalstām viedokli, ka 2009. gadam ir jābūt Radošuma un inovācijas gadam. Mēs esam mēģinājuši argumentēt savu pārliecību par 2009. gada programmas panākumiem, un tas viss lielākoties ir bijis, iespējams, pateicoties koplēmuma procedūrai. Eiropas Parlaments ir paudis pārliecību, ka šī būs uz starp institūciju vienošanos pamatota politika ne tikai lēmumu pieņemšanas, bet arī programmas ieviešanas un tās efektivitātes ziņā.

Tagad es gribu uzsvērt, ka Komisijai ir jāņem vērā deputātu bažas par programmas īstenošanu un sekmēm uzraudzības, kā arī dalībvalstu un iesaistīto pušu priekšlikumu iesaistīšanas laikā. Šis radošums un inovācija patiešām tiks ietverta visos politikas virzienos. Tas arī veicinās mākslinieku, kultūras nozares darbinieku, metodiķu un skolotāju mobilitāti.

Lai to īstenotu, ir nepieciešamas daudz plašākas pārbaudes nekā Starpkultūru dialoga gadā, kad finansējums bija skaidri noteikts un garantēts Eiropas Kopienų gada budžetā. Nemot vērā komisāra Figel' un citu deputātu teikto par to, ka mums būtu jāuzrauga programmas ieviešana, es vēlos norādīt šim Parlamentam, ka starpkultūru dialoga un Radošuma un inovācijas gadiem ir jābūt komunikācijas politikas paraugiem, tuvojoties Eiropas vēlēšanām. Šādā veidā mēs varam veikt vismaz nelielu ieguldījumu, lai pievērstu cilvēkus uzņēmējdarbībai, radošumam un kultūrai.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Pirms es kļuvu par Eiropas Parlamenta deputātu, man bija iespēja apgūt izglītības sistēmas un privāto uzņēmumu darbības principus. Gūtā pieredze pierādīja, ka Eiropai ir jāattīsta tās radošās un inovatīvās prasmes gan sociālu, gan ekonomisku iemeslu dēļ.

Man šķiet, ka nākamais Radošuma un inovācijas gads ir vienreizēja iespēja uzlabot ES konkurētspēju globalizētajā pasaulē. Polijas valdība un ES iestādes atbalsta visus projektus saistībā ar nepārtraukto sadarbības paplašināšanu starp dalībvalstīm izglītības, labas prakses apmaiņas jomā, kā arī saistībā ar Zināšanu un inovācijas Eiropu. Man bija liels prieks redzēt vienotību jautājumā par Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu, izveidojot tā galveno mītni Budapeštā 2008. gada jūnijā.

Lai varētu pilnībā izmantot cilvēku spējas un visas priekšrocības, ko sniedz tādas idejas kā Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts, ir nepieciešama ne tikai labi attīstīta infrastruktūra, kas veicinātu cilvēkos radošumu, bet ir arī nepieciešams atbalstīt sistēmu, kas nodrošinātu piemērotus darba apstākļus, dodot iespēju turpināt personas attīstību. Vēlos izmantot šo iespēju, lai pievērstu jūsu uzmanību Polijas, konkrētāk, Lodzas, kur atrodas viena no Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta filiālēm, iniciatīvai. Lodza Eiropā ir pazīstama ar tās inovatīvajām un izcilajām spējām gan modernās izglītības jomā, gan uzņēmējdarbībā ieviesto koncepciju ziņā. Izmantojot labvēlīgos apstākļus, piemēram, Radošuma un inovācijas gadu, kā arī nenovērtēto pilsētu, tādu kā Lodza, potenciālu, mēs visi varam gūt labumu!

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Radošumam un inovācijai ir ļoti liela nozīme tajā, cik efektīvi Eiropa spēj reaģēt uz globalizācijas radītajiem izaicinājumiem un iespējām. Efektīvāka zināšanu izmantošana un inovāciju attīstīšana ir Eiropas ekonomikas galvenie elementi, tāpēc mums tiem ir jāpievērš īpaša uzmanība. Eiropas gadā, kura mērķis ir attīstīt radošumu un inovāciju, ir vēlme tam pievērst uzmanību.

Eiropas ekonomikas dinamika ir lielā mērā atkarīga no inovatīvās veiktspējas. Eiropai ir jākoncentrējas uz tās radošajām un inovatīvajām spējām gan sociālo, gan ekonomisko iemeslu dēļ. Tāpēc, manuprāt, ir svarīgi Eiropas gadā runāt arī par praktiskiem pasākumiem un inovācijas attīstības veicināšanu.

Radošuma un inovācijas rezultātiem ir jābūt zināmiem plašāk. Šī iemesla dēļ ir svarīgi organizēt informatīvas un reklāmas kampaņas, pasākumus vienotās Eiropas, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī, formulējot galvenās ziņas un informējot par labāko praksi.

Ir jāveicina kopu tīkli, kas ir atzīti par inovācijas dzinējspēku, kā arī zināšanu trijstūri un dažādas izglītības formas. Lai veicinātu inovāciju, dalībvalstīm ir jākoncentrējas uz gūtajiem sasniegumiem pakalpojumu sektorā inovāciju atbalstīšanai, īpaši ar mērķi nodot tālāk tehnoloģijas, uz inovāciju polu un tīklu izveidošanu, izmantojot kontaktus ar universitātēm un uzņēmumiem, uz zināšanu nodošanu un labāku piekļuvi finansējumam.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Daudzveidība ir viens no inovācijas avotiem, un ES paplašināšanās politika ir ieviesusi Eiropā jaunus daudzveidības avotus. Diemžēl *Erasmus* programmu izmaksas liedz daudziem studentiem Rumānijā un Bulgārijā tajās piedalīties, kas mazina viņu iesaistīšanās līmeni.

Erasmus programma tika izveidota 1987. gadā ar mērķi dot iespēju studentiem pārvietoties Eiropā un uzlabot karjeras izaugsmes iespējas. Pirms divdesmit viena gada programma ne tikai piesaistīja 2 miljonus studentu un 3100 augstākās izglītības iestādes, tā arī aktīvi uzlaboja studentu akadēmisko dzīvi, palīdzot viņiem gūt prasmes starpkultūru jomā un pašpārlicību.

Lai arī tas nebija viens no acīmredzamajiem mērķiem, *Erasmus* programma veiksmīgi radīja studentos izpratni par Eiropas Savienības būtību: brīvi pārvietoties daudzveidībā un tomēr būt vienotā ģimenē.

Tāpēc, tuvojoties Radošuma un inovācijas gadam, es uzskatu, ka papildu finansējuma piešķiršana budžetā jauno dalībvalstu studentiem veicinātu viņu iesaistīšanos programmā un līdz ar to arī palielinātu daudzveidību kā inovācijas un radošuma avotu.

22. Atsevišķu tiesību aktu pielāgošana Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK - Pielāgošana regulatīvajai kontroles

procedūrai (otrā daļa) - Tiesību aktu saskaņošana ar jauno Komitoloģijas lēmumu (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par šādiem ziņojumiem:

– A6-0100/2008, ko Juridiskās komitejas vārdā iesniedza *József Szájer*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atsevišķus tiesību aktus, kuriem piemēro EK līguma 251. pantā minēto procedūru, pielāgo Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK, attiecībā uz regulatīvo kontroles procedūru. Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai, Otrā daļa (COM(2007)0824 – C6-0476/2007 – 2007/0293(COD)), un

– A6-0345/2008, ko Juridiskās komitejas vārdā iesniedza *József Szájer*, ar ieteikumiem Komisijai par tiesību aktu saskaņošanu ar jauno Komitoloģijas lēmumu (2008/2096(INI)).

József Szájer, rapporteur. – (HU) Cilvēce ilgu laiku ir piedzīvojusi to, ka lēmēj institūcijas, īpaši izpildes situācijās, nevar rīkoties bez parlamentāras uzraudzības. Šodien, īpaši saistībā ar Lisabonas līguma izstrādi, mēs esam bieži dzirdējuši par tā saucamo demokrātijas trūkumu Eiropas Savienībā, un mēs arī esam dzirdējuši par milzīgo birokrātiju Briselē.

Interesanti ir tas, ka šodien Lisabonas līgumu neatbalsta tieši tie, kuru interesēs pēc visām šīm izmaiņām tas darbosies, un tie, kuri vēl joprojām ir pārliecināti, ka Lisabonas līgums nodrošina efektīvāku izpildes iestāžu, Eiropas Komisijas, kā arī tā sauktās Eiropas birokrātijas uzraudzību. Es vēlos, lai to patur prātā visi, kas uzskata, ka Lisabonas līgums nav vajadzīgs.

Es esmu pārliecināts, ka, aizsargājot plašākas Eiropas Parlamenta, ko ir tieši ievēlējuši iedzīvotāji, pilnvaras, mēs rīkosimies tā, lai sasniegtu šo mērķi. Īpaši, kad Parlaments un Padome vai likumdošanas iestāde arvien lielākas pilnvaras piešķir izpildinstitūcijām Eiropā, tas daudzējādā ziņā liek Eiropas Komisijai izstrādāt detalizētus noteikumus.

Tā kā ļoti daudzos gadījumos mums ir jāreaģē nekavējoties, kad nedarbojas sarežģītais Eiropas likumdošanas mehānisms, kad Padome un Parlaments nevar vienoties, šādos gadījumos nav citas alternatīvas kā pilnvarot Komisiju, lai tā rīkotos ātri un efektīvi.

Tas vēl joprojām notiek. Šie divi ziņojumi ir par to, ka 2006. gadā starp Eiropas Parlamentu un Komisiju noslēgtā vienošanās paredz, ka Eiropas Parlamenta ietekme un pilnvaras paplašināsies un ietvers arī Komisijas rīcības uzraudzību izpildes un likumdošanas jomās. Līdz šim to varēja darīt tikai viena likumdevēja iestāde, Padome.

Eiropas Komisija ir izstrādājusi četras tiesību aktu paketes, no kurām divas mēs pieņemām vasaras sesijā. Tagad runa ir par trešo, un mans patstāvīgais ziņojums ir par principiem, saskaņā ar kuriem šis process ir jāīsteno un oficiāli jādokumentē uzraudzība.

Tajā pašā laikā es vēlos teikt, ka diskusijās ir panākts labs kompromiss, taču Parlamenta vārdā es vēlos paskaidrot, ka mēs to neuzskatām par precedentu gan attiecībā uz Komisijas pašreizējām procedūrām, gan, raugoties nākotnē.

Šīs uzraudzības pilnvaras tiks piešķirtas Parlamentam neatkarīgi no Lisabonas līguma, citiem vārdiem, Lisabonas līgums, kas nodrošina līdzīgas pilnvaras, ir pavisam nedomāts uz priekšu, un mēs jau īstenojam šīs pilnvaras līguma ietvaros.

Tas Parlamentam nozīmē milzīgu darbu, un tam ir jāpiešķir nepieciešamie instrumenti, un šī iemesla dēļ es esmu rīkies arī saistībā ar budžetu, tādējādi, mazinot birokrātiju attiecībā uz to, mēs varam saglabāt Parlamentam nepieciešamās iespējas šī uzdevuma veikšanai. Citiem vārdiem, Parlamentam arī ir jāsavatavojas šī uzdevuma veikšanai, un es domāju, ka, īstenojot šo soli, Eiropas Savienība arī kļūs demokrātiskāka un pārredzamāka. Citiem vārdiem, mēs spersim nozīmīgu soli ceļā uz to, lai likumdošanas iestādes un tādējādi augstākā vara uzraudzītu izpildes iestādes Eiropas institūcijās. Paldies par uzmanību!

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas vārdā es atbalstu abus Szájer kunga ziņojumus un pateicos referentam par viņa darbu. *Köszönöm szépen Jóska.*

Panākot vienošanos pirmajā lasījumā par tā saukto „otro vispārējo priekšlikumu”, papildu tiesību aktu kopums tiks izskatīts kopā ar pārskatīto komitoloģijas lēmumu. Tas paredz lielāku lomu Parlamentam –

jums – un ciešāku demokrātisko kontroli. Komisijai ir patiess prieks redzēt, ka darbs notiek diezgan labā tempā, un trīs institūcijas – Padome, Parlaments un Komisija – ir panākušas diezgan labus risinājumus.

Ar otro ziņojumu Parlaments faktiski aicina Komisiju sniegt jaunus priekšlikumus, lai varētu papildus pieņemt noteiktu tiesību aktu skaitu. Varu jums garantēt, ka Komisija rūpīgi izanalizēs jūsu ziņojumā iekļautos ieteikumus. Kad novērtējums tiks pabeigts, mēs varēsim pieņemt lēmumu, kā vislabāk atbildēt uz Parlamenta ieteikumiem.

Visbeidzot, vēlos paust cerības par to, ka arī nākamā vispārējā priekšlikumu Padome un Parlaments izvērtēs ātri un bez grūtībām.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

23. Plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanās un plurālisms Eiropas Savienībā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0303/2008), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniedza *Marianne Mikko*, par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos un plurālismu Eiropas Savienībā (2007/2253(INI)).

Marianne Mikko, referente. – Priekšsēdētāja kungs, kopš 2004. gada sākuma ES iedzīvotāju skaits ir gandrīz divkārtšojies. Standartu konverģence attiecībā uz demokrātijas un pamatbrīvību nodrošināšanu atbilstīgi augstākajam līmenim ir viens no galvenajiem izaicinājumiem pēc paplašināšanās. Šajā kontekstā ziņojumā ir atbalstītas visas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt demokrātiju, un tajā ir uzsvērts, ka plašsaziņas līdzekļi joprojām ir ietekmīgs politisks instruments, ko nedrīkst uztvert tikai no ekonomiskā viedokļa.

Ziņojumā ir atbalstīts Eiropas Komisijas lēmums uzticēt plašsaziņas līdzekļu plurālisma drošu un taisnīgu indikatoru noteikšanu trīs Eiropas universitāšu konsorcijsam.

Turklāt šajā ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība ieviest uzraudzības un izpildes sistēmas, kuru pamatā būtu šādā veidā noteikti indikatori. Ziņojumā ir arī apzinātas izdevēju un žurnālistu pārstāvju pūles radīt plašsaziņas līdzekļu brīvības hartu. Turklāt ziņojumā arī uzsvērtā nepieciešamība sniegt žurnālistiem un redaktoriem sociālās un juridiskās garantijas.

Ziņojumā atbalstīta redaktoru un žurnālistu brīvības labākās prakses piemērošana starptautiskos uzņēmumos visās valstīs, kurās tie darbojas. Tas rada bažas par zemākiem standartiem dalībvalstīs, kas iestājušās ES no 2004. līdz 2007. gadam.

Jaunu tehnoloģiju attīstība un ieviešana ir veicinājusi jaunu plašsaziņas līdzekļu un jauna veida saturu parādīšanos. Jaunu plašsaziņas līdzekļu rašanās ir piešķirusi lielāku dinamiku un daudzveidību plašsaziņas līdzekļu jomā. Ziņojumā ir izteikts aicinājums rīkoties atbildīgāk ar jaunajiem kanāliem.

Tīmekļa žurnāli: es saprotu un nesaprotu blogotāju bažas. Mana iejaukšanās kibertelpā izraisīja krasu reakciju no daudziem blogotājiem. Tagad man ir jāpaskaidro, ka neviens nav ieinteresēts interneta regulēšanā. Tāpēc es kā referente atbalstu PSE, ALDE un Verts/ALE grupas kompromisu, ar ko ir panākta vienota izpratne un kas uzsver šo: „veicina atklātu diskusiju par visiem jautājumiem saistībā ar tīmekļa žurnālu statusu” – punkts. Pie tā mēs paliekam.

Ziņojumā ir apzināti izaicinājumi, ar kuriem nākas saskarties drukātajiem izdevumiem, jo ieņēmumi no reklāmas aizplūst uz internetu, taču tajā ir arī uzsvērts, ka jaunajā komerciālo plašsaziņas līdzekļu vidē dominē vispārārstīti sabiedrisko un privāto plašsaziņas līdzekļu satura autori. Tajā arī pausts viedoklis, ka plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija sasniedz tādu līmeni, kurā plašsaziņas līdzekļu plurālismu nevar garantēt ar brīvā tirgus spēkiem, īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Ziņojumā ir atzīts, ka sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir nepieciešama liela un stabila tirgus daļa, lai tie varētu pildīt savu misiju. Tajā ir uzsvērts, ka, lai arī dažviet sabiedriskie plašsaziņas līdzekļi ir vadošie tirgus dalībnieki, vairumā gadījumu tie cieš no nepietiekama finansējuma un politiskā spiediena.

Ziņojumā ir atzīta nepieciešamība uzlabot plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi ES, ieteikts iekļaut plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi kā vienu no deviņām pamatprasmēm un atbalstīta ideja izstrādāt plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes pamatprogrammu.

Vēlreiz atgādinu, ka ziņojumā ir atbalstītas visas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt demokrātiju, un tajā ir uzsvērts, ka plašsaziņas līdzekļi joprojām ir ietekmīgs politisks instruments, ko nedrīkst uztvert tikai no ekonomiskā viedokļa. Vārda brīvība ir galvenais mana ziņojuma elements – to es patiesi atbalstu.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos apsveikt *Marianne Mikko* kundzi ar viņas izcilo ziņojumu. Komisija atbalsta daudzus no ziņojumā paustajiem viedokļiem. Mēs esam pārliecināti, ka šī rezolūcija ir ļoti pozitīvs signāls visām ieinteresētajām pusēm, tajā skaitā dalībvalstīm un Eiropas iestādēm, arī Komisijai, par plašsaziņas līdzekļu plurālismu.

Demokrātijas un vārda brīvības nodrošināšana – kā jūs teicāt – ir ļoti būtiska. Mums ir jāuztur līdzsvars starp plašsaziņas līdzekļu balsu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu konkurētspēju. Tomēr līdzšinējās intensīvās konsultācijas apliecināja, ka būtu politiski nepieņemami, ja Komisija un Eiropas Savienība harmonizētu noteikumus par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām vai plurālismu. Šeit subsidiaritāte ir efektīvs un spēcīgs apsvērums, un piemērot vienu mērauklu vai modeli dažādām situācijām nebūtu pareizi.

Tas ir iemesls, kāpēc es domāju, ka būtu kļūda pārāk stingri regulēt ļoti dzīvīgo blogu jomu. Tomēr es piekritu jums, ka tīmekļa vietnēm jebkurā gadījumā ir jāievēro dažas juridiskas saistības, kas piemērotas presei, piemēram, autortiesības vai tiesības uz atbildi. Mums šķiet, ka būtu vēlams nodrošināt, ka uz lietotāju radītām tīmekļu vietnēm attiecas tādi paši noteikumi kā uz dažādiem citiem sabiedriskās domas paušanas veidiem. Tomēr stingra un speciāla statusa noteikšana blogiem šķiet neproduktīva un ir pretrunā interneta patiesajam garam.

Komisija piekrīt Parlamentam, ka Eiropas Kopienas konkurences noteikumi var tikai daļēji nodrošināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Tieši tas ir iemesls, kāpēc plašsaziņas līdzekļu plurālisms EK Apvienošanās regulas 21. pantā ir atzīts par jautājumu, kurā sabiedrība ir pamatoti ieinteresēta. Tāpēc dalībvalstis var veikt atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu plašsaziņas līdzekļu plurālismu, ieviešot noteikumus papildus Apvienošanās regulai. Taču tām ir jāpiemēro arī valsts un EK tiesību akti.

Tomēr, runājot par konkurences noteikumiem, es vēlos paust nedaudz atšķirīgu viedokli par jūsu apgalvojumu par īpašumtiesību koncentrēšanās kaitīgo ietekmi uz plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Eiropas plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem, tajā skaitā rakstītajai presei, ir jābūt pietiekami stipriem, lai izturētu konkurenci globālā, starptautiskā līmenī. Mēs esam pret pārāk stingriem noteikumiem attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām, kas varētu samazināt ES uzņēmumu konkurētspēju. Situācijas dažādās dalībvalstīs nevar salīdzināt. Situācijas ir patiešām daudzveidīgas.

Protams, es atbalstu īpašumtiesību pārredzamību un to, ka sabiedrībai ir jābūt pieejamai pilnīgai informācijai par raidorganizāciju un izdevēju mērķiem un izcelšanos. Tas ir *sine qua non* nosacījums, lai iegūtu autoritatīvus un uzticamus plašsaziņas līdzekļus.

Kā jūs uzstājat savā rezolūcijā, sabiedriskās raidorganizācijas ir neatņemams plašsaziņas līdzekļu elements. Tāpēc Komisija uzskata, ka šo organizāciju sabiedriskajai misijai ir jābūt skaidri definētai, bet finansējumam – nodrošinātam, jo pretējā gadījumā būs lielas neskaidrības.

Šajā ziņā, dāmas un kungi, mēs visi piekrītam, ka valsts pasūtījuma definēšana principā ir jautājums, par kuru būtu jālemj dalībvalstīm, nevis Komisijai. Dalībvalstis arī lemj par valsts apraides finansējumu, kā norādīts Amsterdamas protokolā. Šajā kontekstā Komisijas uzdevums ir minimizēt konkurences kropļojumus starp dažāda veida plašsaziņas līdzekļiem. Komisija arī novērtē jūsu nostāju attiecībā uz uzvedības kodeksiem un pašregulēšanos kā instrumentiem plašsaziņas līdzekļu plurālisma atbalstīšanā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 25. septembrī.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Katerina Batzeli (PSE), rakstiski. – (EL) Koncentrēšanās un plurālisms turpinās būt debašu centrā dalībvalstu un Kopienas līmenī. Mūdienu sabiedrība un iedzīvotāji var saņemt jaunāko informāciju un sekot līdzi diskusijām plašsaziņas līdzekļos. Ņemot to vērā, primārais mērķis ir noteikt robežas, kurās sabiedriskie un privātie plašsaziņas līdzekļi var sadarboties un iejaukties. Katrā gadījumā ir jābūt pārliecībai, ka ar informāciju netiks manipulēts. Plašsaziņas līdzekļu neatkarība no politiskajiem spēkiem, finansiālā neatkarība, pārredzama plašsaziņas līdzekļu finansēšana, droši darba apstākļi žurnālistiem, kā arī ziņu kvalitāte un daudzveidība – tas viss ir jānodrošina.

Tā kā plašsaziņas līdzekļi paver demokrātiska dialoga iespējas, ir izstrādāti jauni komunikācijas veidi: blogi, kas padara iespējamu individuālu viedokļu paušanu. Tomēr daudzos gadījumos šāda izpausmes forma ir pārvērtusies par „kolektīvu protestu”, piemēram, tādos svarīgos jautājumos kā vide un sabiedrība.

Pašregulēšanās kodeksi šajā līmenī ir pamats savstarpējai lietotāju un lasītāju cieņai; tie nedrīkst ierobežot kādas puses vārda brīvību vai tiesības uz atbildi. Plašsaziņas līdzekļi un tiešsaistes informācijas apmaiņas forumi ir attīstīti, novērtēti un regulēti, ņemot vērā demokrātiskas izteikšanās un dalības principu, kā arī ievērojot cilvēktiesības.

Ivo Belet (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Mēs uzskatām, ka plašsaziņas līdzekļu plurālisms ir ļoti svarīgs, un mēs atbalstām vispārējos ziņojuma principus. Diemžēl mēs nevarējam piekrist tā pēdējam punktam.

Mēs pilnībā piekrītam, ka sabiedriskajām raidorganizācijām ir jādod iespēja spēlēt savu svarīgo lomu digitālajā, interaktīvajā plašsaziņas līdzekļu vidē, protams, vienlīdzīgi ar komerciālajām raidorganizācijām.

Ir jāveicina atklātas debates tīmekļa žurnālos. Blogi un cita „lietotāja radīta informācija” piešķir dzīvīgumu daudzpusīgajai plašsaziņas līdzekļu videi un arvien vairāk ietekmē ziņu un jaunāko notikumu interpretāciju.

Taču bloga kvalitāte uzlabojas vai pasliktinās atkarībā no tā autora, un ne visi blogotāju nodomi ir vienlīdz cienījami.

Lai blogi nepārvērstos par anonīmiem apmelojumu avotiem, mums ir jāpadomā, kā cīnīties, piemēram, pret pārkāpumiem privātumā vai tiesībās uz atbildi. Taču Parlaments noteikti nedrīkst kļūt pārāk aizbildniecisks.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina līdzsvars starp privātiem un valsts plašsaziņas līdzekļiem Eiropā. Televīzijas vai radiostaciju īpašnieku ieviešanās informācijas saturā ir demokrātijas standartu pārkāpums. Es esmu no valsts, kur esošā valdība grauj plašsaziņas neatkarību. Tiek veikti vairāki pasākumi, lai pakļautu valsts plašsaziņas līdzekļus valdošajai elitei.

Es vēlos paust savu atbalstu ikvienai iniciatīvai, kuras mērķis ir aizsargāt valsts plašsaziņas līdzekļus, jo tie ir spēcīgs politisks instruments. Valsts raidorganizācijām ir nepieciešama papildu aizsardzība nepietiekamā finansējuma un politiskā spiediena dēļ, kas uz tiem tiek izdarīts, īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Hélène Goudin (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šķiet, ka Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komitejā ir pārāk daudz darbinieku, un lielās vēlēšanās dēļ atrast vismaz kādu tematu, ar ko nodarboties, tā rada ziņojumus, bez kuriem pasaule diezgan labi varētu iztikt.

Ziņojums par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos un plurālismu Eiropas Savienībā ir tam piemērs. Tas ir komitejas patstāvīgs ziņojums, un sākotnējā tekstā tā autore piedāvāja brīvprātīgi iedalīt blogus pēc profesionālās un finansiālās atbildības, kā arī autoru un izdevēju interesēm. Pret šādu ideju ir daudz iebildumu, gan attiecībā uz tās īstenošanu, gan, kas ir vēl svarīgāk, attiecībā uz tās iespējamo ietekmi uz vārda brīvību.

Lai arī laikā, kamēr ziņojuma projekts tika izskatīts, komitejā tajā tika izdarītas izmaiņas, tajā vēl joprojām ir daudz kā nevajadzīga un kaitīga.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Es vēlos pateikties Mikko kundzei par viņas ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Šis jautājums ļoti satrauc Eiropas sabiedrību: kāda ir mūsu loma un ietekme? Vēsture ir pierādījusi, ka varas koncentrēšanās nekad nesola neko labu. Vara neatkarīgi no veida, kādā tā izpaužas, slikti ietekmē cilvēku, bet koncentrēta vara sabojā visu sabiedrību. Tas attiecas arī uz ceturto varu, plašsaziņas līdzekļiem.

Viena no Eiropas Savienības galvenajām funkcijām ir garantēt konkurenci vienotā tirgū. Kāpēc tas nevarētu attiekties arī uz plašsaziņas līdzekļiem? Ziņojumā paustā doma par konkurences likuma un plašsaziņas likuma ciešu sasaistīšanu, lai izvairītos no interešu konfliktiem starp plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrēšanos un citām varas formām sabiedrībā, ir pamatota.

Tomēr mani vairāk satrauc plašsaziņas līdzekļu spēja sargāt to, kas ir labs sabiedrībā, jo gan plašsaziņas līdzekļu, gan sabiedrības intereses arvien vairāk un vairāk saistās ar peļņu.

Jau ilgi baznīca cilvēkiem „ar karotīti nebaro” ētikas principus. To dara noteikti preses izdevumi, jo tie zēl, pateicoties grēkiem, nepatiesu ziņu publiskošanai un nosodījumam. Asprātīgā veidā šādi žurnālisti var apvienot sajūsmināšanos par amorālu rīcību un neparasti šauru domāšanu par produktīvu uzņēmējdarbību: provocē, nosodi un peļni naudu.

„Jo pēc saviem vārdiem tu tiksi taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tiksi pazudināts.” Šie vārdi liecināja par cilvēka domāšanas pārzināšanu. Kad plašsaziņas līdzekļi paši sev atbildēs, vai tie ar savām darbībām panāk kaut ko sociāli ļaunu vai labu?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Mēs visi esam vienisprātis, ka plašsaziņas līdzekļu svarīgam aspektam ir jābūt plurālismam. Plurālisms ir jāatbalsta, un M. Mikko ziņojuma pieņemšana ir liels solis šajā virzienā.

Dalībvalstīm ir jāatzīst un jāatbalsta līdzsvarota plašsaziņas līdzekļu tirgus nepieciešamība, un tām gan atsevišķi, gan kopīgi ir jāapņemas sniegt Eiropas pilsoņiem iespēju iegūt precīzu un daudzveidīgu informāciju.

Kultūru daudzveidība un arvien pieaugošā nepieciešamība integrēt migrantus un minoritātes, kā arī kvalitatīvas informācijas sniegšana strādājošajiem iedzīvotājiem ir plašsaziņas līdzekļu brīvības hartas izveides galvenie iemesli. Es vēlētos paust pilnīgu atbalstu Eiropas Parlamenta ieteikumam, ka sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu sniedzēji ir jāmudina darboties kā alternatīviem pakalpojumu sniedzējiem atšķirībā no tiem, kuru pamatā ir vienīgi komerciāli kritēriji.

Eiropas pilsoņu aktīva tiesību izmantošana un pienākumu pildīšana, kā arī to informētība un spēja izprast un kritizēt informēšanas veidu ir vajadzība, kam ir jāietekmē katrs pasākums, ko nākotnē pieņems gan Eiropas iestādes, gan dalībvalstis.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – *Marianne Mikko* ziņojumā ir pausti ļoti labi apsvērumi par plašsaziņas līdzekļu vispārējām tendencēm Eiropas Savienībā, un 35. punktā ir norādīts ārkārtīgi svarīgs aspekts saistībā ar sabiedriskajiem apraides pakalpojumiem.

Lai saglabātu pietiekamu plašsaziņas līdzekļu plurālismu un daudzveidību, sabiedriskajām raidsabiedrībām ir arī jāpiedāvā tādas programmas, kas varētu nesasniegt augstāko reitingu vai lielākos ieņēmumus no reklāmas. Es vienmēr esmu bijis pārliecināts, ka gadījumā, ja sabiedriskā raidorganizācija kļūst ārkārtīgi populāra iedzīvotāju vidū un ir ienesīga valstij, tai nemaz nav jābūt sabiedriskai raidorganizācijai.

Sabiedriskas raidorganizācijas mērķis ir arī rūpēties par iedzīvotāju dažādajām vajadzībām un interesēm, un tā ne vienmēr ir privāto raidorganizāciju nekritiskā auditorija, kas mēdz sekot vairākuma viedoklim. Lai konkurētu ar privātām raidorganizācijām, sabiedriskās raidorganizācijas Eiropas Savienībā nedrīkst atstāt novārtā augstas kvalitātes specializētas programmas.

Viens no sabiedriskā labuma produktu piedāvāšanas principiem ir solidaritāte. Sabiedriskajām raidorganizācijām ir jādarbojas, solidarizējoties arī ar prasīgākiem vai izvēlīgākiem skatītājiem.

Inger Segelström (PSE), rakstiski. – Šis ziņojums attiecas uz svarīgu tematu — plašsaziņas līdzekļu daudzveidību —, kas ir svarīgs faktors, lai aizsargātu demokrātiju un pilsoņu tiesības uz piekļuvi uzticamiem un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem. Valstīm, kurās plašsaziņas līdzekļus kontrolē ekonomiski, reliģiski vai politiski spēki, ir grūtības piedāvāt saviem pilsoņiem informācijas iegūšanas veidu dažādību, kas rada lielas nepilnības to spēja uzņemt informāciju un garantēt brīvas un objektīvas vēlēšanas.

Tagad mēs Eiropas Parlamentā balsojam par ziņojumu saistībā ar šiem svarīgajiem jautājumiem. Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, patiešām cerējam, ka spēsim nobalsot par šo ziņojumu. Taču mēs par to nebalsosim pašreizējā formulējumā. Kompromisa priekšlikumā ir panākts ievērojams rezultāts, taču ir palikušas vairākas neskaidrības galvenokārt saistībā ar jautājumiem, kas ietekmē tīmekļa blogu veidotāju statusu. Mēs nevēlamies pievienoties Eiropas Parlamenta uzskatam, ka tīmekļa blogu veidošana ir tas pats, kas tradicionālie plašsaziņas līdzekļi, apšaubot tīmekļa blogu statusu un ierosinot diskusijas par to, kā tas tiek piedāvāts. Tas netiek prasīts citām grupām, tad kādēļ tie ir tīmekļa blogu veidotāji? Tomēr mēs, tāpat kā daudzi tīmekļa blogu veidotāji, piekrītam, ka pārkāpumi un neslavas celšana ir vienlīdz sodāmi gan tīmekļa blogos, gan citos plašsaziņas līdzekļos. Tāpēc mēs balsosim pret šo ziņojumu.

Daniel Stroz (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Eiropas Parlamenta patstāvīgais ziņojums par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos un plurālismu Eiropas Savienībā ir ļoti nozīmīgs un noderīgs, un daudzviet tajā precīzi aprakstīta situācija, kas jau vairākus gadus ir Čehijā. Šeit es vēlos uzsvērt divus īpašus aspektus, kuri ziņojumā ir pareizi kritizēti plašākā nozīmē un kurus prasīts labot. Pirmais aspekts ir dienas laikrakstu gandrīz absolūtā koncentrēšanās ārvalstu (īpaši Vācijas) sindikātu rokās, kuru ekonomiskās un politiskās intereses ir skaidri pretrunā Čehijas objektīvajām interesēm, it sevišķi attiecībā uz plurālistisku skatījumu un plašsaziņas līdzekļu neatkarību. Čehijas apstākļos tie ir kļuvuši tikai par fikciju. Proti, ir skaidra tendence uz radikālu labējo viedokli un nebeidzamām manipulācijām. Otrs aspekts attiecas uz likumā noteikto televīzijas apraidi, kas der vienīgi pašreizējās labējās valdības interesēm un kas ziņu apskatos un žurnālistikā ir tik tendencioza, ka

termins "likumā noteikts" uz to vairs nav attiecināms. Tādēļ mans ieteikums iestādēm un institūcijām, kas ir nobažījušās saistībā ar jautājumu par plašsaziņas līdzekļu koncentrēšanos un plurālismu Eiropas Savienībā, — pievērst lielāku uzmanību situācijai tieši Čehijā.

24. Turpmākais darbs saistībā ar 2002. gada Monterejas konferenci par attīstības finansēšanu (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Thijs Berman* ziņojums (A6-0310/2008) Attīstības komitejas vārdā par turpmāko darbu saistībā ar 2002. gada Monterejas konferenci par attīstības finansēšanu (2008/2050(INI)).

Thijs Berman, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ANO pašlaik Ņujorkā diskutē par Tūkstošgades mērķiem. Ja vien situācija nemainīsies, mēs nesasniesim šos mērķus līdz 2015. gadam. Tas nozīmē, ka nabadzība nebūs samazināta uz pusi, jauno māmiņu mirstības rādītājs nebūs ievērojami samazināts un ne visi bērni varēs gūt labumu no pamatizglītības. Dažviet mēs pat dzirdam aicinājumus nolikt malā Tūkstošgades mērķus. Tie nedarbojas. Problēma ir nogurums no atbalsta sniegšanas. Tas ir vēl viens apzīmējums cinismam un īsredzīgam savtīgumam. Nepietiekama palīdzība noteikti nerada pozitīvus rezultātus. Un, jā, palīdzības programmas bieži ir neveiksmīgas. Un tā ir problēma. Pārāk mazai palīdzība nav jēgas. Tas ir tā, it kā futbola treneris izsniegtu savai komandai tikai labās kājas apavus. Pēc kāda duča sacensību viņš saka: "Jūs katru reizi zaudējat, no jums nekad nekas neiznāks. Es te vairs nepiedalos — paturiet apavus, taču no šī brīža atbildīgi par sevi būsiet paši."

Ir ļoti daudz valstu, kur palīdzība rada pozitīvus rezultātus. Svarīgs ir palīdzības apjoms. Ruandā pēc genocīda tika sniegta būtiska palīdzība. Šī valsts ir atguvusies apbrīnojamā veidā. Prezidentu *P. Kagame* var daudz kritizēt — man pašam ir daudz ko teikt —, taču Ruanda pēc 1994. gada terora sniedza mācību visai pasaulei, kā dzīvot. Taču bez palīdzības tās ekonomiskā izaugsme būtu mazāk iespaidīga. Arī Mozambikā palīdzība ir radījusi pozitīvus rezultātus; un ir daudzi citi piemēri. Kopš Tūkstošgades mērķu noformulēšanas 29 miljoni bērnu ir spējuši gūt labumu no pamatizglītības. Ja pasaule būtu turējusi solījumus, pārtikas krīzes nebūtu. Ja katra pārtikusi valsts būtu tērējusi 0,7 % no IKP attīstības atbalstam, to bērnu skaits, kuri cieš no nepietiekama uztura, pašlaik atkal nepalielinātos pēc vairākus gadus ilgās samazināšanās.

Tāpēc šis ziņojums ir Eiropas Parlamenta skaudrs atgādinājums dalībvalstīm turēt solījumus, īpaši tām dalībvalstīm, kuras kavējas, — Francijai, Vācijai, Apvienotajai Karalistei un Itālijai; es nosaucu tikai lielās dalībvalstis. Tām ir jāpalielina palīdzība līdz 2015. gadam saskaņā ar precīzu grafiku un ar vienādiem palielinājumiem. Nekādu atlikumu, jo novēlots pieaugums pēc virknes nelielu palielinājumu nozīmēs, ka laikā no šā brīža līdz 2015. gadam nabadzīgās valstis zaudēs 17 miljardus eiro lielu atbalstu.

Ir jābūt skaidram vienam: ar valsts finansējumu vien nepietiek, lai uzsāktu attīstību un to turpinātu. Ir vajadzīgs kaut kas vairāk. Eiropas Savienībai jāturpina ieguldīt miera un drošības, labas pārvaldības un cilvēktiesību ieviešanas jomā. Kenijā tas izdevies, pateicoties Eiropas spiedienam, un *Raila Odinga* tagad ir premjerministrs. Čadas austrumu daļā *EUFOR* klājas daudz grūtāk. Taču ir ļoti svarīgi sabiedriskiem mērķiem izmantot privāto finansējumu. Šajā gadījumā būtiska ir spēja aizņemties naudu. Aizdevumi visnabadzīgākajiem ir pieejami reti, un tas ir jāmaina. Nosakot attīstību par mērķi, ir jānodrošina sieviešu un vīriešu vienlīdzīga piekļuve bez sodošām procentu likmēm un ieguldījumi mazo darba devēju potenciālā, kuri ļoti labi veido sadarbības tīklus, — tas viss veicams kopīgi ar vietējām organizācijām. Privātās bankas automātiski nedomā par šiem nosacījumiem un kūrāk aizdod sievietēm nekā vīriešiem. Šajā saistībā Eiropas Savienība var radīt milzīgu atšķirību, izmantojot kredītu garantijas. Un Eiropas Investīciju bankai ir jāaizdod daudz vairāk mikrokredītu iestādēm, nekā tā aizdod pašlaik. Tas viss sniedz cilvēkiem reālu iespēju parādīt sevi un nostiprināt savu esību kā neatkarīgiem, patstāvīgiem pilsoņiem. Nabadzīgajām valstīm ir arī jāpiešķir lielāka ietekme Starptautiskajā Valūtas fondā.

Vairāk naudas ir arī vajadzīgs, lai risinātu klimata pārmaiņu sekas, izmantojot oglekļa emisiju tirdzniecības sistēmu. Piesārņotāji maksā; ne jau nabadzīgās valstis ir atbildīgas par globālo sasilšanu. Šajā gadījumā atbalsts galvenokārt ir jāpiešķir ilgtspējīgiem enerģijas veidiem.

Attīstības politikai Eiropas Savienībā ir galvenā nozīme. Eiropas Savienībai ir jābūt spēcīgam dalībniekam pasaules mērogā — katrai dalībvalstij savā veidā, taču esot vienotām un ieguldot 0,7 % no IKP. Tas ir Tūkstošgades astotais mērķis, un šī astotā mērķa sasniegšana mazliet pietuvinās pārējo mērķu īstenošanu.

Nobeigumā jāpiebilst, ka tajā laikā, kuru aizņēma šī runa, bada nāvē ir miruši astoņdesmit cilvēki un piecdesmit bērni, kas jaunāki par pieciem gadiem, ir miruši no viegli ārstējamām slimībām.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos paust pateicību īpaši *Thijs Berman* par viņa ziņojumu. Tas ir ļoti visaptverošs un tālredzīgs.

Es domāju, ka šis ziņojums ir ļoti laicīgs un ka tas var īpaši ietekmēt divas jomas. Viena ir ANO sarunas Ņujorkā par gala dokumentu Dohas pārskata konferencei par attīstības finansēšanu, kam jāsākas novembra beigās. Otrā ir ES nostāja sarunās Apvienotajā Nāciju Organizācijā un pašas Eiropas ieguldījums Dohas konferences veiksmīgā iznākumā. Šī nostāja pašlaik tiek izstrādāta.

Kā jūs teicāt, konference 2002. gadā Monterejā bija veiksmīga; attīstītās un jaunattīstības valstis apvienoja spēkus un apņēmas pildīt konkrētu darbību kopumu, tā dēvēto „Monterejas konsensu”. Eiropas Savienībai bija liela un izšķiroša nozīme, lai nonāktu pie šī veiksmīgā iznākuma. Es uzskatu, ka Eiropas attieksme ir bijusi nopietna attiecībā uz Dohā noteikto saistību pildīšanu, un Komisija katru gadu ir novērtējusi progresu mūsu dalībvalstīs. 2005. gadā ES pārskatīja un vēl vairāk stiprināja mūsu saistības.

Visievērojamākā ES apņemšanās ir noteiktā laikā izpildāmi mērķi palielināt oficiālā attīstības atbalsta apjomu, lai līdz 2015. gadam 0,7 % no ES nacionālā kopienākuma tiktu tērēti attīstībai. Es domāju, ka jūs visi zināt, ka mēs nolēmām to izpildīt pakāpeniski ar pirmo tūlītējo mērķi 2006. gadā, ko kolektīvi sasniedza Eiropas Savienība. Nākamais termiņš ir 2010. gads, kad mūsu palīdzībai būtu kopīgi jāsasniedz 0,56 % no IKP.

Šī gada (2008. g.) jūnijā Eiropadome vēlreiz stingri apstiprināja šīs saistības, kas bija atzīstams un būtisks pasākums, jo pagājušajā gadā ES atbalsta līmenis samazinājās pirmo reizi kopš Monterejas konferences. Tas bija diezgan negatīvs signāls. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija joprojām ir pārliecināta, ka Eiropas Savienības atbalsta līmenis, sākot ar šo (2008.) gadu, atkal palielināsies. Šajā saistībā svarīgs instruments ir daudzgadu slidošie grafiki, kas parāda, kā katra dalībvalsts vēlas sasniegt noteiktos mērķus. Mums ir jāredz kopaina, taču arī mozaīka, ko veido valstis.

Kopš Monterejas konferences Eiropas Savienība ir arī panākusi progresu attiecībā uz citām savām saistībām. Dohas konferences mērķis ir novērtēt panākto progresu, atkārtoti apstiprināt saistības, noskaidrot šķēršļus, taču arī atrast veidus, kā pārvarēt šos šķēršļus. Tajā būtu arī jārunā par jaunām problēmām, piemēram, klimata pārmaiņām un augstajām un nepastāvīgajām pārtikas, degvielas un patēriņa preču cenām, ņemot vērā globālo ekonomisko lejupslīdi un pat finanšu krīzi.

Komisija cer, ka Dohā starptautiskā sabiedrība atkārtoti apstiprinās globālo partnerību attīstības finansēšanai, pamatojoties uz attīstīto un jaunattīstības valstu kopīgiem pienākumiem. Tādēļ tas ir nevis vienvirziena, bet divvirzienu process.

Dohā ir jāpanāk uz rīcību orientēts un tālredzīgs rezultāts, kas atvieglo Monterejas konsensa efektīvu īstenošanu visās tā dimensijās, arī attiecībā uz vietējo resursu mobilizēšanu, ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem attīstībā, starptautisko tirdzniecību, jaunattīstības valstu ārējo parādu, finanšu un tehnisko sadarbību un globālo pārvaldību.

Ziņojumā, ko gatavojaties pieņemt, tiek risināti vairāki no minētajiem jautājumiem un ir sniegts apsveicams ieguldījums starptautiskajās debatēs. Paldies par jūsu ziņojumu un uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties *T. Berman* par izcilo ziņojumu, kas ir labs kopsavilkums virzienam, kurā iet ES attīstības politika: attīstība ir notikusi, taču darāmā vēl ir daudz.

Pavisam nesen ES publicēja pētījumu “Tūkstošgades attīstības mērķi vidusposmā”, kurā ir apskatīta Tūkstošgades mērķu īstenošana un Savienības nozīme to sasniegšanā. Ziņojumā ir secināts, ka ir bijusi pozitīva attīstība, taču ir arī jomas, kas jāuzlabo.

ES ir pasaulē lielākā attīstības palīdzības sniedzēja, tā kopumā sniedz 60 % visa atbalsta. 2006. gadā ES sasniedza oficiālo mērķi novirzīt 0,31 % no kopējā IKP attīstības palīdzībai.

Neskatoties uz to, ka tika sasniegts 2006. gada mērķis, palīdzības apjoms ir nepietiekams un prognozes 2007. gadam rāda, ka palīdzība samazinās satraucošā ātrumā. Lielākā daļa ES valstu nav palielinājušas attīstības palīdzības apjomu, ko tās ziedoja iepriekšējā gadā, un dažās valstīs šī summa patiesībā ir

samazinājusies vairāk nekā par 100 %. Tādēļ ES valstīm, kuras uzņēmas Tūkstošgades attīstības mērķu saistības, ir daudz kas jāuzlabo.

Saskaņā ar ES mērķu kopumu procentuālā attiecība, kas paredzēta palīdzībai, līdz 2015. gadam ir jāpalielina līdz 0,7 % no IKP. Attīstības problēmas un nabadzība netiks automātiski likvidētas ar 0,7 %: ir steidzami vajadzīga plānošana, struktūra un uzraudzība. Tomēr bez naudas nekas nenotiks, un ir ārkārtīgi svarīgi, lai mēs saglabātu šo mērķi un turētu solījumu.

25. Iekšējā tirgus progresa ziņojums (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Charlotte Cederschiöld* ziņojums (A6-0272/2008) Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā par iekšējā tirgus progresu (2008/2056(INI)).

Charlotte Cederschiöld, referente. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, man ir ārkārtīgi liels prieks atzīmēt, ka kopš mūsu iekšējā tirgus ziņojuma pieņemšanas komitejā ir panākts liels progress. Jūlijā iesniegtais jaunais iekšējā tirgus progresa ziņojums parādīja, ka dalībvalstis ir sasniegušas līdz šim labākos rezultātus attiecībā uz iekšējā tirgus noteikumu transponēšanu valsts tiesību aktos. Ir sasniegts valstu un valdību vadītāju noteiktais mērķis — vidēji 1 % transponēšanas deficīta —, un mums ir uzvarētājs ar 0 % transponēšanas aizkavējumu: Bulgārija. Labi pastrādāts! Cerēsim, ka šī pozitīvā tendence turpināsies un ka mūsu pilsoņi turpmāk varēs izmantot visas mūsu iekšējā tirgus priekšrocības.

Mums ir vairāk jāuzsver pareiza īstenošana. Mūsu ziņojumā mēs mudinām Eiropas Parlamenta deputātus un Komisijas locekļus iekļaut jaunus un izsmalcinātākus instrumentus un rādītājus, kas sniedz vairāk padziļinātas informācijas, lai nodrošinātu sabiedrībai līdzekļus to zaudējumu aprēķināšanai un atlidzināšanai, kas radušies sabiedrībai un rūpniecībai, jo dalībvalstu valdības ne vienmēr laikus vai pareizā veidā dara to, kas tām būtu jādara.

Proti, mums ir jāizstrādā īstenošanas uzraudzība un novērtēšana tādā veidā, lai tās atbilstu īstenošanas procesam valstī, jo visi gūst labumu no tā, ja šādā veidā var izvairīties no tiesvedības. Mums ir jāatrod veidi, kā sākotnēji izvairīties no pārkāpumu gadījumiem un kā tos paātrināt, ja tie nonāk tiesā. Īstenošanas atšķirības un nevajadzīgu birokrātiju var novērst, izmantojot īstenošanas darba grupas un tīklus. Ar efektīva SOLVIT tīkla palīdzību un Komisijas nozaru pārskatiem agrīnā posmā var noteikt atlikušās problēmas. SOLVIT ir instruments, kam ir jāklūst stiprākam un kas tāds kļūst.

Viena no lielākajām problēmām, kas tiek apspriesta šeit, Parlamentā, ir saikne ar progresa ziņojumu par patēriņa tirgiem. Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai šeit un tagad uzsvērtu, ka šajā posmā mēs ne ar vienu lēmumu nedrīkstam steigties uz priekšu. Kā mēs esam atzīmējuši, iekšējā tirgus progresa ziņojums darbojas kā spiediena izdarīšanas līdzeklis un tam joprojām ir ievērojams attīstības potenciāls. Turklāt ir lietderīgi ļaut abiem ziņojumiem progresēt atsevišķi, lai katrs no tiem attīsta savas stiprās puses. Pēc tam mēs varam izvērtēt, vai būtu vērts tos apvienot, kā tas arī varētu notikt. Galu galā progresa ziņojums par patēriņa tirgiem joprojām ir maz izstrādāts produkts, turpretim attiecīgais ziņojums par iekšējo tirgu jau veic lielu uzdevumu, lai veicinātu saskaņotus EK tiesību aktus. Neraugoties uz tā pilnvarām attiecībā uz iepriekš minēto, dalībvalstu attieksme pret ziņojumu ir ļoti pozitīva. Citiem vārdiem sakot, tas ir ārkārtīgi efektīvs instruments, kas mums jā saglabā, bet varbūt arī jātransponē citās sīkākās nozarēs.

Man ir arī jāpiemin nozares, kurās rodas vislielākās problēmas. Tās ir vides, nodokļu, muitas, enerģētikas un transporta nozares. Šajā jautājumā es uzskatu, ka mums ir jāizmēģina jauni modeļi un varbūt jāpārņem Pakalpojumu direktīvas modelis, kurā īstenošana paredzēta ārkārtīgi ciešā sadarbībā ar Komisiju. Tas ir jāiesaka. Es ceru, ka turpmāk būs vairāk iespēju apspriest šo ļoti svarīgo jautājumu ikgadējā iekšējā tirgus forumā un ar nostiprinātu tīklu, administratīvas sadarbības pasākumu un varbūt jaunas iekšējā tirgus padomes starpniecību Ministru padomē; es to augsti vērtētu. Regulāra informācijas atjaunināšana galu galā ir metode, kas palīdz attīstīt šo jomu. Es vēlētos pateikties visiem, kuri ir piedalījušies darbā pie šī jautājuma, jo es esmu pārliecināta, ka paveiktais darbs veidos pamatu ES sadarbībai nākotnē.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, mums ir vairāki ziņojumi saistībā ar šo jauno sistēmu, un esmu gandarīts, ka varu apsveikt *Charlotte Cederschiöld* par viņas ziņojumu, jo tā ir joma, ko nav tik viegli izvērtēt. Šis ziņojums ir ļoti svarīgs sīkā izklāsta dēļ un arī tajā ierosināto turpmāko pasākumu dēļ. Tas ir ziņojums par iekšējā tirgus progresu, lai gan *C. Cederschiöld* tikko runāja par citām jomām, un tajā ir iekļautas daudzas ļoti interesantas un noderīgas idejas par progresa ziņojuma saturu un galvenajām jomām nākamajos gados.

Dalībvalstu novēlota vai nepareiza ES tiesību aktu transponēšana atņem mūsu pilsoņiem un uzņēmumiem Kopienas tiesību aktos noteiktās tiesības. Tā arī mazina uzticību un uzticēšanos Eiropas Savienībai kā Kopienai, kuras pamatā ir tiesiskums. Tādēļ ES tiesību aktu laikus veikta un pareiza transponēšana un piemērošana mūsu valstīs ir ļoti svarīga. Šajā ziņojumā ir apstiprināta un pastiprināta šī jautājuma nozīme, ko Komisija vērtē ļoti atzinīgi.

Pēdējos gados dalībvalstu rezultāti attiecībā uz ES tiesību aktu laicīgu un pareizu transponēšanu ir būtiski uzlabojušies. Pašlaik 18 dalībvalstis jau ir sasniegušas 1 % sliekšni vai zemāku transponēšanas deficīta mērķi 2009. gadam, par ko 2007. gada martā vienojās mūsu valstu un valdību vadītāji. Citas dalībvalstis ir ļoti tuvu šim mērķim nepārsniegt 1 %. Tas nozīmē, ka vidējais transponēšanas deficīts jau ir 1 %, kas ir krietni pirms 2009. gada termiņa. Tā ir ļoti pozitīva attīstība, un Komisija cer, ka 2009. gadā šī tendence būs vēl izteiktāka.

Iekšējā tirgus progresa rādītājam jau ir bijusi ļoti liela nozīme, lai atbalstītu dalībvalstu centienus. Šāda nozīme tam būs arī turpmāk. Virzība notiek, un šis progresa ziņojums rada dalībvalstu savstarpēju spiedienu, lai uzlabotu rezultātus.

Tomēr, kā norādīja referente, ES tiesību aktu pareiza īstenošana neapstājas tikai pie direktīvu laicīgas un pareizas transponēšanas. Iestādēm šīs direktīvas ir efektīvi jāpiemēro reālajā situācijā. Turklāt valstu iestādēm ir jānodrošina, lai pilsoņi un uzņēmumi var efektīvi un pilnvērtīgi izmantot savas tiesības, kas noteiktas pašā Līgumā.

Es piekřītu C. Cederschiöld, ka ir pienācis laiks izpētīt, vai var paplašināt progresa ziņojuma piemērošanas jomu, un apskatīt ES tiesību aktu piemērošanas citus aspektus, kas nav saistīti tikai ar transponēšanu.

Pievērsot lielāku uzmanību tādiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, kas neattiecas uz novēlotu transponēšanu, arī sniežot plašāku informāciju par atsevišķām nozarēm, jaunākais 2008. gada jūlija progresa ziņojums ir pirmais solis šajā virzienā, un mēs sākam skatīt šo jautājumu plašāk. Komisija pašlaik pēta, vai var sagatavot kvalitatīvākus datus par ES tiesību aktu piemērošanu, iespējams, īpašu uzmanību pievēršot nozarēm, kurās ES tiesību aktu pareizas piemērošanas problēmas šķiet visizteiktākās, to skaitā, kā tas bija minēts, enerģētikas un transporta nozarei.

Mērķis ir 2009. gada pirmajā ceturksnī publicēt visaptverošāku progresa ziņojumu. Es uzskatu, ka tas ļoti lielā mērā atbilst C. Cederschiöld ziņojumā paustajiem ierosinājumiem.

Es atzīmēju arī ziņojumā pausto nostāju par iekšējā tirgus progresa ziņojuma un patēriņa tirgu progresa ziņojuma saistību un to, ka šiem progresa ziņojumiem jābūt atsevišķiem.

Vēlreiz pateicos jums par šo ziņojumu un par uzmanību!

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Kopienas tiesību aktu kvalitāte un to laicīga īstenošana ir ļoti svarīga iekšējā tirgus pienācīgai darbībai. Iekšējā tirgus direktīvu pareiza transponēšana un piemērošana ietekmē konkurētspēju un ekonomisko un sociālo līdzsvaru Eiropas Savienībā.

Piemēram, Būvizstrādājumu direktīva, kas mums jāaizstāj ar regulu, pie kuras es pašlaik strādāju kā „ēnu” referente PPE-DE grupas vārdā, tika transponēta tādā veidā, ka CE marķējums ir neobligāts četrās dalībvalstīs un obligāts pārējās. Šī situācija rada milzīgas problēmas ražošanas nozarei.

Neskaidri noteikumi un sekundāro tiesību aktu nepareiza īstenošana bieži beidzas ar tiesvedību Eiropas Kopienas Tiesā.

Manuprāt, ļoti svarīgs pasākums ir atsevišķu kontaktpunktu izveide, kuros Eiropas pilsoņi, pārvietodamies iekšējā tirgū, var saņemt palīdzību visos juridiskajos un praktiskajos jautājumos.

Atklātā un konkurējošā iekšējā tirgū ir vajadzīgi mērķtiecīgāki un stingrāki instrumenti, lai uzlabotu cīņu pret viltošanu un pirātismu. Lūdzu, ņemiet vērā, ka mani kolēģi un es sagatavojām rakstisko deklarāciju 67/2008, lai pievērstu uzmanību viltošanai un pirātismam, kas arvien vairāk apdraud Eiropas ekonomiku, nodarbinātību un radošumu.

Mūsu prioritātei jābūt to patērētāju aizsardzībai, kuri bieži neviļus nopērk viltotu produktu, ticēdami, ka tas ir oriģināls izstrādājums, un kuri, šādi rīkojoties, var apdraudēt savu veselību un drošību.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Iekšējā tirgus direktīvu laicīga īstenošana, precīza transponēšana un piemērota likumu ieviešana ir iekšējā tirgus efektīvas darbības un patērētāju aizsardzības priekšnosacījumi, kas ietekmē konkurētspēju un ES ekonomisko un sociālo līdzsvaru.

Progresu ziņojums ir politikas izstrādes svarīgs instruments, tādēļ mēs aicinām Komisiju paplašināt tajā iekļauto informāciju un rādītājus, lai cita starpā iekļauto darba ņēmēju kvalitātes un sociālos nosacījumus, kā arī ietekmi uz vidi un klimata pārmaiņas.

Rumānija ir septītā ES dalībvalsts attiecībā uz iekšējā tirgus direktīvu transponēšanu, un 2007. gada decembrī tās vidējais transponēšanas deficīts bija 0,8 % salīdzinājumā ar 1 % mērķi 2009. gadam, ko noteica valstu un valdību vadītāji. Ziņojumā ir arī uzsvērts, ka aizkavējumi vai Eiropas regulu nepareiza ieviešana ietekmē patērētājus un uzņēmumus un liek dalībvalstīm palielināt centienus, lai popularizētu SOLVIT (problēmu risināšanas tīkls, ko izmanto dalībvalstis, lai, nevēršoties tiesās, atrisinātu problēmas, kas var rasties iekšējā tirgus tiesību aktu neatbilstīgas ieviešanas dēļ).

Es arī vēlētos apsveikt referenti par viņas darbu.

26. Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Maria Badia i Cutchet* ziņojums (A6-0304/2008) Kultūras un izglītības komitejas vārdā par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu (2008/2068(INI)).

Maria Badia i Cutchet, referente. – (ES) Komisār, es uzskatu, ka mēs varam piekrist, ka ziņojuma pieņemšana par tādu pašlaik svarīgu jautājumu kā skolotāju izglītības kvalitāte ir labas ziņas, ņemot vērā, ka skolotāju izglītības mērķis patiesībā ir gluži vienkārši uzlabot skolēnu izglītību un sniegt tiem zināšanas, kas nodrošina intelektuālu briedumu un kritisku attieksmi, vienlaikus nodrošinot ar vajadzīgajām prasmēm, lai varētu iekļauties arvien konkurētspējākā un prasīgākā sabiedrībā.

Šīs bažas ir kopīgas daudzām ieinteresētajām pusēm — gan skolēniem un vecākiem, gan skolotājiem un uzņēmumu vadītājiem. Eiropā pašlaik ir vairāk nekā seši miljoni skolotāju, kas veic šo svarīgo uzdevumu, lai attīstītu sabiedrības jauniešu zināšanas un prasmes, un sniedz izšķirīgu ieguldījumu, lai uzlabotu ekonomiskās izaugsmes iespējas un lielāku konkurētspēju.

Pašreizējie darba apstākļi šajā nozarē ir komplicētāki un sarežģītāki: klases no sociālā un kultūras viedokļa ir nevienmērīgākas, mācībās galvenā uzmanība tiek pievērsta individuālai mācīšanai, skolotāji no *ex-cathedra* mācībspēkiem ir kļuvuši par klases audzinātājiem; tiek prasīts labi pārzināt svešvalodas un informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (pazīstamas kā IKT) ne vien kā zināšanu nodošanas veidus, bet arī lai spētu tās izmantot kā mācību līdzekļus.

Pieejamā informācija liecina, ka ir vērojami mācību kvalitātes trūkumi; tas atbilst iepriekš aprakstītajai arvien lielākai profesijas komplicētībai, un ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi skolotāju izglītībā, kas ir svarīgi gan sākotnējās apmācības, gan stažēšanās laikā, kā arī nepieciešams sniegt lielāku atbalstu skolotāja karjeras pirmajos gados.

Ir arī vesela virkne saistītu problēmu, kas jāņem vērā: ievērojamas algu atšķirības dažādās valstīs un atšķirības attiecībā pret vidējo atalgojumu vienā valstī, liela vecāku darba ņēmēju attiecība, dažos gadījumos — motivāciju mazinoši darba apstākļi, maz cilvēku, kas vēlas strādāt šajā profesijā, u.c.

Ziņojumu sagatavots saistībā ar visu iepriekš minēto. Tajā ir ierosināti vairāki ieteikumi, kurus es tagad apkopošu.

Pirmkārt, mums profesijai ir jāpiesaista labāki kandidāti, un šis faktors ir cieši saistīts ar skolotāja profesijas labāku statusu sabiedrībā un atalgojumu. Tas paredz skolotāja profesijas darba apstākļu uzlabošanu, formulējot priekšlikumus skolotāju atbalstam pirmajos darba gados; jauni skolotāji varētu izmantot vecāku skolotāju zināšanas, kuri varētu samazināt darba stundas ar skolēniem un vairāk laika pavadīt, darbojoties lietišķās pētniecības un zināšanu nodošanas jomās.

Tas arī paredz ieguldījumus skolotāju sākotnējā apmācībā un izglītībā darbavietā, padarot augstāko izglītību savienojamu ar profesionālo attīstību un nodrošinot kvalifikācijas celšanu un prasmju uzlabošanu esošajiem mācībspēkiem.

Treškārt, ar uzlabotām mobilitātes programmām veicinot labas prakses pieredzes apmaiņu, īpaši saskaņā ar programmu *Comenius*, kas arī pozitīvi veicina valodu prasmju attīstīšanu.

Ceturtkārt, veicinot lēmumu pieņemšanu skolas līmenī; citiem vārdiem sakot, lielāku autonomiju, paturot prātā katras skolas atšķirīgo situāciju un katras skolas kopienā iesaistītās dažādās ieinteresētās puses: vecākus, vietējās kultūras iestādes u.c.

Komisār, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 149. panta noteikumiem par izglītību un apmācību šis ziņojums nebūs saistošs dalībvalstu valdībām. Tomēr tā ir rezolūciju, kas noteikti būtu jāņem vērā.

Galvenie jautājumi, piemēram, tie, kas attiecas uz izglītību, ir arī cieši saistīti ar nākotnes Eiropas vērtībām un Eiropas pilsonību, un tādēļ es aicinu Komisiju atbalstīt šo Kultūras komitejas ziņojumu un darīt visu iespējamo, lai aizstāvētu tajā iekļautos priekšlikumus Padomē.

Dāmas un kungi, mūsu sarunās mēs bieži norādām, ka ir svarīgi domāt par to, kādu valsti mēs atstāsim saviem bērniem. Mums ir arī jādomā par to, kādus pilsoņus mēs atstāsim savām valstīm, un tā ir joma, kurā izglītībai ir būtiska nozīme.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, godātie Parlamenta deputāti, es ļoti atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, jo īpaši tāpēc, ka esmu par izglītību atbildīgais komisārs. Es vēlētos pateikties *Maria Badia i Cutchet* un Kultūras un izglītības komitejai par paveikto.

Tāpat kā jūs, arī Komisija uzskata, ka visas dalībvalstis saskaras ar būtiskiem uzdevumiem, cenšoties uzlabot izglītības un apmācības sistēmas, jo īpaši attiecībā uz augstāku kvalitāti. Mēs esam vairākkārt runājuši — un es vēlreiz jums atgādinu — par pamatprasmju, kā arī līdztiesības un efektivitātes nozīmi mūsu sistēmās. Šos uzdevumus nevar izpildīt vai apsvērt pilnā mērā bez augstas kvalitātes skolotāja profesijā, kas ir visa minētā pamatā. Skolotāju darba kvalitāte ir būtisks faktors, lai modernizētu mūsu izglītības sistēmu un panāktu līdztiesību un efektivitāti. Bez šādiem skolotājiem ir grūti sasniegt uzlabojumus.

Tās problēmas, ar ko saskaras tieši skolotāji, palielinās, jo ekonomiskā, sociālā un izglītības situācija kļūst sarežģītāka un skolas klāst neviendabīgākas un dažādākas. Šavakara debatēs par pirmo ziņojumu mēs runājam par radošumu un inovāciju. Mēs varam sasniegt lielāku skolēnu radošumu un inovāciju tikai tad, ja mums skolās ir radoši un inovatīvi skolotāji.

Skolotāja profesijai mums ir jāpiesaista paši labākie kandidāti. Mums jānodrošina viņiem labākā iespējamā sagatavošanās karjerai, un — kas ir pats svarīgākais — mums ir jāturpina apmācīt un attīstīt visus mūsu skolotājus visas karjeras gaitā. Runa ir, kā jūs teicāt, *Badia i Cutchet* kundze, par skolotāju pieņemšanu darbā un algām.

Katram skolotājam arī patstāvīgi jāmācās, pastāvīgi jādomā par veidu, kā viņš māca, jāmācās no saviem kolēģiem un jāmeklē jaunas iespējas, kā attīstīt zināšanas un prasmes un apmierināt skolēnu individuālās vajadzības. Katram skolotājam ir arī jābūt personai, kas mācās visu mūžu. Viņš nevar mācīt mūžizglītību, ja pats nemācās visu mūžu. Ar trīs vai četrus gadus ilgu sākotnēju izglītību nekad nevar pietikt, lai sagatavotu skolotāju mācīšanai visu mūžu. Tikai tad, ja skolotāji turpina mācīties, viņi var būt laikmetīgi un sniegt zināšanas, kas patiešām ir svarīgas skolēniem.

Es ar lielu prieku ievēroju, ka šajos jautājumos ir tik liela vienprātība, kā tas patiesi bija Ministru padomē pagājušā gada novembrī.

Mums ir jāstrādā, lai, pamatojoties uz šiem labajiem nolūkiem un šo vienprātību, ieviestu reālus uzlabojumus skolotāju izglītībā. Mums ir jānudina dalībvalstis vairāk ieguldīt mācībspēku attīstībā. Ar trim vai četrām dienām gadā izglītībai darbavietā vienkārši nepietiek. Ir arī jāuzlabo un jāpaplašina atbalsts jaunu skolotāju ievadīšanai darbā. Mums ir jānudina dalībvalstis uzlabot apmācības kvalitāti darbavietā un nodrošināt, lai tā sniedz tādas praktiskās mācīšanas prasmes, kas skolotājiem patiešām ir vajadzīgas pašlaik un turpmāk.

Mums ir jāattīsta skolu vadība. Mūsdienās skolas ir nozīmīgas organizācijas, kas ietekmē simtiem tūkstošu cilvēku dzīvi. Tām ir jābūt labi pārvaldītām un ar labu vadību, taču vissvarīgākais — priekšgalā jābūt vadošai komandai ar skaidru redzējumu par augstas kvalitātes izglītību visiem skolēniem.

Vēlreiz jums pateicos par ziņojumu un par ieguldījumu. Es ceru turpināt ne vien mūsu diskusiju, bet it sevišķi mūsu sadarbību šajā svarīgajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – Šī ziņojuma pamatā ir Eiropas Komisijas paziņojums “Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana” (SEC(2007)0931), un tajā ir uzsvērts, ka dalībvalstīm ir jāreformē valsts izglītības sistēmas, lai uzlabotu skolotāju apmācību.

Referente ir norādījusi uz dažiem ļoti svarīgiem faktiem, piemēram, grūtībām skolotāja profesijā noturēt labākos kandidātus, skolotāju zemo atalgojumu daudzās valstīs, skolotāju slikto sociālo statusu, skolotāju svešvalodu zināšanu zemo līmeni un citiem.

Lai risinātu šīs problēmas, mums ir jābūt saskaņotai, kompleksai un pilnīgai stratēģijai visā Eiropas Savienībā. Mums ir jāorganizē vairāk skolotāju apmācības programmu, un šīm programmām jābūt veidotām tā, lai nobeigumā iegūtā kvalifikācija tiek atzīta visās dalībvalstīs. Lai to panāktu, mums ir jāuzņemas atbildība kopīgi ar valstu valdībām, jo mums var būt vēlme, bet valdībām ir pilnvaras reformēt izglītības sistēmu.

Es ceru, ka šis ziņojums būs pirmais solis ilgā procesā, kas beigsies ar skolotāju izglītības kvalitātes reālu uzlabošanu visā Eiropas Savienībā.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas romiem ir zemas kvalitātes izglītība — tā ir nošķirta izglītība ar klasēm, kurās mācās tikai čigāni, ne vien postkomunistiskajās valstīs, bet arī Eiropā kopumā. Romu bērni saskaras ar grūtībām, lai saņemtu kvalitatīvu izglītību gan jaunajās, gan vecajās dalībvalstīs. Romu ģeogrāfiska segregācija ir liels šķērslis līdztiesībai izglītībā. Romu dzīvesveids apgrūtina nepieciešamo pasākumus veikšanu ilgajā cīņā, lai likvidētu klases, kurās ir tikai čigāni. Progress šajā cīņā ir atkarīgs no augsti kvalificētiem romu un citas izcelsmes skolotājiem, lai nodrošinātu romu bērnu pamatattīstību un mainītu *status quo*. Augsti kvalificētu skolotāju nodrošinājums, lai liktu romu bērniem pildīt uzdevumus, ko uzdod vispārējās izglītības skolās, ir ļoti svarīgs izglītībai, ko saņem nākamie skolotāji pedagoģiskajās mācību iestādēs. Ja ceram sagaidīt rezultātus no mūsu bērniem, mums skolotājiem jānodrošina teicama apmācība. Turpmākajā skolotāju apmācībā galvenā uzmanība jāpievērš zināšanām par progresīvām mācībām multikulturālās klasēs. Mērķis izlīdzināt skolu izglītības kvalitāti, apturēt priekšlaicīgas skolas pamešanas gadījumus un nodrošināt, lai romu bērni iestājas augstskolā un lai ir sagatavoti saskarties ar dzīves grūtībām, nav jāuztver nenopietni, bet gan jācenšas cīnīties par to.

27. Boloņas process un studentu mobilitāte (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Doris Pack* ziņojums (A6-0302/2008) Kultūras un izglītības komitejas vārdā par Boloņas procesu un studentu mobilitāti (2008/2070(INI)).

Doris Pack, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es ceru, ka tas, ka mēs šajā vakarā vēlreiz tiekamies slēgtā sanāksmē, neko neliecina par mūsu kopējo attieksmi pret izglītību.

Boloņas process patiešām ir pēdējo gadu radikālākā augstākās izglītības reforma. Zināšanu plūsma mūsdienās noteikti vairs nedrīkst apstāties pie valsts robežām. Tāpēc ir arī liels gandarījums, ka dalībvalstis un universitātes ir sagatavotas kopīgi strādāt pie šī jautājuma neatkarīgi no subsidiaritātes principa, ko tās vienmēr vērtē tik augstu. Es to vērtēju atzinīgi, taču arī atzīmēju, ka šajā jautājumā ir apieti visi parlamenti. Nevienš nesazinājās ne ar Eiropas Parlamentu, ne arī ar kādu no 46 valstu parlamenti.

Kaitinošākais ir tas, ka mūs, Parlamenta deputātus, pastāvīgi izprašņā par šo Boloņas procesu. Ja kaut kas noiet greizi, vienmēr tiek norādīts mūsu virzienā, kaut gan mums ar to nav nekāda sakara; pat Komisijai ar to nav bijis nekāda sakara. Man ir prieks teikt, ka Komisija pašlaik ir iesaistījusies un palīdz iekustināt šo Boloņas procesu saskaņā ar mūsu izglītības programmām, ar kurām būs iepazinušies. Īsumā, radišanas process bija smags, un tas vēl nav beidzies. Tas būtu bijis saprātīgi — iesaistīt parlamentus.

Mēs vēlamies līdz 2010. gadam izveidot Eiropas augstākās izglītības telpu. Tas ir pats par sevi saprotams. Studentiem ir jābūt plašai izvēlei, daudziem augstas kvalitātes studiju kursiem. Šajā nolūkā Boloņas process paredz trīs prioritāras darbības jomas: bakalaura, maģistra un doktora grādu trīs posmu sistēmas ieviešanu, kvalitātes nodrošināšanu un kvalifikāciju un studiju ilguma atzīšanu.

Studentu mobilitātei un augstas kvalitātes izglītībai vajadzētu būt starp Boloņas procesa galvenajām prioritātēm, bet pats process un jo īpaši sasteigtā bakalaura studiju kursu ieviešana ir — kā mēs uzzinājam uzklaušanās laikā — izraisījuši to, ka bakalaura kursu laikā mazāk studentu uzdrīkstas pavadīt studiju laiku ārzemēs, jo

šie kursi ir pārslogoti ar pārāk daudz mācību materiāliem. Piecu gadu universitātes studijas nevar pēkšņi ietilpināt trīs gadu bakalaura grāda kursā. Dažos gadījumos tieši tas ir izdarīts. Tad iznāk, ka studenti nepavisam nevar tikt prom, ka par studijām ārzemēs vispār nevar būt ne runas. Žēl, ka tā. *Erasmus* ir tik lieliska programma, un būtu jāizmanto tās piedāvātās iespējas, kā arī visas pārējās iespējas studēt ārzemēs. Patiesībā kursam, kas paredz mobilitāti, patiešām vajadzētu būt obligātam.

Manuprāt, kredītpunktu sistēma nedarbojas. Nav pareizi, ka vienā valstī par noteiktu studiju priekšmetu piešķir trīs kredītpunktus, kamēr citā valstī piešķir tikai vienu. Ir jābūt Eiropas sistēmai, kurā pret visiem ir vienlīdzīga attieksme. Tā ir joma, kurā ir vairāk jāstrādā. Es uzskatu, ka teorija ir laba, bet tā netiek īpaši labi piemērota.

Mums ir arī jānodrošina, ka universitātes dara visu, kas ir to spēkos, lai izmantotu finansējuma iespējas, lai atvieglotu studentiem iespēju izmantot mobilitāti, ja viņi tā vēlas rīkoties. Daudzām universitātēm tas nozīmēs nokāpšanu no ziloņkaula torņa un sadarbību ar uzņēmējiem. Cik daudzi lielie uzņēmumi uzskatītu par godu sponsorēt doktorantūras vai maģistrantūras kursu? Ja tas nozīmētu, ka maģistrantūras kursa nosaukumā būtu jāiekļauj nosaukums *Mercedes* vai *Sony*, vai kādas citas korporācijas zīmols, lai tā būtu! Gribu teikt, ka sponsoru nauda palīdzētu studentiem. Runa nav par mācību programmas satura noteikšanas tiesību pārdošanu, bet gan par finansējuma avotu atrašanu, kas patiešām ļauj ikvienam, kurš to vēlas, studēt ārzemēs. Ja mēs panāksim progresu, lai sasniegtu šos mērķus ar Komisijas starpniecību, mēs visi būsīm pilnībā apmierināti.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es īpaši vēlos vēlreiz pateikties *Doris Pack*. Viņa ir viena no mūžizglītības programmu dibinātājām, un tās ir ļoti populāras studentu mobilitātes programmas. Šis ziņojums par Boloņas procesu un studentu mobilitāti ir ļoti konkrēts ieguldījums, lai panāktu vēl labāku un vēl lielāku mobilitāti.

Kā mēs visi zinām, Boloņas process ir plaši izvērstis, un drīz tas būs pastāvējis desmit gadus un izplatījies visā kontinentā. Tas tika uzsākts, jo kopš 1987. gada mums jau bija mobilitātes sistēma, pazīstama kā *Erasmus*, un lielākā daļa tās instrumentu kļuva par daļu no Boloņas procesa. Abas sistēmas ir savstarpēji atbalstošas un sniedz ļoti svarīgu politisku ieguldījumu. Tā nav tikai mobilitāte mobilitātes dēļ, bet gan universitāšu modernizācijas, atvērtības un internacionālizācijas dēļ. Ziņojumā ir sniegts ļoti vispusīgs pārskats par to, kādi turpmāki pasākumi ir vajadzīgi šajā jomā.

Jūsu secinājumi atbilst rezultātiem un ieteikumiem, ko sagatavojusi īpaša grupa, kuru es aicināju sadarboties ar Komisiju, un tas bija augsta līmeņa ekspertu forums, ko vadīja bijusī ministre *Maria João Rodrigues*, kura sagatavoja ziņojumu šāgada jūnijā. Abos ziņojumos ir ierosināts, ka mums ir vajadzīga būtiska un saskaņota rīcība, lai palielinātu studentu mobilitāti un, atļaušos piebilst, jaunu cilvēku mobilitāti kopumā: skolēnu, jauniešu, kas piedalās apmācībā, jauno mākslinieku un jauno uzņēmēju mobilitāti. Es vēlētos redzēt, kā visu pakāpju studiju programmās tiek ieviests mobilitātes posms, lai mudinātu studentus doties uz ārvalstīm un lai mobilitāti uztvertu kā standartu, nevis īpašu gadījumu.

Es jums piekrītu, ka Boloņas reformas ir jāizmanto, lai padarītu atvērtākas mūsu augstākās izglītības sistēmas, nevis lai radītu jaunus šķēršļus mobilitātei. Jūsu idejas par elastīgiem kursu veidiem dažās studiju jomās būtu savienojamas ar Boloņas noteikumiem, un tās ir vērts izpētīt. Es arī piekrītu, ka mums labāk un vairāk (un tas nozīmē — efektīvāk) ir jāiegulda mūsu pilsoņu mobilitātē. Mums ir jāapvieno publiskie, privātie, valstu un Eiropas fondi.

Es atzinīgi vērtēju ierosinājumu, ka "varētu tikt apsvērta izglītības jomā paredzēto programmu un it sevišķi *Erasmus* stipendiju finansējuma stiprināšana". Tas varētu ļoti labvēlīgi ietekmēt ne vien izglītību, bet arī, piemēram, pilsonību — sajūsties kā eiropiešiem Eiropā, spēt piekļūt un izmantot izdevību, un gūt patiesu Eiropas pieredzi.

Es esmu pārliecināts, ka Parlaments šajā saistībā uzņemsies pilnu atbildību. Vēlreiz apsveicu un pateicos, kā arī iesaku Parlamentam pieņemt šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un tajā ietvertos pamatos ieteikumus attiecībā uz Boloņas mērķu efektīvu īstenošanu un Eiropas augstākās izglītības telpas izveidi līdz 2010. gadam.

Es vēlētos izcelt divus no ziņojuma daudzajiem priekšlikumiem to lielās nozīmes dēļ. Pirmkārt, ir jāpieliek lielākas pūles, lai saskaņotu valstu izglītības sistēmas, pabeigtu darbu pie kvalifikāciju savstarpējas atzīšanas un diplomu līdzvērtīguma. Es uzskatu, ka galvenais šķērslis studentu vienlīdzīgai novērtēšanai ir atšķirības šajā jomā.

Otrkārt, es vēlētos pievērst visu Eiropas iestāžu uzmanību tam, ka nepietiekamu stipendiju dēļ mobilitāte joprojām ir kaut kas nepieejams daudziem studentiem, pētniekiem un mācītājiem, it sevišķi no jaunajām dalībvalstīm. Tādēļ atbilstošs finansējums projektiem jaunajās dalībvalstīs ir prioritāte. Tikai šādi var sasniegt eiropiešu mobilitātes mērķi saskaņotā un līdzsvarotā veidā.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Jaunieši, īpaši studenti, ir prioritāte manā politiskajā programmā, un es varu tikai atzinīgi vērtēt *Pack* kundzes ziņojuma par Boloņas procesu un jauniešu mobilitāti pieņemšanu.

Manuprāt, studentu apmaiņas un stipendiju savstarpīguma principam, kā arī diplomu kvalitātes un atzīšanas Eiropas sistēmai ir jāpaliek šīs politikas diviem galvenajiem aspektiem, vēl jo vairāk tāpēc, ka ir vērojama mazāka studentu mobilitāte uz jaunajām dalībvalstīm.

Labas prakses pieredzes apmaiņa starp dalībvalstīm ir ļoti efektīvs veids, kā uzlabot Eiropas mobilitātes sistēmu; tādēļ tā ir pastāvīgi jāatbalsta un jāpaplašina. Ir apsveicama šī ziņojuma sociālā daļa, kas parādās bažās par jauniešiem, kuri nāk no nelabvēlīgas vides.

Papildus citiem apsvērumiem, lai nodrošinātu mobilitāti izglītības sistēmā, mums ir jāveicina kvalitāte un izcilība gan studentu, gan mācītāju vidū, un to var paveikt vienīgi ar pastāvīgu atbalstu attiecībā uz politiku un ieguldījumiem; šim atbalstam jābūt kā valsts, tā Eiropas līmenī.

Mihaela Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlētos apskatīt mobilitātes sociālo dimensiju, kas ir ārkārtīgi svarīga: tā dod jauniešiem ārkārtīgi bagātu pieredzi akadēmiskās, kultūras un sociālās daudzveidības ziņā, un tieši tāpēc es vēlētos apsveikt *Pack* kundzi par šo ziņojumu.

Kā rumāņu EP deputāte es ierosināju grozījumu, ka studentiem no visām dalībvalstīm ir jāsaņem vienota Eiropas studenta apliecība. Es uzskatu, ka vienota apliecība veicinās jauniešu mobilitāti visā Eiropā, un tas radīs ideju apmaiņu un netieši — mentalitātes pārmaiņas, lielāku atvērtību pret citām kultūrām, stimulējot radošumu un inovācijas spējas.

Pēc manām domām, šis pasākums pilnībā atbilst gan Eiropas Starpkultūru dialoga gada (2008. g.) mērķiem, gan Eiropas Kreativitātes un inovāciju gada (2009. g.) mērķiem.

28. Lauksaimniecības stāvoklis un perspektīvas kalnu reģionos (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Michl Ebner* ziņojums (A6-0327/2008) Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos (2008/2066(INI)).

Michl Ebner, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, ļaujiet man izteikt gandarījumu par to, ka arī komisārs risina šo jautājumu, un es ceru, ka tas būs redzams ne vien viņa īsās uzstāšanās laikā, bet arī Komisijas darbā, jo mums, protams, ir pienākums nodrošināt, lai Eiropas Komisijas darbība pienācīgi atspoguļo mūsu vēlmes un idejas.

Ikvienam, kurš izlasa nosaukumu manam ziņojumam jeb, pareizāk, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumam, ko tā pieņēma vienprātīgi, proti, "Ziņojums par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos", ir jāsaprot, ka tā ir tikai daļa no ziņojuma reālā saturā.

Šajā ziņojumā minēts, ka mums ir jāformulē politika reģioniem, kas aizņem gandrīz pusi no teritorijas dažās valstīs, piemēram, Austrijā, Itālijā un Spānijā, un vairāk nekā trešo daļu citās dalībvalstīs, teritorijām, kur kopumā dzīvo 19 % ES iedzīvotāju. Tās ir teritorijas, kuras var raksturot kā tādas, kas atrodas unikāli nelabvēlīgā situācijā daudzos lauksaimniecības un lauku dzīves aspektos un ir ārkārtīgi neaizsargātas. Piemēram, Alpos globālās sasīšanas ietekmi izjūt daudz asāk nekā zemienēs.

Kalnu teritorijas daudzējādā ziņā atrodas nelabvēlīgā situācijā stāvu nogāžu, laika apstākļu, erozijas, augstuma atšķirību, liela augstuma un klinšainu apvidu dēļ. Tāpēc mums ir vajadzīga visaptveroša stratēģija par šīm teritorijām, nevis tikai lauksaimniecības politika, kas ir nesusi augļus un par ko ir jārūpējas, bet ar kuru nepietiek, lai risinātu problēmas, kas skar kalnu reģionus.

Tādēļ ir jāsaglabā veci, pierādīti līdzekļi, taču, ja lauksaimniecība ir jāsaglabā kā kalnu teritoriju dzīvības avots, vecie līdzekļi ir jāapvieno ar jauniem, un šajā pieejā ir jāietver arī citi būtiski faktori, proti: dažādi dabas resursu ilgtspējīgas lietošanas veidi, transporta tīklu izveide un uzlabošana — tas ir ne vien fiziskais transports, bet arī interneta piekļuve un sakaru tīkli —, pašvaldību un vietējo pakalpojumu uzlabošana un attīstīšana, ko šajās teritorijās vēl jo vairāk apgrūtina izklīdētu apdzīvoto vietu modelis, un sociālās struktūras nostiprināšana.

Ir jāiekļauj jauni aspekti, piemēram, jāpievērš lielāka uzmanība pamatizglītībai un tālākpmācībai, vides bioloģiskās dažādības labākai izpratnei un iepriekš minētajai nepieciešamībai pielāgoties klimata pārmaiņām. Šajā ziņojumā, ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja pieņēma vienprātīgi, šiem jautājumiem ir veltīti 13 apsvērumi un 72 punkti. Mērķis ir izstrādāt pamatstratēģiju, pamatojoties uz esošajiem pasākumiem nozarēs. Tādēļ ziņojumā Eiropas Komisija tiek aicināta sešos mēnešos izstrādāt integrētu stratēģiju ar dažādiem instrumentiem saskaņā ar subsidiaritātes principu un dalībvalstu nacionālajiem rīcības plāniem.

Es ceru, ka klātesošie dos piekrišanu, tāpat kā to deva komiteja, un es aicinu komisāru pārliecināt Komisiju un atgādināt tai, ka kalnu reģionu iedzīvotāju devums ir visu iedzīvotāju vārdā un sniedz tiem attiecīgu labumu, un tādēļ tas būtu pienācīgi jāatzīst. Tas ir ieguldījums vidē un mūsu kontinenta kā tūrisma galamērķa vērtībā, ieguldījums, kas ir jāņem vērā, jo tas ir kā garantija pret iedzīvotāju skaita samazināšanos tādos reģionos kā Pjemonta un Lombardija, kā arī Francijas un Spānijas teritorijas daļas.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, šis ir pēdējais, bet ne mazāk svarīgais ziņojums. Es varu apliecināt referentam M. Ebner šajā ziņojumā iekļauto ieteikumu nozīmīgumu. Es vēlos pateikties viņam un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai par šo ziņojumu, kurā patiešām ir uzsvērti kalnu reģionu lauksaimniecības nozīme Eiropas Savienībai — viņš norādīja uz teritoriju procentuālo daudzumu —, un arī tādas lauksaimniecības nozīme, kas sekmē vides aizsardzību, piedāvājot kvalitatīvus produktus un saglabājot kultūrainavas kā daļu no Eiropas mantojuma.

Tieši šī iemesla dēļ saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku kalnu reģioni saņem īpašu atbalstu. Šis atbalsts tiek sniegts, lai lauksaimniekiem kompensētu grūtības, kas saistītas ar dabas apstākļiem. Turklāt šie reģioni gūst labumu no vairākiem citiem lauku attīstības pasākumiem, piemēram, videi draudzīgas lauksaimniecības maksājumiem, lai saglabātu vasaras ganību un lopkopības praksi; tas ir atbalsts kvalitatīviem lauksaimniecības produktiem un saimniecību dažādošanas veicināšanai, piemēram, lauku tūrismam.

Komisijas nesenie priekšlikumi, it sevišķi par veselības pārbaudēm, arī attiecas uz tādām nelabvēlīgām teritorijām kā kalnu reģioni. Saistībā ar pakāpenisku atteikšanos no piena kvotu shēmas var saglabāt īpašu atbalstu ekonomiski neaizsargātās vai vides ziņā jutīgās teritorijās piena, liellopu gaļas ražošanas, aitkopības un kazkopības nozarē.

Ziņojumā Komisija tiek aicināta izveidot globālu stratēģiju kalnu reģioniem un kalnu reģionu lauksaimniecībai.

Mēs visi zinām, ka ir ļoti dažādas kalnu teritorijas ar atšķirīgām ekonomiskām un sociālām situācijām. Tādēļ būtu ļoti grūti definēt visaptverošu Kopienas stratēģiju un detalizētu rīcības plānu, kas attiektos uz visām šīm dažādajām situācijām.

Tomēr ES lauku attīstības un kohēzijas politikas atbalsta shēmas nodrošina atbilstīgu un saskaņotu sistēmu, kurā dalībvalstis nosaka savas teritoriālās prioritātes un vispiemērotākās shēmas savu reģionu stiprajām un vājajām pusēm. Šī Eiropas Savienības decentralizētā pieeja ļauj dalībvalstīm pienācīgi izstrādāt programmas kalnu reģioniem, vienlaikus nodrošinot vispārēju stratēģisku saskaņotību.

Godātie deputāti, es pašlaik nevaru atbildēt uz visiem ziņojumā ietvertajiem ierosinājumiem, taču varu vēlreiz apliecināt, ka Komisija izskatīs ziņojuma secinājumus sīkāk.

Es vēlētos vēlreiz pateikties *Michl Ebner*, komitejai un jums visiem.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Bernadette Bourzai (PSE), rakstiski. – (FR) Lauksaimniecībai kalnu reģionos ir būtiska nozīme gan vietējās ekonomikas attīstībā, gan vides aizsardzībā (piemēram, cīņā pret klimata pārmaiņām, bioloģiskajā daudzveidībā, atklātu un drošu atpūtas un tūrisma teritoriju nodrošināšanā).

Īpašās grūtības, kuras saistītas ar augstumu, topogrāfiju un klimatu un ar kurām saskaras kalnu reģionu lauksaimnieki, attaisno kompensāciju maksājumus par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem un tiešo maksājumu atbalstu par ražošanas papildu izmaksām un vietējās teritorijas apsaimniekošanas arvien lielāku nozīmi.

Manuprāt, galvenie jautājumi ir šādi: izvairīties no lauksaimniecības atbalsta pilnīgas nošķiršanas lopkopībā, jo tas rada darbvietu zaudēšanas risku; atbalstīt piena ražošanas nozari, jo tā ir ļoti nozīmīga nelabvēlīgākos reģionos; palielināt atbalstu jauno lauksaimnieku saimniecību izveidei un veicināt solidaritāti starp iedzīvotājiem upju augštecē un lejtecē attiecībā uz ūdens apsaimniekošanu.

Es arī atbalstu patiesi integrētas Eiropas stratēģijas izveidi kalnu reģioniem, lai nodrošinātu, ka, formulējot vairākas Eiropas politikas jomas, tiek ņemtas vērā kalnu reģionu konkrētās iezīmes.

Urszula Gacek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Eiropas Parlamenta ziņojumā par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos ir pamatoti noteikts Eiropas Komisijai sešu mēnešu laikā sagatavot stratēģiju kalnu reģioniem.

Tas ir reāls solis uz priekšu, ņemot vērā īpašos apstākļus, kādos dzīvo un strādā 19 % ES iedzīvotāju.

Eiropas Parlamenta priekšlikums par Polijas *Podhale* reģionā dzīvojošo cilvēku ikdienas problēmām ir pelnījis mūsu atbalstu.

Līdz šim juridiski kalnu reģionu pamatnostādņu pamatā bija vienīgi lauksaimniecības politika. Šajā ziņojumā arī ir uzsvērtā nepieciešamība atbalstīt lauksaimniecību, piešķirot kompensācijas un sniedzot atbalstu augstas kvalitātes produktiem.

Tomēr kalnu reģionos ir daudzas citas problēmas, kuru risināšanā būtu jāiesaistās ES, jo tās ietver plašu ekonomisko, sociālo un ar dzīves kvalitāti saistītu jautājumu loku. Šī iemesla dēļ ir ļoti labi, ka ziņojumā ir minētas problēmas saistībā ar piekļuvi transporta tīkliem un internetam. Turklāt kopienas būtu jāatbalsta gan finansiāli, gan ar īpašiem risinājumiem reģionālā līmenī, lai uzlabotu komunālo pakalpojumu kvalitāti.

Vienlaikus mums ir jāatceras par kalniešu nozīmi, aizsargājot valstu tradīcijas, kā arī tradicionālās zināšanas par vidi. Īpaši ir vērts uzsvērt pastāvīgu sociālo struktūru nozīmi un vides ilgtspējīgas izmantošanas vajadzības.

Šajā saistībā *Podhale* reģions neapšaubāmi ir izcilākais labas prakses piemērs.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE), rakstiski. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ļaujiet man apsveikt M. Ebner par viņa ziņojumu. Kalnu reģioni Eiropas Savienībā ir īpaši svarīgi, jo dažās dalībvalstīs tie aizņem vairāk nekā 50 % teritorijas un šo reģionu lauku iedzīvotāji joprojām ir svarīga [sabiedrības] daļa.

Šādu reģionu specifiskās ģeogrāfiskās īpatnības (stāvas nogāzes, reljefa atšķirības) nostāda tos neizdevīgā situācijā salīdzinājumā ar citiem ES reģioniem. Lauksaimnieciskās ražošanas sarežģītīie apstākļi, neatbilstoši transporta un sakaru tīkli, kā arī cilvēku pārvadāšanas un pakalpojumu izmaksas ietekmē kalnu reģionos dzīvojošo pilsoņu ekonomiku un ikdienas dzīvi.

Tomēr šo reģionu ražotāji ir pazīstami ar saviem kvalitatīvajiem lauksaimniecības produktiem un mežu un ganību ilgtspējīgas izmantošanas pieredzi. Tādēļ ir jāstiprina un jāizmanto šīs īpašības, lai nostiprinātu viņu konkurētspēju un kultūras identitāti.

Stratēģija ir vajadzīga tādēļ, lai ņemtu vērā šo reģionu īpatnības un palīdzētu risināt jaunas problēmas, attīstīt alternatīvus nodarbinātības veidus un saglabāt iedzīvotāju skaitu. Šādai stratēģijai būtu arī jānodrošina īpašas rūpes par katastrofās cietušie reģioniem, piemēram, kalnu apgabaliem, ko nopostījis ugunsgrēks.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), rakstiski. – Manuprāt, iedzīvotāji mazās un izolētās kopienās, jo īpaši kalnu reģionos, atrodas nelabvēlīgā situācijā un ik dienas saskaras ar ierobežojumiem un grūtībām. Viņu vajadzībām ir jābūt mūsu prioritāšu saraksta pašā sākumā, jo bieži netiek apmierinātas pamatvajadzības, piemēram, piekļuve pakalpojumiem. Viņi pastāvīgi izjūt ikdienas finanšu un praktiskas problēmas, kas rada nemiera sajūtu. Vērojot situāciju manā valstī Bulgārijā, es teiktu — lielākoties šķiet, ka lielākās daļas lauku iedzīvotāju prātus nodarbina cilvēka pamatvajadzības. Tāpēc bieži trūkst ilgtermiņa attīstības stratēģiju.

Turklāt kļūst skaidrs, ka lauku politika joprojām atpaliek un neatbilst lauku teritoriju reālajai situācijai. Reģionālajai un lauku attīstības politikai un pasākumiem ir jābūt decentralizētiem, lai tos pielāgotu vietējiem apstākļiem. Tādēļ ir jāizstrādā konkrētas, elastīgas un vienkāršas nodarbinātības un sociālo pabalstu reģionālās un vietējās programmas. Tādēļ mums ir jāpievērš uzmanība cilvēkresursu attīstībai un veikspējas uzlabošanai, īpaši pievērsoties jauniešiem, sievietēm un minoritātēm, kā arī racionālākas politikas izstrādei mazos un attālos ciematos, ņemot vērā dabas resursus un cilvēkresursus, kā arī iedzīvotāju vajadzības.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE), rakstiski. – (DE) Šajā ziņojumā ir iekļauts viss iespējamais; tas ir īsts savārstījums, kas atgādina rezultātu ātrai ideju ģenerēšanas sesijai par lauksaimniecību un kalnu reģioniem. Tas ir vēlmju un prasību katalogs, izteikts tukšiem vārdiem un banalitātēm, ar atkātojumiem un pretrunām, un to nevar apstiprināt, pat ja tajā var atrast kaut ko, kas apmierinātu visus.

Lielākā pretruna vērojama starp vides un sociālajām “dekorācijām” un nežēlīgo politiku, ko ik dienas īsteno *Michl Ebner* un viņa partija.

Patiesi ilgtspējīgai pieejai lauksaimniecībai un pārtikas ražošanai ir jābūt jebkuras dzīvotspējīgas Eiropas lauksaimniecības politikas pamatā. Ikvienam, kurš iznīcina ūdeni, augsni un bioloģisko daudzveidību, ir jāsedz izdevumi saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā”. Mums ir jāveicina tāda lauksaimniecība, kas patiešām aizsargā klimatu un mēģina tirgot daudzveidīgas un veselīgas patēriņa preces. Organiskā lauksaimniecība ir jāizved no savas nišas un jāiekļauj dominējošajā piedāvājumā. Mēs, Zaļie, neatbalstām tādu politiku, kas subsidē globālā tirgus lielos dalībniekus. Mēs vēlamies stiprināt vietējos un reģionālos pārtikas tirgus, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki var gūt pienācīgus ienākumus, un lai garantētu patērētājiem svaigu un veselīgu pārtiku. Šāda veida apsaimniekošana ir arī labākais veids, kā aizsargāt lauksaimniecisko ainavu un vidi.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) *M. Ebner* ziņojumā par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām kalnu reģionos ir uzsvērtas šo reģionu, kas aizņem 40 % Eiropas teritorijas, īpatnības un vajadzības.

Šie reģioni saskaras ar dabas radītām grūtībām, kas apgrūtina ražošanu un ierobežo piekļuvi. Tāpēc tiem jāpievērš īpaša uzmanība.

Šajā saistībā es aicinu Komisiju sagatavot vispārēju plānu, kas pamatots uz līdz šim veikto pasākumu nepārtrauktību un vienlaikus arī tos savstarpēji integrētu, lai padarītu efektīvākus. Tas paredzētu turpināt kompensāciju maksājumu veikšanu, lai atlīdzinātu par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem, sniedzot finansiālu atbalstu jaunajiem lauksaimniekiem un īpašu nozīmi piešķirot piena ražošanas nozarei. Ir jā saglabā cilvēku darbība “Natura 2000” kalnu teritorijās. Visbeidzot, ir jāuzsver medību un zvejniecības loma zemes uzturēšanā.

Šāda veida stratēģija ļaus šiem reģioniem atrisināt konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības problēmas, jo šie reģioni ir ne vien potenciāli ekonomiskās izaugsmes avoti, bet arī tradīciju sargātāji, kas rada kvalitāti un veicina mūsu ainavu saglabāšanu.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), rakstiski. – (RO) Kalnu reģioni ir liela Eiropas Savienības daļa; turklāt tradīcijas, kultūra un valodas šajās teritorijās ir saglabājušās daudz labāk, ja salīdzinām ar jebkuriem citiem reģioniem 27 dalībvalstīs. Diemžēl valstu valdības neīsteno integrētas reģionālās attīstības stratēģijas, un ir lielas nepilnības, kas lēni, bet pastāvīgi izraisa šo reģionu iedzīvotāju skaita samazināšanos. Sākot ar Savienības moto “vienotība daudzveidībā”, es atzinīgi vērtēju Parlamenta lēmumu lūgt Komiteju sagatavot integrētu kalnu resursu ilgtspējīgas attīstības un izmantošanas stratēģiju, tādējādi dodot vienlīdzīgas iespējas Eiropas pilsoņiem, kas izvēlas dzīvot kalnu reģionu sarežģītajos apstākļos. Ņemot vērā pašreizējās sarunas par kalnu reģioniem paredzēto maksājumu nodalīšanu, es uzskatu, ka mūsu kā Parlamenta deputātu pienākums ir lobēt finansiāla atbalsta turpināšanu kalnu teritorijām. Tādējādi kalnu reģioni kļūtu par aizsargājamām teritorijām un spētu nodrošināt paši savu ilgtspējīgu attīstību, kā arī būt par oāzi Eiropas un starptautiskajiem tūristiem.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Kalni aizņem vienu trešo daļu no manis pārstāvētās valsts Rumānijas teritorijas, un kalnu reģionu iedzīvotāji ir nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem, kas dzīvo lauku teritorijās.

M. Ebner ziņojumā iekļautie priekšlikumi ir vērtējami atzinīgi, un es noteikti uzskatu, ka saskaņota ES stratēģija par kalnu teritorijām, kas ir svarīga un steidzama, lielā mērā veicinātu dzīves apstākļu uzlabošanu šajās teritorijās.

Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka tikpat steidzami ir vajadzīgs labāks regulējums attiecībā uz Kopienas finansējumu lauku attīstībai.

Piemēram, Rumānijas iestādes ir uzsākušas vairākas ELFLA finansētas programmas mazo uzņēmumu un tūrisma atbalstam. Mazie uzņēmumi un pansijas ir īpaši svarīgi, lai stiprinātu kalnu teritorijas.

Norādes pretendentiem uz šiem pasākumiem, kas saistīti ar sarežģītu dokumentācijas sagatavošanu, tika publiskotas vienu dienu pirms sesijas sākuma, kaut gan tās bija izstrādātas jau augustā.

Tas skaidri pārkāpj principu par godīgas un pārredzamas informācijas sniegšanu iespējamajiem atbalsta saņēmējiem.

Es uzskatu, ka ar ES tiesību aktu noteikumiem būtu jānovērš šādas situācijas, kas padara ES finansiālo atbalstu nederīgu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Kalnu teritorijas spēj piedāvāt kvalitatīvus lauksaimniecības produktus un papildināt lauksaimniecības produktu dažādību Eiropas tirgū. Tādēļ ir vajadzīga lauku attīstības un strukturālā atbalsta labāka koordinācija.

Kalnu teritorijās ir vajadzīga ilgtspējīga, modernizēta un daudz kultūru lauksaimniecība. Biomasas un lauku tūrisma izmantošana palielina vietējo iedzīvotāju ienākumus. Noteiktu dzīvnieku un dārzena šķirņu saglabāšana, tradīciju uzturēšana un jo īpaši tūrisma veicināšana palīdz cīnīties pret klimata pārmaiņām, aizsargājot bioloģisko daudzveidību un uztverot CO₂ ilggadīgās ganībās un mežos. Ilgtspējīga mežsaimniecība radīs iespēju ražot enerģiju, izmantojot koksnes atliekas.

Dāmas un kungi, es vēlētos uzsvērt ūdens apsaimniekošanas nozīmi kalnu teritorijās. Ir svarīgi, lai Komisija mudinātu vietējās un reģionālās iestādes attīstīt vispārēju solidaritāti starp upju augšteces un lejteces lietotājiem un lai tā izmantotu pienācīgu finansējumu ūdens resursu ilgtspējīgas izmantošanas atbalstīšanai šajās teritorijās.

Šie reģioni ir īpaši neaizsargāti pret klimata pārmaiņu sekām. Tādēļ ir svarīgi veicināt tādu pasākumu tūlītēju īstenošanu, kas šajos reģionos sniedz aizsardzību pret dabas katastrofām, jo īpaši mežu ugunsgrēkiem.

Es esmu pārliecināta, ka kalnu reģioniem ir vajadzīgi jauni līdzekļi savas teritorijas aizsardzībai pret plūdiem, liekot uzsvāru uz plūdu novēršanu, taču arī lauksaimnieki un mežsaimnieki var atbalstīt plūdu novēršanas pasākumus, izmantojot tiešos platībatkarīgos maksājumus, ko tie saņem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mēs atzinīgi vērtējam M. Ebner ziņojumu. Kalni aizņem 33 % no Rumānijas teritorijas. Tāpat kā citās Eiropas valstīs kalnu teritorijām draud iedzīvotāju skaita samazināšanās un noteiktu saimnieciskās darbības veidu neesība.

Mums ir vajadzīga integrēta Eiropas stratēģija kalnu teritoriju ilgtspējīgai attīstībai. Mēs aicinām īpaši uzsvērt atbalstu lauksaimniecībai, ekoloģiskiem produktiem, lauku tūrismam un piekļuves un sakaru līdzekļiem kalnu teritorijās. Vienlaikus mēs uzstājam, ka jaunās ģimenes ir jāmudina veidot lauku tūrisma saimniecības, lai atdzīvinātu šīs teritorijas ekonomisko potenciālu.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Tā kā es pārstāvu dalībvalsti ar atšķirīgām problēmām lauksaimniecības jomā, jo īpaši attiecībā uz lauksaimniecību kalnu reģionos, es vēlētos paust atbalstu M. Ebner ziņojumam par lauksaimniecības stāvokli un perspektīvām šādās teritorijās, kas mums ir sevišķi svarīgas.

Kā uzsvērts ziņojumā, Bulgārijā notiek vietējo kopienu iedzīvotāju skaita samazināšanās un vērojams sociālās dzīves izzušanas risks, un tās arī saskaras pat ar lauksaimnieciskās darbības pārtraukšanas draudiem. Lauku saimniecību atbalsta kopējā politika praktiski nav piemērojama šādām teritorijām (piemēram, dzīvnieku obligātā skaita prasība). Tādēļ ir vajadzīgs īpašs finansiāls atbalsts piena ražotājiem, kā arī konkrēti finansiāli papildu pasākumi, kas būtu jāpieņem, īstenojot šajā ziņojumā ietvertos priekšlikumus. Tikai tā var saglabāt dzīvnieku ģenētiskos resursus kopā ar cilvēkresursiem un šo teritoriju unikalitāti kopumā, ņemot vērā to ārkārtīgo nozīmi konkrētām dalībvalstīm, kā arī visai Eiropas Savienībai. Tas arī uzlabos citu nozaru politiku vides aizsardzības, tūrisma, mazo un vidējo uzņēmumu un izglītības jomās. Tādēļ es uzstāju, ka saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku ir jānosaka kopīgi noteikumi tiešā atbalsta shēmām un īpašu atbalsta shēmu izveidei kalnu teritorijām.

29. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

30. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.30)